

Giới thiệu Bà Xã: Tôi Sủng Nịnh Em Cả Đời

Thể loại: Ngọt, Sủng, Ít Ngược, HE, H.

Một phần tiếp nối cho cặp đôi Hạ Phong Thần và Lucas Diệu Nhi đã xuất hiện trong bộ truyện "Lăng Tổng cưng chiều bà xã đại nhân".

Có nhiều tình huống thú vị và táo bạo đã xảy ra giữa hai người. Và kết thúc cho câu chuyện của họ là gì?

Bạn đang đọc truyện *Bà Xã: Tôi Sủng Nịnh Em Cả Đời* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 1-1: Information About Stories And Characters

[Tác giả: @seunghyunttop □]

Từ ngày lần đầu tiên gặp mặt lúc cả hai nhà đang bàn chuyện kết hôn của anh chị, Hạ Phong Thần đã cảm thấy cô gái nhỏ trước mặt mình thật đáng yêu nhưng ngại nổi yêu lại không dễ.

Sau vài lần tiếp xúc thân mật hơn thì anh đã xác định anh "yêu" cô gái nhỏ có tên Lucas Diệu Nhi này mất rồi aaa.

Trời cao ban phúc, cả hai cá cược với nhau chơi trò chơi. Anh hùng hồn nói rằng: " Lucas Diệu Nhi nếu em thua á, thì em phải chấp nhận làm người phụ nữ của tôi. " (Cái này mấy bạn có đọc truyện sủng kia thì sẽ biết thôi nhen.)

Vậy mà Lucas Diệu Nhi thua thật, nên cô mới chấp nhận làm bạn gái của cái tên Phong Thần cực kì đáng ghét này!

Nghĩ lại xem vì cái lý do nào anh lại là yêu cô được chứ? Tính tình thì cực kì bướng bỉnh, không bao giờ nghe lời ai hết. Đặc biệt lại còn nói hơi nhiều, vậy mà anh vẫn yêu, yêu đến điên cuồng?

Vậy mà đúng bốn năm sau, chính xác là Hạ Phong Thần đã buông lời cay đắng nói với cô: " Chúng ta chia tay.. "

Lúc đó Diệu Nhi đã từng nghĩ sẽ hỏi ý anh về chuyện hôn nhân của cả hai ở tương lai, không ngờ thành như vậy..

" Hạ Phong Thần, anh nói xem, khiến cho tôi yêu anh nhiều như vậy, làm tôi có nhiều hi vọng về mối quan hệ này.. Rồi rốt cuộc mọi thứ diễn ra như vậy? Coi như tôi xin anh, làm ơn đừng đi! "

- Lucas Diệu Nhi, tôi chán em rồi. _ Hạ Phong Thần vẫn là một mực buông lời cay đắng đến mức như vậy, được rồi..

Thật ra lúc đó Diệu Nhi cũng chỉ bước qua hai mươi hai tuổi thôi, tương lai ở phía trước còn dài. Cô tuyệt vọng, mệt mỏi, cuối cùng đành bỏ hết mọi thứ ở lại thành phố A này, rồi du học ở Anh!

Tương đầu cuộc sống sẽ êm đẹp được một chút sau bao sóng gió trải qua rồi, vậy mà tròn một tháng cô sang Anh đi du học, cái tên chết bầm kia lại ở đây!

Lại còn cả gan mua luôn căn nhà ở sát bên cạnh nhà của cô nữa, con mẹ nó?

" Bà xã, anh biết sai rồi. Mau mau trở về nhà, chúng ta làm đám cưới thôi. "

" Hạ Phong Thần, anh nằm mơ sao? "

Giờ đây lại hỏi hận quay về bên cạnh tôi sao Phong Thần? Cũng tốt, bây giờ tôi sẽ cho anh biết Diệu Nhi tôi không phải là loại con gái muốn đến thì đến mà muốn đi thì đi, câu chuyện vui của chúng ta còn dài lắm Hạ Phong Thần!

Sau tất cả, họ sẽ bên nhau hay từ bỏ?

- - - - -

[Tác giả: @seunghyunttop]

√ MONG MỌI NGƯỜI KHÔNG TỰ TIỆN CHUYỂN VER HAY EDIT LẠI. MUỐN GÌ THÌ NHẤN TIN VỚI MÌNH NÓI 1 CÂU!!

√ ĐÂY CHỈ LÀ TRUYỆN NGẮN VỀ CẶP PHỤ THÔI, NHUNG CŨNG KHÔNG ÍT PHẦN HẤP DẪN ĐÂU:"> NHUNG ĐÂY CŨNG LÀ ĐỨA CON THỨ NĂM, MONG MỌI NGƯỜI CÓ THỂ ỦNG HỘ EM NÓ.

Bạn đang đọc truyện *Bà Xã: Tôi Sủng Nịnh Em Cả Đời* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1-2

Tròn một năm ngày mà cả hai người là Lucas Diệu Nhi và Hạ Phong Thần quen nhau. Diệu Nhi vì không muốn nhìn thấy Phong Thần mệt mỏi vì cứ phải bay qua bay lại giữa Italy và Mỹ.

Nên lúc đó cô mạnh dạn đi xin ba mẹ cho được dọn qua bên Italy cùng sống chung với Hạ Phong Thần! Đáng ngạc nhiên hơn, Lăng Hiến và Từ Gia Tuệ..

Cả hai đều không hề ngăn cản chuyện này, ba mẹ đều cho phép cô qua Italy!

Vì hôm đó Phong Thần còn việc phải làm ở tập đoàn, không thể có đủ thời gian để bay sang Mỹ đón ngày chung kỷ niệm của cả hai được. Tối hôm đó vừa đáp xuống sân bay, Diệu Nhi lập tức đã chạy tức tốc đến ở tập đoàn a!

Khoảnh khắc nhìn thấy người con gái mình yêu vì mình mà có thể chạy đến Italy này, Hạ Phong Thần đã tự nhủ là sau này sẽ yêu thương cô thật nhiều..

Không bao giờ làm cho người con gái này đau lòng dù chỉ một phút nào hết, anh thương cô hơn tất cả mọi thứ, sau đó cả hai bắt đầu sống chung ở căn hộ đất tiền riêng của Hạ Phong Thần. Căn hộ nằm ngay giữa trung tâm của Italy!

- - - - -

Trải qua bao nhiêu là kỉ niệm buồn có vui có cùng nhau, cuối cùng họ đã bên cạnh nhau được gần bốn năm rồi này..

Khoảng một tuần trước khi tròn bốn năm bên cạnh nhau, Lucas Diệu Nhi vui vẻ chạy đến tập đoàn với anh. Cô muốn hỏi anh một vài chuyện tương lai, không biết anh sẽ trả lời như nào.

- Phong Thần, anh có suy nghĩ mai sau chúng ta sẽ kết hôn không? _ Cô vui vẻ đứng phía sau, vòng tay qua ôm anh..

Câu hỏi này của cô giống như một đòn tâm lý đánh thẳng vào trong lòng anh!

Thật sự mà nói, năm nay anh chỉ mới có hai mươi lăm tuổi thôi, sự nghiệp.. và cả nhiều thứ anh vẫn chưa có gì cả.

Anh không muốn dựa dẫm vào gia tộc quá nhiều, không muốn bị nói rằng là một kẻ vô dụng chỉ bám lấy ba mình..

Hơn tất cả mọi thứ, thời gian này vẫn là chưa thích hợp cho việc kết hôn ha.

- Tiểu Nhi, anh chưa nghĩ tới việc đó!

Hạ Phong Thần thốt ra một câu khiến trái tim của cô một cước bị chôn sâu..

- Anh nói như vậy mà cũng nói được? Tình cảm bốn năm của chúng ta, cuối cùng vẫn không thể kết hôn được sao.

Diệu Nhi uất ức lên tiếng, cô là người dễ khóc, nên rất mau nước mắt khóc.

Cô lớn tiếng, cảm giác khi hỏi đến việc tương lai với người mình yêu nhất, lại không ngờ bị anh nói là chưa nghĩ tới.

Tính tình từ nhỏ của Lucas Diệu Nhi nói đúng hơn rất được ba mẹ và anh hai cưng chiều, điều gì cũng đồng ý..

Nên từ đó mà tính cách của cô bướng bỉnh cực kì, muốn gì đều cũng phải là được. Anh là trường hợp đầu tiên dám nói với cô như vậy, chưa nghĩ tới sao?

- Em đừng bướng nữa. _ Anh bực dọc..

Giọng nói phát ra cực kì khó chịu, anh hôm nay như thế nào mà lại nạt nộ lại cô, lớn tiếng với cô đến như vậy sao a?

- Em bướng sao? Phong Thần, anh bao giờ đã nghĩ tới cảm nhận của em chưa vậy. _ Lucas Diệu Nhi bị anh nạt thì cô cũng không vừa gì mà đáp lại. Nói sao nhỉ? Anh là người đầu tiên nói cô vậy!

Thêm một câu nói nữa khiến cảm giác của anh trùng xuống đáy sâu. Nhìn cô khóc như vậy, anh cũng rất đau lòng..

- Nhi Nhi, anh xin lỗi. Nhưng hiện tại anh vẫn chưa thể nghĩ đến vụ kết hôn.

Nói xong, anh cúi đầu im lặng. Vì một người con gái, anh có thể cúi đầu như vậy, là đáng hay là không đáng đây ha.

- Là anh thật sự chưa bao giờ nghĩ đến việc kết hôn.. Hay là người anh muốn kết hôn không phải là em? _ Tĩnh tình cô rất buồn, nếu không nói cho ra rõ thì cô vẫn muốn tiếp tục nói tiếp thôi.

- Diệu Nhi, em đừng có suy nghĩ lung tung được không? _ Anh lớn tiếng lên nạt lại cô, cục diện này không thể giải quyết suôn sẻ được rồi, làm sao được!

Đôi mắt đăm lẹ của cô anh thật không muốn nhìn vào, anh biết nước mắt cô chính là thứ duy nhất anh mềm lòng.

Tìm cô như lại bị anh khứa vào thêm một nhát thật mạnh, đã bốn năm trôi qua rồi, quen nhau lâu vậy rồi. Đây là lần đầu tiên anh gọi thẳng tên của cô.

Lần đầu tiên sau khi cả hai sống cùng.

- Nếu không phải vì yêu anh, em làm sao có thể suy diễn lung tung đây hả?

Cảm xúc không chế hết đi tinh thần, cô tiến tới đánh mạnh vào ngực anh.

Vừa khóc vừa đánh, anh vẫn mặc kệ.

- Em thôi đi, buồn như vậy làm sao anh chịu được đây? _ Đàn ông họ luôn có giới hạn cho riêng bản thân mình..

Tức nước vỡ bờ thì chịu, trường hợp này đúng là như vậy thật. Phong Thần càng lớn tiếng hơn, dùng lực đẩy Diệu Nhi ra xa, khiến cô chao đảo muốn té.

Bỡ ngỡ trước hành động đó của Phong Thần, cô không ngờ được tới ngày này.

Xoay người bỏ đi, cô không nói thêm điều gì nữa. Thấy như vậy, Hạ Phong Thần cũng mệt mỏi ngồi bệt xuống.

- -----

[Tác giả: @seunghyunttop]

Bạn đang đọc truyện *Bà Xã: Tôi Sủng Nịnh Em Cả Đời* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 2

Từ sau khi cả hai cãi nhau một trận linh đình ngày hôm đó, Phong Thần cùng Lucas Diệu Nhi bắt đầu xảy ra chiến tranh lạnh cực lạnh với nhau!

Về nhà cả hai không nói với nhau một câu nào, anh nhìn thấy mắt cô sưng cả lên vì khóc cũng biết được lý do bắt từ đâu mà ra. Nhưng cả bốn năm qua, cả hai chưa bao giờ cãi nhau về một vấn đề nào hết. Nên câu xin lỗi cũng chưa bao giờ được một trong hai người nói.

Hạ Phong Thần lại càng không muốn nói ra, sĩ diện của một thằng đàn ông làm sao có thể nói như vậy được chứ.

Hôm nay chính là ngày cuối tuần, thật ra cũng là ngày kỷ niệm bốn năm Diệu Nhi cùng anh ở bên cạnh nhau. Vốn dĩ cô đã dậy từ rất sớm để chuẩn bị gì đó.

Nếu hiện tại anh nói anh chưa nghĩ ra việc kết hôn, cô sẽ đồng ý mà im lặng!

Thà rằng như vậy, chứ cô không bao giờ muốn cả hai vì vậy mà xa nhau..

- -----

Đến tối, Hạ Phong Thần mệt mỏi vào nhà sau một ngày dài làm việc. Ở tập đoàn, anh chính là chủ tịch cao nhất.

Cuối tuần anh có thể ở nhà không đến làm cũng được, nhưng đi làm vào cuối tuần đã là thói quen của anh rồi. Cũng không có gì cực nhọc mấy. Nhưng gần đây tập đoàn có đối tác lớn, nên tất cả công việc được đề cao lớn nhất có thể.

- Chúc mừng ngày kỷ niệm bốn năm của chúng ta! _ Diệu Nhi diện một bộ đồ thật dễ thương, cầm bánh kem rồi tiến tới chỗ anh đứng, tươi cười nói..

Anh như bị đờ ra, không nói được cái gì cả. Nhưng một lúc sau cũng tỉnh ra được một chút, phối hợp với cô mừng ngày kỷ niệm bốn năm cả hai ở bên..

Tất cả các món ăn hôm nay đều là do chính tay cô làm, cô cùng anh ngồi đó thưởng thức bữa ăn vui vẻ. Hạ Phong Thần cứ ăn như bình thường, nhìn ra anh không có một chút phản ứng với các món ăn, cô buồn thật! Nhưng chỉ qua loa tự nhủ là do anh mệt nên thế.

Sau khi dùng bữa xong hết, Hạ Phong Thần vẫn là tư thế ngồi trang nghiêm.

Hai tay đan vào nhau đặt lên bàn, ánh mắt lạnh lùng nhìn thẳng vào cô. Liệu đây có phải thời khắc thích hợp để nói ra không? Suốt bữa ăn anh hoàn toàn không cười, không nói một điều gì cả!

Ánh mắt anh vẫn xuyên suốt nhìn vào cô lạnh lùng, thản nhiên như chẳng có chuyện gì xảy ra: " Chúng ta chia tay. "

Hàng động của Diệu Nhi như dừng lại hết, cô đang uống nước cũng bị sặc, cô không tin vào chính mình, lại tự nhủ.

Tự nhủ rằng anh chỉ là đang nói thăm thôi mà, không có chuyện đó xảy ra a!

- Anh này, có phải là giận em chuyện kia đúng không? Đừng giận nữa mà..

Đúng là chỉ có mỗi cô ngây thơ không muốn chấp nhận sự thật này mà thôi.

- Tôi nói em không nghe rõ sao? Tôi đã nói chúng ta chia tay đi. _ Phong Thần phong thái ung dung nói lại thêm một lần nữa, lần này có phải là sự thật hả?

- Thần, em không muốn giỡn với anh đâu. Hôm nay là ngày kỷ niệm chúng ta bên nhau mà. _ Tựa như con dao...

Nhọn hoắc đâm mạnh vào trong tim của cô, càng ngày càng khoét sâu đó!

- Tôi không giỡn với em! Cần tôi phải nói thêm một lần nữa sao? _ Anh lạnh lùng nói ra, từng chữ xoáy sâu vào cô!

- Tại sao chứ? Em không muốn chia tay mà. Thần, anh nói anh chưa nghĩ tới việc kết hôn đúng không? Em hứa em không đòi hỏi nữa, được không..?

- Lucas Diệu Nhi, tôi không ngờ em lại có thể phiền tới vậy? _ Anh đứng là ác độc thật.. Có thể nói như vậy được à?

Tất cả mọi thứ như tan vỡ hết rồi, mọi thứ hôm nay đến đây là kết thúc sao a.

" Hạ Phong Thần, anh nói xem, khiến cho tôi yêu anh nhiều như vậy, làm tôi có nhiều hi vọng về mối quan hệ này.. Rồi rốt cuộc mọi thứ diễn ra như vậy? Coi như tôi xin anh đi, đừng đi mà.... "

Diệu Nhi có thể vì Phong Thần mà hạ mình xuống đến như vậy. Bây giờ nếu anh cũng không chịu, coi như hết rồi.

- Lucas Diệu Nhi, tôi chán em rồi. _ Hạ Phong Thần vẫn là một mực buông lời cay đắng đến mức như vậy, được rồi..

Trong lòng rí máu từng giọt ra, không thể nói được gì cả. Diệu Nhi nước mắt đã tràn trề hết rồi, cố gắng lại gần tới!

- Buông ra! _ Hạ Phong Thần thấy cô nắm lấy cánh tay của mình, nhin chả được mà vung tay ra, đẩy mạnh cô ra.

Chao đảo không có chỗ dựa, cô không làm chủ được bản thân mình mà té!!!

Bức ảnh chụp chung của cả hai được đặt trên tủ gần đó vì bị lực tác động.

Mà rớt xuống, vỡ tan tành ở dưới mặt đất, mảnh vụn thủy tinh đâm vào tay.

Máu từ từ rơi xuống, ướt đầm cả một mảng váy cô đang mặc. Anh vẫn như vậy, không nói gì xoay người đi vào..

- Nếu anh tuyệt tình đến như vậy. Từ nay về sau, tôi với anh coi như người xa lạ, cũng chưa từng có bốn năm mà cả hai đã bên nhau. _ Anh khựng lại.

Câu nói đó quả thật đúng là trí mạng, nó đau tê tái đến tận bên trong người.

Nhưng không để tâm, anh lại đi vào..

Đến cuối cùng, có thể tuyệt tình đến mức như vậy sao? Đến cuối cùng vẫn là không cứu vãn được nữa hay sao?

Ngồi đó khóc một lúc lâu, cánh tay bị chảy máu đã như tê cứng lại rồi. Cuối cùng dùng chút sức lực của mình! Cô đứng dậy, đau đớn từ thể xác đến tận trong tim, cô đi vào phòng thu dọn lại tất cả hành lý của mình một cách gọn gàng nhất trong khi anh đang tắm kia.

Đóng cửa căn hộ lại thật mạnh, Phong Thần, chuyện của chúng ta từ đây chỉ còn lại một số không. Cô đau lòng thật nhưng chính anh là người rũ bỏ hết...

" Hạ Phong Thần, chính anh là người đòi chấm dứt tất cả. Tôi cũng vì yêu. Vì yêu anh mà bỏ hết tự tôn của mình rồi. Là anh tuyệt tình trước, thì chính bản thân tôi cũng vậy. Cả hai chúng ta về sau, cuối cùng chỉ là người xa lạ.. "

[Tác giả: @seunghyunttop]

Bạn đang đọc truyện *Bà Xã: Tôi Sủng Nịnh Em Cả Đời* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3

Trời cũng chưa quá tối, Diệu Nhi đau đớn khắp cả cơ thể. Nhưng nếu hỏi cô chỗ nào đau nhất? Câu trả lời vẫn thật là trái tim của cô.. Đau đến cả rí máu.

Cô vẫn không thể tin được, Hạ Phong Thần lại có thể nói ra được những câu đó hay sao? Anh ta muốn chán là chán hay sao chứ? Vậy bốn năm ở bên nhau vẫn không là gì có đúng vậy không hả!

Kết thúc thì cũng đã kết thúc thật rồi..

Lucas Diệu Nhi kéo vali đi trên đường mà cơ thể đã choáng váng vì mất máu quá nhiều. Cô liền liên mạng gọi chiếc taxi đến ngay sân bay gấp. Mất cỡ nửa tiếng để đến được sân bay, trên đường đi, Diệu Nhi vẫn cứ chảy nước mắt ra.

Không thể dừng lại việc khóc được ha!

Cô ngay lập tức đi vào vệ sinh, thay ra một bộ đồ mới, sau đó trở ra phía bên ngoài đặt vé máy bay để về Mỹ. Nhanh thật đã có vé rồi, tầm nửa tiếng sẽ bay.

Ánh mắt của cô vô hồn nhìn tất cả các du khách cứ đi qua đi lại mà không để ý gì khác. Miệng vết thương hở vẫn có máu chảy ra, bởi vì cô chưa băng bó a.

Bây giờ cô không muốn nhờ ba phái người qua đây, cô không muốn mình làm kinh động đến cả hai gia tộc đâu.

Thà rằng kết thúc trong im lặng như thế này, vẫn có lẽ là tốt hơn, có đúng không? Dẫu sao bây giờ giữa anh với cô bây giờ chỉ còn là người xa lạ thôi.

" Chuyến bay từ Italy tới Mỹ còn mười lăm phút nữa là cất cánh... Quý khách vui lòng làm thủ tục rồi lên máy bay ở phía sau kia. Xin chân thành cảm ơn "

Tiếng của cô tiếp viên liên tục vang lên trên loa phát thanh ở sân bay....

Nếu bây giờ cô bước lên máy bay trở về Mỹ, tất cả thật sự sẽ kết thúc sao?

Lucas Diệu Nhi mong chờ khi ngoảnh đầu lại, cô có thể thấy bóng dáng ai đó từ xa chạy lên, ôm chặt cô vào lòng và xin lỗi cô về mọi thứ.. Nhưng rốt cuộc chỉ là chính bản thân cô tự đa tình ha!

Phía sau vẫn không có một ai cả, cũng không có người nào níu kéo cô làm lại tất cả rồi. Lucas Diệu Nhi, mà bây giờ lại bắt đầu ảo tưởng nữa rồi điên thật!

Xoay người kéo vali đi làm thủ tục lên máy bay, đến cuối cùng, anh vẫn chọn rời xa em, bỏ lại bốn năm kỉ niệm kia!

Lên ổn định chỗ ngồi xong, cũng may cô lại chọn được chỗ sát ngay cửa sổ..

Máy bay bắt đầu cất cánh bay lên trời cao, nhìn Italy từ phía trên.. Tạm biệt.

Tạm biệt bốn năm nồng nhiệt cả hai!

Tạm biệt những kỷ niệm tuyệt vời đó!

Tạm biệt anh, tình yêu của em, người làm em yêu nhất, đau đến mức độ này cũng chỉ có anh mà thôi, Phong Thần!

Sau này khi gặp lại, chúng ta chỉ còn là người xa lạ, không quen cũng như không biết. Máy bay bắt đầu tiến vào những đám mây trắng, Diệu Nhi liền nhắm mắt lại, nước mắt lại chảy rồi..

Hai chữ " người cũ " đó, nghe thật chói tai, lại vừa đau lòng nữa chứ, sao vậy?

- - - - -

Sáng hôm sau. Mãi đến mười mấy giờ đồng hồ dài đằng đẵng ngồi trên máy bay, Diệu Nhi đã về đến nước Mỹ rồi!

Cô chóng mặt không thể nào chịu nổi, nhanh chóng bắt một chiếc taxi để trở về biệt thự của gia tộc. Cả hai mắt đều sưng húp lên, khuôn mặt trở nên khác lạ vì tiêu tụy, chẳng có tí sức sống nào!

Chiếc xe rất nhanh chở cô về đến biệt thự, trả tiền cho người tài xế xong, cô mới bước lại. Dừng định vị để mở cửa ra, tự thân một mình đơn độc đi vào..

- Quân gia, cháu về rồi. _ Diệu Nhi có thể phân nào đoán được ba mẹ mình đã sớm đi du lịch rồi, ở nhà im lặng!

- Tiểu thư, cô về rồi sao? _ Bên trong, quân gia bước ra chưa kịp vui mừng vì tiểu thư của mình đã về tới thì lại càng hốt hoảng hơn khi thấy cô ngã khụy xuống, khuôn mặt nhợt nhạt..

- Tiểu thư, cô sao vậy? Làm sao lại ra thành bộ dạng như vậy. _ Quân gia là người phụ nữ trung niên, bà làm đây đã lâu rồi, có thể là trước lúc cô được sinh ra nữa. Đương nhiên bà rất yêu thương cô, thấy cô như vậy thì cực kì lo sợ và hốt hoảng. Bà cùng vài người gia nhân nữa ở trong nhà đưa cô lên trên phòng nằm nghỉ rồi gọi bác sĩ..

Bà quân gia sau khi chăm sóc cho cô xong thì liền đi ra ngoài, nhấn nút gọi cho ông bà chủ: " Ông bà mau quay về được không? Tiểu thư không biết lí do gì mà quay về, chưa kịp nói gì đã ngất xỉu. " _ Bà chưa kịp nói xong, đầu dây bên kia đã nhanh chóng cúp máy rồi!

Họ nói là họ sẽ về ngay, Lucas Diệu Nhi chính là bảo bối con gái cưng của họ mà, làm sao lại bị như vậy chứ hả?

- - - - -

[Tác giả: @seunghyunttop]

Bạn đang đọc truyện *Bà Xã: Tôi Sùng Nịnh Em Cả Đời* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 4

Xung quanh ồn ào khiến Diệu Nhi chẳng thể nào ngủ được thêm một chút nào.

Cô lơ mơ mở mắt ra, trước mắt vẫn là ba mẹ cô ngồi đó. Dụi mắt một cái, họ không phải là đang đi du lịch hay sao.

Lăng Hiến cùng Từ Gia Tuệ về sớm để làm gì cơ chứ? Nếu họ biết chuyện kia mà Hạ Phong Thần đã làm với cô, sớm nhất cũng là ngày mai hai người họ sẽ đi qua Italy để kiểm anh cho mà xem.

Vốn đã tự dặn bản thân là đừng nhắc lại cái tên đó nữa, vậy mà khi nhắc lại như vậy.. Cũng chỉ có đau lòng thêm!

- Cục cưng, con có sao không? Tại sao lại về đây rồi, còn mang theo cả nhiều quần áo như vậy? _ Mẹ chính là người lo lắng cho cô nhất, vừa thấy cô đã tới.

Ôm hôn đủ thứ, sau đó lại gần giọng..

- Đúng vậy tiểu Nhi, con và tiểu Thần đã xảy ra chuyện gì sao? _ Lăng Hiến.

Cả ba và mẹ đều tham gia vào để bắt đầu màn hỏi cung này, thật đau lòng.

Những ngày trước khi quay về thăm ba mẹ đều dẫn theo Phong Thần, họ hỏi tới chuyện giữa anh và cô thì cô đều đưa ra cả trăm cả nghìn câu nói khen ngợi anh đủ điều, hạnh phúc..

Bây giờ, có lẽ đã không còn nữa rồi!

- Chúng con chia tay rồi. Về sau ba mẹ đừng nói tới việc này nữa. _ Đột nhiên nói đến đây, Diệu Nhi cúi gầm xuống..

Ba mẹ đương nhiên đoán được xảy ra chuyện gì, cũng im bất theo. Hạ Phong Thần là con rể mà họ ưng nhất cơ mà!

Nhưng nếu hấn và con gái họ đã xảy ra cãi vã chia tay gì đó. Họ chắc chắn sẽ đứng về phía con gái của mình rồi.

- Vết thương trên tay con, là do đâu có vậy tiểu Nhi? _ Lăng Hiến lại lên tiếng.

Con gái của ông có thể quen bất kì ai cũng được, ông không cấm. Có duyên thì tới hết duyên thì đi, đây là chuyện của trời sắp xếp duyên số cho cả hai.

Nhưng chỉ cần người đó dám làm con gái của ông tổn thương, ông tuyệt đối.

Tuyệt đối mãi mãi không tha cho hắn!

- À.. Đây là do con bị té rồi mảnh thủy tinh ghim vào, con không sao đâu ba.

Lucas Diệu Nhi đương nhiên biết tính khí của ba mình, ông cực kì yêu chiều cô. Nên chuyện tối hôm qua, quên hết đi vẫn là tốt nhất. Nếu vết thương này có để lại sẹo, mặc kệ nó có xấu đi nữa.

Nó cũng sẽ đi theo cô đến suốt đời mà thôi, vết lằn trong tim cô vẫn còn đây!

- Vậy con nghỉ ngơi một chút rồi đi ăn cơm! Chuyện đã qua tốt nhất không đi nói qua nói lại. _ Ba đứng dậy, xoa đầu cô rồi đi ra ngoài cùng với mẹ. Sau khi cả hai đi ra ngoài, cô nằm vật xuống..

Tay với lấy điện thoại đặt trên tủ, nhẹ nhàng tránh vận động mạnh vì ở trên tay cô vẫn còn đang truyền nước biển.

Chỉ mới có một ngày thôi mà đã tiêu tụy đến như vậy rồi? Vài ngày sau sẽ thành cái hình dạng gì nữa được chứ.

Mở điện thoại lên, không một cuộc gọi cũng không có tin nhắn nào hết.. Thật là không biết bây giờ nên nói gì nữa!

Diệu Nhi, mấy sao lại ảo tưởng nữa rồi chứ? Không phải đã nói là người xa lạ, cả đời có chết cũng không gặp lại sao?

" Tôi chán em rồi " - " Lucas Diệu Nhi, tôi không ngờ em lại phiền như vậy? "

Nước mắt không tự chủ được lại một lần nữa rơi xuống. Hai câu nói này là từ chính miệng Hạ Phong Thần nói...

Nó vẫn mãi là một nỗi ám ảnh đến tận cùng của cô, mọi chuyện sao lại vậy a!

Bốn năm qua, đúng là uổng phí thanh xuân của mình rồi sao? Phong Thần.. Tất cả yêu thương của tôi cho anh thật là không xứng đáng một chút nào sao?

Chỉ vì một việc cãi nhau khi anh nói anh chưa nghĩ tới việc kết hôn. Đúng một tuần sau, anh lại thay đổi chóng mặt đến như vậy. Nhanh như vậy à?

Thu mình lại góc giường, Diệu Nhi ôm hai đầu gối của mình, cô thật đau quá.

Anh chính là người bắt đầu cuộc tình này, và anh.. Cũng chính là người phá vỡ nó. Anh đập nát hết tất cả mọi thứ!

Anh khiến cho tôi yêu anh, rồi anh bỏ rơi tôi như vậy. Hạ Phong Thần, người bi ối nhất tôi từng gặp chính là anh đó anh có biết không? Thật là khổ nạn..

Những câu nói khi nãy của anh nó cứ xoay đi xoay lại trong đầu cô, mọi thứ vượt quá tầm kiểm soát, nó giống như một liều thuốc độc ăn mòn lấy tâm trí của cô vậy. Lucas Diệu Nhi mãi không thể giữ được bình tĩnh, đứng dậy cầm đồ quăng tứ lung tung ở trong phòng!

Mọi thứ vỡ tan ra hết, một cảnh cực kì hỗn loạn diễn ra. Ở bên dưới nhà mọi người nghe tiếng đồ vỡ liên lo lắng mà chạy lên, con gái của họ thật sự bị sao vậy? Trong phòng mọi thứ cứ như xáo trộn hết cả lên, Từ Gia Tuệ bà thấy cực kỳ căng thẳng như vậy không khỏi sợ hãi.

- Tiểu Nhi, tiểu Nhi, con sao vậy? Nghe mẹ đừng làm loạn nữa mà. _ Bà khóc..

Lăng Hiến tuy không nói ra nhưng cả ông còn lo lắng hơn bà. Ở nhà ông còn cưng chiều cô mọi thứ, vì sao lại vậy?

Ông ra hiệu cho gia nhân kiểm chế cô lại mặc dù lòng đau như cắt, không gì đau đớn hơn lúc này. Diệu Nhi nhanh chóng ngắt đi thêm một lần nữa, trên tay vết thương đã toác ra thêm một ít.

Cây kim truyền nước biển bị lệch một bên động mạch cũng chảy máu thêm!

" Hạ Phong Thần, em yêu anh... " _ Đó chính là câu nói của cô trước khi ngắt.

- -----

[Tác giả: @seunghyunttop]

Bạn đang đọc truyện *Bà Xã: Tôi Sùng Nịnh Em Cả Đời* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 5

Đến ngay cả trong mơ, Diệu Nhi cũng nằm mơ thấy cô cùng Hạ Phong Thần đã từng hạnh phúc như thế nào.. Sau đó cả hai lại cãi lộn rùm beng hết lên.

Chuyện tối hôm đó thật sự ám ảnh cô đến mức không thể thoát ra được. Tất cả mọi thứ chỉ cần liên quan đến anh.

Là cô không tài nào mà quên được cả!

Hạ Phong Thần chính là mối tình đầu của cô, trải qua hơn hai mươi năm rồi chỉ có anh mới là người làm cho chính bản thân cô yêu điên cuồng như vậy...

Cô từng mong sẽ có một gia đình nhỏ với anh, sau này khi cả hai ổn định cả rồi, cô sẽ sinh em bé. Cả gia đình hạnh phúc cứ như vậy! Lúc Phong Thần nói anh chưa nghĩ tới việc kết hôn, anh có biết được cô hụt hẫng như thế nào hả.

Lucas Diệu Nhi lơ mơ tỉnh dậy, cả đầu óc cứ như bay bổng trên không trung.

Cơ thể cũng không khá hơn là mấy cả, đau điếng khắp cả người. Xoa xoa hai bên thái dương, cô thật sự không một chút sức lực nào cả. Nhớ lại chuyện ở tối hôm qua, cô làm loạn lên như vậy.

Có lẽ là đã dọa mọi người một trận aa!

Đúng lúc này thì ba mẹ cô đều từ bên ngoài bước vào, nét mặt thoáng buồn.

- Con gái, đã đỡ hơn chưa? Có cần mẹ gọi bác sĩ tới không. _ Từ Gia Tuệ thật ân cần ngồi xuống bên cô, dịu dàng...

- Con không sao rồi. Ba mẹ, việc ngày hôm qua.. con xin lỗi. _ Diệu Nhi nén nước mắt vào trong, đau lòng rồi nói!

Chỉ là do cô quá yếu đuối, cả bốn năm qua lúc nào cũng dựa dẫm vào anh cả.

Cho nên có phải vì như vậy, mà Phong Thần cảm thấy chán ghét cô đến hận?

Con gái chính là như vậy, có người yếu đuối từ lúc nhỏ.. Cũng có người mạnh mẽ, nhưng thật chất bên trong cũng là mong manh dễ vỡ, vì họ đều là con gái hết mà. Có phải là do cô quá trẻ con a?

- Không sao là tốt rồi. _ Lăng Hiến thở phào nhẹ nhõm nói, nếu con gái cưng của ông mà một lần nữa có chuyện đó một lần nữa. Cho dù cả hai bên gia tộc có thân thiết đến cỡ nào, ông cũng lật!

- Mẹ đi xuống làm vài món bổ dưỡng cho con. Giữ sức khỏe một chút. _ Từ Gia Tuệ xoa đầu con gái mình rồi rời khỏi phòng đi xuống dưới bếp. Trong phòng chỉ còn lại ba và mỗi mình cô.

- Ba.. _ Lucas Diệu Nhi lên tiếng kêu..

Lăng Hiến chỉ gạt đầu, sau đó ngồi đó kể bên con gái của mình, lau đi những giọt nước mắt đang chảy dần xuống a.

- Phong Thần nói, anh ấy chán ghét con rồi. _ Diệu Nhi thật sự yếu đuối.

Không thể chịu được mà còn khóc lớn hơn, nhào vào lòng anh rồi nức thành tiếng lớn. Nhìn con gái mình như vậy..

Hỏi xem có người làm ba làm mẹ nào mà không đau lòng được cơ chứ? Ông chỉ dịu dàng vuốt lưng cô vài câu, nói nhẹ nhàng: "Người ta đã không cần... Thì con cũng đừng nghĩ tới người nữa. Không phải con còn có ba mẹ sao chứ! Con gái của ta là người vừa đẹp nét lại còn xinh xắn, sau này có người khác. "

Giọng nói ông cực kì ôn nhu đối với con gái của mình. Phong Thần.. Cậu làm con gái của tôi đau lòng thế này.

Sau này đừng có hòng làm con rể tôi!

- Tiểu Nhi, ba muốn con đi du học bên Anh có được không? Dù gì con cũng là còn trẻ, tương lai vẫn còn dài. Đừng vì tình cảm ảnh hưởng đến tương lai ha.

Thật ra Lăng Hiến có một người bạn già chỉ cốt ở bên Anh, suất học ở đại học Cambridge bên đó vẫn còn thừa một chỗ. Biết con gái của Lăng Hiến học lực cực kì giỏi nên được mời đó!

Nói đến việc này, đột nhiên cô hơi ngơ ra một chút. Sau đó ít phút mới nói là:

" Ba cho con suy nghĩ có được không "

- Được được. Hạn chót đăng kí vẫn là ba ngày nữa. Suy nghĩ kĩ một chút đi.

Lăng Hiên không muốn hỏi thúc con gái của mình nhiều lần, ông biết thời gian này chuyện tình cảm làm cho cô phân tâm đau lòng rất nhiều. Thử nói xem trên cương vị là một người ba thì làm sao ông cứ để cô như vậy quai ha!

Lucas Diệu Nhi từ nhỏ đã yếu đuối rồi nên ông không muốn cô nhận thêm gì đau lòng nữa.. Con gái ông, nhất định sau này phải có một cuộc sống tốt đẹp.

Nói thêm vài câu nữa, Lăng Hiên sau cùng cũng đi ra ngoài cho con gái bên trong nghỉ ngơi một chút. Từ Gia Tuệ ngồi ở bên dưới phòng khách ngồi đó chờ chồng của mình xuống rồi bà nói:

- Ông à, con bé có sao không? _ Bà sốt sắng hỏi, người mẹ nào mà nhìn thấy con mình như vậy mà chả đau lòng...

- Cũng ổn rồi! Tôi hỏi tiểu Nhi xem coi con bé có chịu đi du học không, nếu ở đây mãi, con bé không sớm thì muộn cũng sẽ bị trầm cảm về chuyện kia đó.

- Được! Tôi vừa gọi điện cho con trai.. Tôi thấy tại nó còn trẻ sẽ dễ nói nhiều điều với nhau hơn. Tôi với ông bây giờ cứ lo cho tiểu Nhi trước. _ Nghe vợ nói như vậy, ông cũng không ý kiến gì nữa cả. Mọi chuyện cứ vậy mà giải quyết!

- -----

[Tác giả: @seunghyunttop]

Bạn đang đọc truyện *Bà Xã: Tôi Sủng Nịnh Em Cả Đời* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 6

Nước Italy, chín giờ rưỡi buổi tối!

Lăng Từ Vương sau khi ngăn được lời nói của mẹ qua điện thoại thì anh chả khỏi điên tiết lên. Lucas Diệu Nhi làm sao mà lại làm loạn lên, trở về Mỹ với cái bộ dạng xanh xao, cánh tay bị một vết thương toạc cả ra chảy máu được?

Theo lời mẹ anh kể lại, tối hôm đó con bé làm loạn hết cả lên, nước mắt chảy đầm đìa không ngớt. Con mẹ nó, cung chiều từ nhỏ chưa bao giờ bị thương..

Vậy mà vì cái gì em gái của anh lại ra cái bộ dạng đó, đến mức phải kêu bác sĩ đến tiêm thuốc an thần. Sau khi mẹ anh nói xong, suy nghĩ của anh chỉ có mỗi một mình cái tên Hạ Phong Thần.

Em rề thì em rề, nhưng Diệu Nhi mới chính là em gái của anh. Máy bay vừa đến Italy, Từ Vương đã ngay lập tức đi đến chỗ nào đó, ngay cả nghỉ ngơi còn không quan trọng bằng nữa. Thật là...

Anh không bao giờ nghĩ tới em gái của mình lại bị tổn thương. Tổn thương đó lại làm em gái của anh dễ trầm cảm a.

- -----

Chiếc xe màu đen của Lăng Từ Vương dừng trước một quán bar xa xỉ cực độ tại thành phố Italy. Từ Vương sau liền tìm một chỗ để xe thích hợp rồi đi vào bên trong. Cũng đã lâu lắm rồi sau khi cưới Bối Doanh về, tần suất anh tụ tập ở những quán bar rất thấp. Nhưng lần này lại là chuyện quan trọng khác ha!

Phòng VIP mà Hạ Phong Thần hay đến dùng ở đây chính là phòng số bốn trên tầng hai. Từ Vương mở cửa đi vào đó..

Bóng dáng của Phong Thần ngồi chán đời với cả đồng những chai rượu dưới sàn chính là hình ảnh đầu tiên thấy a.

Nhưng mà cái quái gì đang xảy ra vậy.

Kế bên cậu ta chính là hai ba cô kỹ nữ ngồi rót rượu, kẻ kẻ vào thân hình của Phong Thần. Con mẹ nó cậu đều vừa..

Vừa chia tay em gái của anh xong lại ở đây mà gái với chả gú sao, được lắm à!

"BỐP " _ Lăng Từ Vương đứng thật sự là bị chọc cho điên tiết hết cả lên, con người này lại dám làm như vậy sao, ở trước mặt anh lại còn có thể như vậy!

Anh điên cuồng lao tới đánh một đòn thật mạnh vào mặt em rề của mình...

Không những như thế, anh còn xốc cả áo của Hạ Phong Thần lên, ánh mắt là sự giận dữ đến tột độ không thể kiềm.

Tiếp theo đó, Từ Vương không thể giữ được bình tĩnh mà vẫn liên tục đánh.

Những nhân viên tiếp thị xung quanh liền nhanh chân cuồn tiền khi nãy do Phong Thần cho rồi chạy đi mất khối.

Xung quanh, các bảo vệ cho đến vệ sĩ cũng không dám can. Quán bar này là của ông chủ của họ - Hạ Phong Thần!

Mà người đang đánh ông chủ chính là anh rể của ông chủ. Thế lực và gia thế của người đàn ông này thật sự, thật sự không phải là dạng vừa! Bây giờ người bảo họ phải làm sao với cái sự tình a?

Cuộc đời của Lăng Từ Vương ghét cay ghét đắng những người dám động đến người mà anh yêu thương. Đến nỗi rót nước mắt như vậy, đúng là muốn chết.

Hạ Phong Thần có men rượu ở trong người, không còn sức để mà đấu đá!

Khuôn mặt của Hạ Phong Thần sớm đã sưng tím hết lên rồi. Khóe miệng thì lại chảy máu, Phong Thần biết rõ tại sao mà anh hai lại đến tìm mình!

Mãi đến một lúc sau, Từ Vương cuối cùng cũng chịu dừng tay lại, anh đẩy mạnh Hạ Phong Thần xuống ghế kia đằng sau. Tự mình cũng ngồi xuống!

Vệ sĩ hiểu ý liền nhanh chóng rót đầy ly rượu cho anh, nãy giờ vẫn chưa hả dạ cho lắm. Nhiều đây làm sao mà có thể nhắm nhò với nước mắt của Diệu Nhi được chứ? Nam sinh yêu đuối à?

- Cho em hai phút giải thích. _ Chuyện này liên quan tới em gái bảo bối ở nhà của anh, không thể cứ phớt lờ làm ngơ được. Nếu không làm cho ra lý lẽ công bằng cho em gái, anh muốn quỳnh Hạ Phong Thần thêm vài lần nữa mới đủ!

- Anh hai, chán rồi thì chia tay, có việc gì mà phải nói dài dòng chứ? _ Phong Thần hôm nay có phải có vấn đề chứ?

- Mẹ kiếp! Cậu ở bên cạnh em gái của tôi gần bốn năm, nói chán là chán à?

Lăng Từ Vương đúng là bị Phong Thần chọc cho hóa thành một con báo hung mãnh. Ly rượu trong tay đang bị bóp..

- Diệu Nhi không phải là không tốt mà là giữa em và cô ấy vẫn chưa tìm thấy được sự đồng điệu! Em chỉ mới có hai mươi lăm tuổi, sự nghiệp còn chưa tới đâu nữa, cô ấy nghĩ đến kết hôn rồi a! Lúc đó em nói chưa nghĩ đến việc đó.. Cô ấy lại làm mọi thứ rối loạn hết lên!

Không biết nói gì về cái sự lý lẽ này do Hạ Phong Thần đưa ra. Con giận trong người vẫn chưa hạ hỏa được mà chưa gì đã có người châm thêm ngòi mới..!

Hạ Phong Thần có lẽ xứng đáng nhận được cái dang hiệu khôn ngoan ở trên thương trường chứ thật sự về tình yêu thì lại là một kẻ mù đường chẳng biết.

- Hạ Phong Thần, mấy năm trước tôi lại muốn kết hôn với chị của em sớm một chút để đàn ông còn trai bên đây bớt dòm ngó lại để tôi còn bớt lo lắng.

Anh dừng lại một chút, uống vào một ngụm rượu rồi lại tiếp tục: " Em gái.. của tôi thật ra muốn kết hôn sớm với cậu là vì muốn tạo ra một gia đình có thể sống hạnh phúc với nhau. Em gái tôi vì ai mà lại chịu bay sang đây sinh sống? Diệu Nhi muốn kết hôn sớm, vì chỉ như vậy nó mới có thể ở phía sau làm hậu thuẫn vững chắc cho cậu sau này thăng tiến công việc ở tương lai "

Từ Vương là anh trai, tại sao lại không hiểu được ý muốn của Diệu Nhi chứ?

Con bé muốn kết hôn sớm, để cho Hạ Phong Thần yên tâm mà cứ thăng lên trong công việc. Con bé muốn về sau có thể làm hậu thuẫn vững chắc cạnh bên Hạ Phong Thần. Vậy mà cái tên ở đó lại chẳng hiểu một chút gì về nó...

Hạ Phong Thần nghe xong câu nói của anh mà nét mặt vẫn dửng dưng giống như chưa hề có chuyện gì xảy ra vậy?

- Nhưng chán cũng đã là chán rồi. Cái tính trẻ con của cô ấy thật sự em mệt.

Cuối cùng Phong Thần vẫn là buông ra lời nói cay nghiệt như thế này hả!

- Đối với đàn ông, họ chỉ muốn có thể biến người phụ nữ của mình thành cô công chúa nhỏ để họ hết mực cưng rồi sủng mà thôi. Cậu chán đúng không? Vậy thì về sau tránh xa em gái của tôi ra, vĩnh viễn không gặp lại càng tốt a!

Vốn dĩ Lăng Từ Vương tuyệt tình nói ra câu này, chính là muốn thăm lạng mà nói cho Phong Thần biết, em gái của anh sắp đi khỏi đất nước Mỹ rồi.

Nhưng cậu làm em gái tôi đau lòng ra đến vậy, tôi đương nhiên không nói ra cho cậu biết. Mặc kệ cậu bị dày vò ha!

Nói xong câu này, anh xoay người rồi đi để lại Hạ Phong Thần ngồi đờ ngay đó chẳng biết phải làm sao. Đột nhiên anh hai nói " vĩnh viễn không gặp lại " làm trái tim này nhói lên rồi quặn lại cực kì đau. Như vậy là như thế nào..!

- -----

[Tác giả: @seunghyunttop]

Bạn đang đọc truyện *Bà Xã: Tôi Sủng Nịnh Em Cả Đời* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 7

Trái tim Hạ Phong Thần thật sự cực kì đau đớn sau khi nghe xong câu nói từ chính miệng Từ Vương nói ra. Anh rối rắm, dường như không biết chính bản thân mình muốn gì. Anh hai nói đúng.

Chính anh là người nặng nề đòi theo đuổi Lucas Diệu Nhi lúc bốn năm kia!

Trải qua biết bao nhiêu kỉ niệm tuyệt vời ở bên nhau, chẳng phải chính anh từng nói sẽ không bao giờ làm cô ấy ở bên cạnh anh mà đau lòng hay sao à?

Nhưng đến cuối cùng thì sao hả? Bản thân anh là người từ bỏ hết mọi thứ..

Chính bản thân Hạ Phong Thần đuổi Lucas Diệu Nhi đi, có ý đẩy cô ấy ngã nữa. Mở miệng ra còn nói là phiền a.

Câu nói của Lucas Diệu Nhi nói ra dễ như vậy, có lẽ là đã hận anh luôn rồi!

"Nếu anh tuyệt tình đến như vậy. Từ nay về sau, tôi với anh coi như người xa lạ, cũng chưa từng có bốn năm mà cả hai đã từng bên nhau. "_ Anh thừa nhận câu nói này của cô như bóp trái tim của anh lại vậy. Đáng lẽ ra... ngày hôm đó anh không nên nặng lời thế..

Loạng choạng bước đi khỏi quán bar đó, anh tự mình lái xe về tới căn hộ..

Căn hộ vẫn như vậy, mọi thứ cũng chẳng có gì thay đổi. Chỉ có một điều đã đổi..

Lucas Diệu Nhi không còn ở đây nữa!

Theo thói quen, anh bước vào nhà rồi mệt mỏi ngồi xuống ghế sofa ở phòng khách, khuôn mặt ngửa lên trời, ngay lập tức lại nói ra: " Tiểu Nhi, anh về. "

- Tiểu Nhi, sao em không trả lời anh?

Mãi vẫn không có tiếng đáp lại, Phong Thần trong cơn say đột nhiên lại đứng lên đi xung quanh căn hộ tìm kiếm cô.

Không một bóng dáng của ai nữa, anh thật sự hoảng loạn thật rồi. Rồi chợt...

Vết máu đỏ hằn dưới nền gạch đã gây nên sự chú ý của Hạ Phong Thần.. Ha, mày đúng là bị điên rồi. Tự tay mình ở đây đẩy cô ấy đi mà không phải sao..?

Anh và Diệu Nhi quen nhau bốn năm thì cũng đã ở chung với nhau ba năm.

Ba năm không là ngắn cũng không dài nhưng nó tạo ra một cái gì quen thuộc lắm. Ngày nào về cũng có cô đứng cửa mà chờ, sau đó cùng nhau vào bếp rồi làm đồ ăn. Kỷ niệm, đúng là khó quên.

Sau chia tay, có nhiều người sẽ nhanh chóng quên đi người kia có đúng phải không? Nhưng cũng có người tâm của họ không phải muốn nói quên là ngay lập tức quên đi được. Bởi vì người kia có thể là người đã cùng bạn đi qua rất nhiều khó khăn gian nan trong đời a!

Thứ khó quên nhất, chính là kỷ niệm.

Bạn cùng người đó đi nhiều nơi vì vui thỏa thích, cùng tạo ra những điều vì nhau, vì tương lai mai sau thật ấm áp.

Sau khi chia tay rồi, cho dù cả hai đã sớm không còn vương vấn gì nhau cả.

Nhưng vẫn sẽ mãi mãi nhớ đến những kỷ niệm tốt đẹp ngày trước bên nhau!

Hạ Phong Thần mất sức lực ngồi ngay xuống nền đất lạnh lẽo, vô đầu không biết phải làm sao mới đứng được đây!

Đâu phải là anh không yêu cô, nhưng áp lực ở tập đoàn, áp lực về mặt.

Khiến anh không thể làm chủ được...

Lúc đó Phong Thần rất cố gắng chăm chỉ làm việc để có được bản hợp đồng đất đó kia. Tình thế có thể nói là ngàn cân treo sợi tóc, nhưng hôm đó cô đến lại nhắc tới việc hôn nhân đại sự. Thật ra lúc đó anh rất mệt, không thể kiểm chế bản thân mình nên nói ra câu đó.

Đúng thật là vài ngày sau, bên kia lại không kí hợp đồng, bao nhiêu thứ đổ vỡ, lúc đó anh nghĩ anh không cần ai.

Vì vậy, lý do chia tay với cô là thế này.

Nhưng cũng có một phần tính cách cô quá trẻ con, khiến anh có nhiều lúc....

Nhiều lúc cảm thấy bản thân rất chán.

" Anh từng nói sẽ gìn giữ mãi nụ cười tươi sáng của em, từng nói sẽ không.. sẽ không làm em đau lòng. Nhưng mà anh tệ quá đúng không? Thật xin lỗi! Vì làm em do anh mà rơi nước mắt.. "

Hiện tại, Hạ Phong Thần anh không có cách nào có thể đứng đối diện em.

Em bảo anh tuyệt tình, đúng là tuyệt tình thật.. Anh chấp nhận! Nhưng.. em nói từ nay chúng ta sẽ trở thành người xa lạ, coi như chưa hề có bốn năm mà chúng ta ở bên nhau. Quan trọng là điều đó, anh không thể chịu.

Anh ngốc quá có đúng không em? Lúc đó em bảo anh đừng đi, nếu anh đi thì đôi ta trở thành người xa lạ. Ngay mức như vậy, mà anh cũng quay bước rồi..

Phong Thần cúi mặt xuống, để mặc kệ cho từng giọt nước mắt chậm rãi đó ở mí mắt bắt đầu rơi. Là anh có lỗi, thật sự anh có lỗi với em, Lucas Diệu Nhi!

Tìm anh bây giờ, sao lại đau như vậy?

- - - - -

[Tác giả: @seunghyunttop]

Bạn đang đọc truyện *Bà Xã: Tôi Sủng Nịnh Em Cả Đời* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 8

Biệt thự gia tộc Lucas, đất nước Mỹ...!

Cũng đã hai ngày trôi qua kể từ ngày Lucas Diệu Nhi nghe ba mình nói về việc sẽ cho đi du học. Ngày mai sẽ là hạn chót để cô đưa ra quyết định đó.

Suốt những ngày qua, cô cũng đã suy nghĩ rất nhiều. Từ việc của Hạ Phong Thần cho tới việc quyết định có đi du học hay là không? Lăng Hiến cùng Từ Gia Tuệ căn bản không muốn ép Diệu Nhi quá nhiều. Nhưng ngày nào..ông bà cũng phải nhìn thấy đôi mắt đỏ cả lên, sưng húp bởi vì khóc của con gái thì chẳng thể nào chịu được nữa rồi!

Chỉ mỗi hôm nay nữa thôi, Lucas Diệu Nhi cuối cùng cũng đã suy nghĩ ra mọi chuyện theo hướng tích cực hơn được một chút rồi. Lúc đầu Phong Thần nói chia tay, anh đã tỏ vẻ chán ghét trước mặt cô như thế rồi. Lúc đó cô cũng đã nói nếu anh bước đi, chúng ta coi như hết duyên hết nợ, từ bỏ bốn năm kia...

Đối với cái loại tình huống như vậy, cô cũng không thể tin vào mắt mình rằng anh vẫn quay người đi vào trong. Cuối cùng chấm dứt cũng là chấm dứt thôi.

Hạ Phong Thần, anh là người bỏ tôi đi.

Chính vì lý do như vậy, Diệu Nhi cuối cùng đưa ra quyết định của riêng bản thân của cô. Thà dứt khoát một lần đi, còn đỡ hơn về sau vì lụy tình mà đau!

Những ngày này trôi qua đã thật sự là quá mệt mỏi rồi, cô muốn thay đổi ha.

Sau này tìm một người tốt hơn quen.. Cũng là hợp lý, vẹn công đôi đường a!

Buổi ăn cơm tối hôm nay diễn ra bình thường như bao ngày, ba mẹ vẫn rất là lo lắng cho cô. Nhìn ba mẹ mình lộ hết vẻ mệt mỏi trên khuôn mặt, đau lòng.

- Ba mẹ, Tiểu Nhi có chuyện muốn sẵn đây nói với hai người. _ Diệu Nhi nhìn hai người, nói chuyện rất trung thành.

- Con gái, có chuyện gì quan trọng sao.

Từ Gia Tuệ nhìn cô với vẻ mặt có chút lo lắng, cách nói chuyện của con gái... hôm nay có chút trưởng thành hơn a!

- Con đồng ý đi du học bên Anh! Ba cứ đăng kí đi, con với Phong Thần hết rồi nên con cũng không bận tâm nhiều a!

Không muốn ba mẹ lo lắng, cô nở một nụ cười rất tươi, che giấu đi nỗi buồn.

- Được được! Con nghĩ như vậy ta thấy rất mừng rồi. Đợi một chút, ta đi nhận lời bên kia. _ Lăng Hiến thấy Diệu Nhi như vậy cũng đã mừng lắm rồi. Ông đi ngay ra phòng khách ở phía bên ngoài để gọi điện cho ông bạn của mình kia!

Sau đó cả ba người cùng nhau ăn một bữa vui vẻ, ông bà thiết nghĩ lúc Diệu Nhi nói đang quen với Phong Thần cả hai đã vui biết bao nhiêu. Vì anh chịu chăm sóc cho cô, ông bà còn định bàn luôn tới chuyện kết hôn hồi lúc trước.

Nhưng mà chuyện xảy ra như vậy, có mơ cũng không thể nghĩ tới nó ác liệt tới như vậy. Hóa ra, Hạ Phong Thần.. Cũng không tốt như ông bà đã nghĩ a!

Bên kia trả lời lại cuối tuần này cũng sẽ đi, vì tất cả hồ sơ đều đã được làm sẵn hết, Diệu Nhi học lựa tốt như vậy.

Ở Cambridge làm sao lại không nhận.

Trò chuyện với ba mẹ thêm một chút nữa, cô xin phép lên lầu nghỉ ngơi, tự mình lên lầu xong đi ra ngoài lan can đứng hóng gió. Trên tay cô là một ly rượu màu sẫm đỏ, mấy hôm nay chả ngày nào mà cô không uống rượu cả.

Vị nồng của rượu khiến cô nhắm mắt lại, cảm giác chất cũng giống như tim của cô bây giờ. Tại sao đã đưa ra mọi quyết định như vậy rồi, mà vẫn đau?

Nước mắt không tự chủ được lại đang rơi xuống trên khuôn mặt mỹ lệ kia...

Cô cảm thấy bản thân mình yếu đuối.

Cô cảm thấy bản thân mình trẻ con vô lý, đúng là không ai chiều được cô hết mọi thứ ngoài gia đình của cô hết cả..

Bản thân mình tệ như vậy, làm sao mà Hạ Phong Thần có thể chịu được chứ?

Anh từ bỏ cô, là coi như cũng đúng đi!

Cứ mỗi lần cô nhắm mắt lại, là tất cả hình ảnh của anh đều hiện lên trong đầu của cô, mãi mãi không thoát ra.

Tất cả những kỷ niệm bốn năm cả hai bên nhau ngày trước, ngày càng xuất hiện nhiều trong tâm trí của chính cô.

Từ bỏ liệu có phải là sự lựa chọn đúng đắn cho cả hai hay không, hay là sai?

" Hạ Phong Thần, chỉ còn vài ngày tới nữa thôi, là em sẽ từ bỏ anh được rồi "

- - - - -

[Tác giả: @seunghyunttop]

Bạn đang đọc truyện *Bà Xã: Tôi Sủng Nịnh Em Cá Đồi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 9

Thấm thoát cũng đã tới cuối tuần rồi!

Mọi người đều chuẩn bị thật đầy đủ ở nhà cho Diệu Nhi để cô có thể an tâm mà đi du học. Từ Vương cũng gạt công việc ở thành phố A qua một bên, ngay lập tức bay qua bên Mỹ để tiễn em gái mình đi du học. Anh đương nhiên sau hôm gặp Hạ Phong Thần ở nước Italy về thì liền khai báo cho Hạ Bối Doanh.

Lúc đầu cô cứ nghĩ mọi chuyện xảy ra có lẽ sẽ không phức tạp nhiều đến thế.

Đơn giản là cô cứ nghĩ hai đứa này chỉ giận dỗi nhau vài ngày rồi lại làm hòa.

Nhưng không ngờ sau khi nghe ông xã kể lại mọi việc, cô chỉ tức không thể là đánh một cái thật mạnh vào em trai a!

Nếu Hạ Phong Thần đã là người ngang ngược đuổi Lucas Diệu Nhi đi như vậy rồi, còn tuyệt tình nói là chán ghét em dâu tương lai của cô như vậy. Sau này có việc gì cũng đừng có nhờ vả tới cô!

- -----

Sân bay quốc tế Hartsfield-Jackson Atlanta, nước Mỹ. Nó chính là một trong những sân bay hiện đại nhất.

Hôm nay mọi người đều đi ra đây đưa Lucas Diệu Nhi đi rất đông đủ. Về việc này, không ai thông báo cho Hạ Đông Chính và Angela Lạc Hình cả. Đúng là Diệu Nhi năn nỉ xin mọi người không nói ra, hai người họ chắc chắn sau khi biết được việc này sẽ bắt ép Hạ Phong Thần quay lại với cô thì sẽ ra sao đây?

Cô không muốn cưỡng ép anh, không muốn một người đã hết tình cảm với mình vì gia đình mà phải quay lại ha!

Thay vì những lần cô đều diện lên các bộ đồ tươi sáng có sức sống thì nay lại ngoại lệ. Từ đầu đến chân đều chỉ đen.

- Tiểu Nhi, ta hỏi thật con, có muốn đi về không? Mọi việc cứ để ta lo được a.

Lăng Hiến và Từ Gia Tuệ có chút đặng lòng nói, họ không muốn phải xa con.

Ngày trước tuy cô ở Italy, nhưng vì gia thế giàu, máy bay tư nhân lúc nào sẵn có. Nên một tuần cô đều về một lần a!

Chỉ là lần này con gái đi du học, phải tập trung vào việc học, thời gian chả còn thành thoi như lúc trước nữa rồi.

- Ba mẹ, con đã quyết định như vậy là không thay đổi được đâu! Ngày trước con có thể sẽ thay đổi quyết định là vì Hạ Phong Thần, bây giờ chúng con đã không còn bên nhau nữa. _ Để thoát ra lời nói này, tim cô như đau đốn quặn lại, vỡ tan ra thành từng mảnh rồi ha.

Đúng thật vậy, lúc cô mười tám tuổi..

Cả ba và mẹ đều muốn cô đi du học ở Anh rồi, nhưng vì lúc đó cô còn ở bên Hạ Phong Thần. Nên mới thay đổi tất cả các quyết định tương lai ngày đó...

Nghe thấy con gái của mình nói ra lời chính chắn như vậy, hai ông bà chỉ là biết đứng đờ người ra, rom róm nước mắt. Lăng Hiến nói: " Hảo tốt! Sau khi qua đó xong, có gì khó khăn cứ gọi về cho ba. Ta không thể để con ủy khuất"

- Ba như vậy làm sao mà con có thể tự lập trưởng thành được chứ. _ Cô cười.

Ôm chặt lấy ba mẹ vào trong lòng, sau này chính là có thể rất lâu không gặp!

- Đứa ngốc, con mãi mãi là đứa trẻ dễ thương ngốc nghếch của ta. _ Ông xoa đầu cô, mỉm cười hiền hậu. Bao nhiêu năm trên thương trường ác liệt không cười lấy một cái, về nhà thì lại khác a!

- Anh hai, sau khi em đi rồi. Nhớ chăm sóc ba mẹ thật tốt đấy! _ Cô hých vai!

- Còn phải để em nói sao? _ Từ Vương cũng xoa đầu em gái của mình. Từ rất lâu rồi, anh không bao giờ muốn Diệu Nhi phải chịu thiệt thòi về thứ gì hết..

- Chị hai, đừng nói ra cho Phong Thần biết, chị hứa với em có được không a?

Lucas Diệu Nhi quay người qua nhìn Hạ Bối Doanh mà nói, ánh mắt y hệt như một chú cún con đang năn nỉ....

- Được! Chị hứa với em. Sau này khi ở đó nhớ giữ gìn sức khỏe, có dịp thì tất cả mọi người sẽ qua thăm em. _ Nhìn Diệu Nhi năn nỉ i oi như vậy là không nỡ từ chối. Nhớ lại Hạ Phong Thần là chỉ muốn đập cho một phát vào mặt!

Đúng lúc đó, tiếng của cô phát thanh viên vang lên kêu tất cả mọi người lệ làng đi duyệt qua hộ chiếu rồi chuẩn bị đi. Diệu Nhi nghe vậy cũng đẩy hai chiếc xe chất đầy hành lý của mình...

- Mọi người ở lại nhớ giữ gìn sức khỏe, con sẽ nhớ mọi người nhiều! _ Dứt lời cô xoay người đẩy hành lý đi vào trong

Nhìn bóng dáng của Diệu Nhi, tại sao hôm nay lại thấy cô đơn đến như vậy.

Kiểm tra xong phần hộ chiếu, hành lý cũng đem đi gửi trong khoang hết rồi.

Cô nhanh chóng đi lên máy bay, tìm ra chỗ ngồi của mình, thông thả mà ngồi xuống. Khoảnh khắc này sao lại có thể đau lòng đến như vậy chứ? Cô bắt đầu kéo ra dây tai nghe từ ghế, bật lên bài hát mà mình yêu thích rồi tận hưởng!

Bấm nút kéo chiếc cửa ngăn cách giữa mình và người đàn ông kế bên, sau đó cô cứ nhìn xa xăm ra phía bên ngoài.

Nhanh thật, máy bay đã cất cánh lên..

Nhìn đất nước mình sinh ra và lớn lên cảm giác thật xao xuyến, nhưng thật..

Tìm cô tại sao lại đau đến mức này ha.

" Phong Thần, chuyến bay lúc trước có thể xem là em giận dỗi anh nên tức tối quay về nhà. Vốn nghĩ anh sẽ hối hận, rồi bay sang đây tìm em nói xin lỗi a.. Nhưng em đúng là ảo tưởng, chúng ta thật ra đã thành người xa lạ từ lâu rồi mà, đúng không? Chuyến bay lần này em đi chính xác là đã từ bỏ mọi thứ, à mà mọi thứ của em. bao gồm cả anh"

" Tạm biệt anh, người làm em ngày kia đã lưu luyến mãi không muốn rời đi. "

- -----

[Tác giả: @seunghyunttop]

Bạn đang đọc truyện *Bà Xã: Tôi Sủng Nịnh Em Cả Đời* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 10

Tính tới đây đã là tròn hai tuần Lucas Diệu Nhi đi du học bên Anh rồi. Đúng là mọi người rất thương yêu cô, tất cả mọi chuyện đều chẳng hề nói cho bên gia tộc Angela cũng như Hạ Gia biết...

Nhưng chuyện gì cũng không thể mãi mãi giấu được, kể từ khi cả hai người bạn thân là Angela Lạc Hình cùng Gia Tuệ gặp lại, cả hai đã cùng giao ước a!

Chính là một tháng gặp nhau một lần để đi ăn cơm vui vẻ cùng với nhau, là để kháng khí giữa hai nhà bên hơn a.

Lăng Hiến vẫn còn giận dỗi vì việc khi con gái của ông đã trải qua một khủng hoảng sau khi chia tay với cái tên kia!

Nhưng mà vì vợ bắt ép đi cho vui thôi mà, nên ông cũng mà lẳng lặng chịu...

- -----

Nhà hàng Beautique, thành phố New York, đất nước Mỹ. Nhà hàng này bên Mỹ thuộc hàng đắt đỏ vì tất cả những kiểu thiết kế trong đây rất sang trọng.

Đây cũng là một nhà hàng dành riêng cho những đại gia ăn chơi có tiền bạc nhất của cả đất nước. Ở nhà hàng này có nhiều chai rượu đắt tiền và hiếm.

Lần này vợ chồng Từ Vương cùng Bối Doanh đã đặt trước một phòng ở đây!

Hai người cũng đang rất tò mò và thắc mắc xem coi hôm nay Hạ Phong Thần có chịu đi hay không? Không nhẽ một chút đau lòng cũng không có hay sao?

- Gia Tuệ, cậu tới rồi sao? _ Angela Lạc Hình cùng Hạ Đông Chính đã đến đây sớm hơn một chút, vừa thấy bà Từ Gia Tuệ đến trước cửa phòng đã mừng rỡ.

- Lạc Hình, lâu ngày không gặp cậu ha.

Bà ôm người bạn thân của mình, xong cũng đi vào bên trong cùng Lăng Hiến là chồng mình. Hai ông bà đều có chút giật mình khi Hạ Phong Thần cũng tới đây, vẻ mặt vẫn rất điềm tĩnh như bao lần trước, ta còn chưa bỏ qua cho cậu!

- Bọn trẻ vẫn chưa tới sao? _ Hạ Đông Chính chưa thấy cặp vợ chồng kia tới lần cả Diệu Nhi nên hơi thắc mắc hỏi.

- Chắc là một chút nữa sẽ tới. _ Tối lúc này, Lăng Hiến mới trả lời lại Hạ Đông Chính, ông có chút khó chịu nhìn anh.

Nghe xong câu nói đó của chú Lăng..

Lòng của Phong Thần có chút gấp gáp một tí, đã gần một tháng rồi anh chưa hề gặp lại cô dù chỉ một lần. Cảm giác ngày trước hôm nào cũng gặp bây giờ hơi có chút mất mát một chút hay gì?

Không biết bây giờ cô ra sao rồi? Có tự chăm sóc tốt cho bản thân mình được.

Từ ngày chia tay đến bây giờ, anh quả thật rất nhớ cô.. Nhớ đến phát điên a!

Hôm đó thật sự, anh đúng là nặng lời với cô quá rồi. Diệu Nhi nói chúng ta sẽ trở thành người xa lạ, sao bây giờ?

Gặp nhau với tư cách như thế nào ha?

Anh đương nhiên có nhờ người tìm lại một chút tin tức gì đó về cô, nhưng tại sao quái lạ như vậy? Tất cả mọi thứ có liên quan tới cô, đều không hề có sao?

Khoảng mười phút sau, Bối Doanh với Từ Vương rốt cuộc cũng đến, nhưng là sau đó không còn một ai nữa, hơi kì lạ một chút. Bảo bối gửi cho đi giúp việc trông nom đùm dùm rồi, vậy còn Diệu Nhi!

- Tiểu Nhi bận việc nên không đến hả Gia Tuệ? _ Angela Lạc Hình vẫn chưa hiểu sự tình gì đang xảy ra ngay ở đây.

Không một ai trả lời lại câu hỏi của bà cả, cái không gian im lặng quái quỷ..?

Đột nhiên Hạ Phong Thần cảm thấy kì lạ, suy nghĩ đầu tiên của anh chính là cô không muốn gặp mặt anh sao? Việc này làm trái tim của anh đau đớn hơn

- Tiểu Thần, con với con bé có phải đã xảy ra chuyện gì không? _ Đông Chính lúc này với một đầu óc thâm sâu, liền nhận ra ngay có điều gì đó bất thường.

Bị hỏi bất ngờ như vậy, chính anh còn hết hồn nữa, cuối cùng cũng đâu giấu được bao lâu: " Tụi con.. chia tay rồi. "

Ánh mắt sát khí của Lạc Hình nhìn về phía anh, sùng sục lửa giận: " Thần, ở đây chuyện này không phải giỡn đâu "

- Con không giỡn. Thật sự, con cùng cô ấy đã chia tay hơn hai tuần rồi. _ Anh thật sự bị mẹ mình làm hết hồn thêm một lần nữa, cái sát khí rùng rợn này!

- Anh chị sui, như vậy là được rồi. Con anh chị cùng con bé nhà đã chia tay a! Còn nữa, Diệu Nhi cũng đi du học rồi. Tất cả những gì cậu làm với con bé, cả hai tuần trước nó đã chịu đủ rồi. Được rồi, tôi hơi mệt nên mượn phép xin về?

Tất cả những lời nói trên chính xác là của Lăng Hiến nói ra, dám làm cho bé cưng nhà ông đau buồn đến chết hả?.

Lời nói của ông vừa dứt, ông nắm tay vợ mình đi một mạch ra cửa chẳng ở đây thêm một giây phút nào được ha.

- Phong Thần, anh muốn chọc cho hai ông bà già này tức lắm đúng không a? Con bé nó tốt như vậy, rốt cuộc tại sao lại chia tay, anh lại làm gì có lỗi với bé tiểu Nhi đến mức nó phải đi du học..?

Đây chính là thời khắc sự giận dữ của Lạc Hình lên tới đỉnh điểm. Ông Đông Chính ngồi kế bên cũng thở dài chán!

Chọc ai lại không chọc, lại chọc tới mẹ con chứ? Đúng là con xui tận kiếp rồi.

Anh không trả lời câu hỏi của mẹ một lời nào, ánh mắt thờ thẩn nhìn ra phía xa một khoảng vô định. Chuyện gì xảy ra vậy? Diệu Nhi.. Đi du học rồi sao??

Trái tim anh đau đớn, co rút lại không còn điều gì có thể sánh bằng. Diệu Nhi em thật là muốn trở thành người xa lạ với anh hay sao? Tại sao lại như vậy...

Mặc kệ mẹ anh la lên um sùm, Phong Thần vẫn chính xác là ngồi im. Khi đó chú Lăng nói như vậy, là sự thật sao!!

Anh thừa nhận khi đó là anh có lỗi, là anh hấp tấp giận cá chém thớt mọi tất cả vào cô, nhưng làm vậy, không phải là quá đáng sao chứ? Không thể được!

Ánh mắt chứa chan nước mắt của cô lúc nhìn anh căm phẫn mà khóc, mọi thứ như hiện lên trước mặt. Bốn năm em nói bỏ là bỏ được hay sao. Bây giờ hối hận liệu có kịp hay không chứ hả.

" Diệu Nhi, anh xin lỗi. Nhưng cả đời này, em chỉ có thể là của mình tôi.. "

- - - - -

[Tác giả: @seunghyunttop]

Bạn đang đọc truyện *Bà Xã: Tôi Sùng Nịnh Em Cả Đời* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 11

Sau khi từ nhà hàng Beautique về, Hạ Phong Thần như một người đờ đẫn a!

Anh không thể tin được những gì mà lúc này mình nghe được, có chăng là nằm mơ phải không? Anh không tin!

Diệu Nhi của anh, sẽ không bao giờ..

Không bao giờ tuyệt tình đến mức độ như vậy đâu mà. Anh dùng tay mình, không nhân nhượng đánh một cú tát thật mạnh vào má. Hóa ra, đau thật!

Rõ ràng nếu đau như vậy, thì làm sao có thể là nằm mơ được chứ? Nhưng..

Làm sao đau bằng tim anh được chứ?

Đầu óc không còn biết suy nghĩ gì hết ngoài cô, ngay cả lái xe hôm nay cũng không còn sức lực. Cuối cùng cũng tới nhờ quản lý chở dùm mà thôi. Phong Thần bây giờ không muốn về căn hộ..

Anh sợ về đó lại phải nhớ đến cái việc chính bàn tay anh xô ngã cô. Đàn ông, ai mà lại đi đánh phụ nữ được cơ chứ.

Miệng thì từng hứa sẽ không bao giờ làm cho cô đau lòng, từng hứa sẽ chà bao giờ làm cho cô nhận bất kì sự tổn thương nào. Nhưng hành động ngược lại, anh có phải đáng chết không vậy?

Chiếc xe hạng sang đắt tiền của Phong Thần đương nhiên hướng ngay tới bar của anh, nếu nói theo nghĩa đen.. Thì quán bar này chính là ngôi nhà thứ 2.

Loạng choạng bước đi lên tầng trên ở quán bar, Hạ Phong Thần vừa chỉ mở cửa ra đi vào thì thấy Lăng Từ Vương đã ngồi trong đây từ bao giờ rồi? Nếu nói đúng hơn, hiện tại anh không hề có tư cách để ngồi ở đây với anh hai!

- Anh hai, anh tới đây có chuyện gì à?

Hạ Phong Thần lơ đãng ngồi xuống ở phía đối diện, cầm lấy chai rượu trên bàn rồi dùng sức mở nó ra. Không hề dùng tới ly mà đưa cả chai lên uống..

- Có chuyện mới tới được sao? _ Lăng Từ Vương biết rõ nếu Phong Thần rõ được tin em gái anh đi du học thì sốc lắm. Nên muốn tới đây chủ yếu là hỏi han một chút xem cảm giác ra sao a?

- Em không có ý đó. _ Hạ chai rượu ở trên tay xuống, bây giờ thật mệt mỏi!

Không gian bỗng nhiên lại rơi vào sự trầm mặc không đáng có, vẫn như cũ thôi, Hạ Phong Thần liên tục cầm lấy chai rượu mà uống. Từ Vương ngồi ở đối diện luôn nhìn anh mà khó chịu.

Nhưng nói đi cũng phải nói lại, bóng dáng của Phong Thần bây giờ, hơi có chút giống anh hồi trước khi hay tin bà xã đột ngột rời đi không nói gì cả!

- Anh hai, có thể nói cho em biết Diệu Nhi đi du học ở đâu có được không a?

Giọng điệu của Phong Thần đã có ngà ngà say, hơi men trong người cũng đã lên cao sau khi uống được nửa chai..

- Không thể. Tôi không muốn em gái tôi phải vì cậu mà một lần nữa chịu đau đớn. _ Từ Vương rất dứt khoát!!

- Anh hai, em thật sự.. thật sự rất nhớ cô ấy. _ Phong Thần vì say nên không kiềm chế được cảm xúc của mình rồi.

- Nếu thật sự yêu, thật sự nhớ. Vì sao lúc trước lại đuổi con bé đi? Cậu biết em gái tôi lúc đó ra sao không, chỉ có một mình nó phải đi mua vé về Mỹ? Còn nữa, vừa về tới đã ngã xỉu ngay cổng nhà, cũng ngay tối hôm đó, con bé tự nhiên lại một hai đời sống chết với ba mẹ của tôi. Cuối cùng là do cơ thể không chịu nổi lại ngã đi, bác sĩ phải tiêm ngay một mũi an thần cho nó. Cái cuối cùng tôi hỏi cậu, Phong Thần, vết thương trên tay nó, từ đâu mà có được? _ Ngay khoảnh khắc tại đây, Từ Vương như hóa rồ hết cả lên.

- Xin lỗi.. Hôm đó em tức giận không kiềm chế được, đã đẩy ngã cô ấy té....

Hạ Phong Thần sớm nước mắt đã thấy rõ dòng ngay trên khóe mắt, bây giờ ở đây chỉ cần chớp mắt một cái liền rơi!

Nghe xong những lời nói đó, anh cũng không ngờ Diệu Nhi lại phải một thân một mình trải qua những chuyện như vậy. Mà kẻ tội đồ nhất lại chính là anh.

Ngày trước khi mới yêu, Diệu Nhi trên tay chỉ có một vết trầy thôi. Là anh đã lo sốt vó, trong lòng không ngừng đau đớn rồi. Vậy mà bây giờ, vết thương ở trên tay và tim cô lớn như vậy. Thật là cũng chính anh làm nên. Đáng chết a!

- Hạ Phong Thần, chỉ bao nhiêu việc ở trên thôi? Cậu nghĩ tôi còn giao có thể tin tưởng mà giao em gái tôi cho cậu?

- Anh hai, là em sai rồi. Lần này, em là đã sai thật rồi. _ Nước mắt không còn kiềm chế được đã rơi xuống ướt mặt!

- Em gái tôi từ nhỏ đã sống nội tâm và rất dễ tổn thương. Cậu làm như vậy..!

Từ Vương dùng ánh mắt lạnh lẽo của mình nhìn vào đôi đồng tử đã đỏ lên vì khóc của Phong Thần mà thấy lòng có chút hả dạ, nhưng không... Em gái vẫn là trên hết, vẫn là điều tốt nhất a.

- Em cũng không ngờ tới mọi chuyện có thể xảy ra như vậy. _ Phong Thần.

- Không ngờ thì nó cũng đã xảy ra rồi không phải sao? Hạ Phong Thần, cậu biết điều ngu ngốc nhất mà đàn ông con trai từng làm là gì không? Đó là ngày hôm trước nói yêu thương mật ngọt với người phụ nữ của mình, mà ngày hôm sau lại có thể làm tổn thương tới họ. Cậu có hiểu không?

- -----

[Tác giả: @seunghyunttop]

Bạn đang đọc truyện *Bà Xã: Tôi Sủng Nịnh Em Cả Đời* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 12

- Nhưng Hạ Phong Thần em không thể sống mà không có Diệu Nhi bên cạnh!

Giọng nói của Phong Thần bây giờ vừa trầm vừa lạnh lẽo đến đáng sợ, lời anh nói ra là sự thật. Bây giờ anh hối hận.. Thì liệu có còn cứu vãn mọi chuyện ả?

- Không phải một tháng qua cậu đừng dung sống tốt hay sao? Lúc đó em gái tôi như thế nào, cậu không quan tâm!

Làm anh hai mà không thể kiếm được cho em gái mình một người để nó dựa dẫm nương tựa vào được, đó thật khá giống với một sự si nhục vào mặt anh.

- Bây giờ em hối hận thật rồi, anh làm ơn cho em biết Diệu Nhi đang ở đâu đi có được không? _ Hạ Phong Thần thật sự hoảng loạn. Anh biết rõ bản thân là có tìm kiếm cô đến đâu cũng không dễ dàng gì được. Vì đều có gia tộc Lucas..

Và Từ Vương, nó âm thầm che lấp mọi thứ thông tin về Lucas Diệu Nhi hết a.

- Cậu nói tôi đừng làm tổn thương Bối Doanh, tôi thật sự đã làm được! Đúng không? Tôi nói cậu đừng tổn thương.. tôi em gái của tôi, vì từ bé Diệu Nhi nó đã rất yếu đuối rồi, cậu có làm được à! Hạ Phong Thần, một lần là đủ rồi, chả có người làm anh nào muốn em gái họ bị tổn thương thêm một lần nữa.. Cậu nói thử xem? Tôi phải một lần nữa tin cậu rồi giao em gái mình cho cậu sao? Có phải là nằm mơ quá rồi hay không.

Từ Vương nheo đôi mắt chim ưng của mình lại, tâm trạng của anh cũng thật sự rất khó chịu. Nói dứt lời câu đó rồi anh cũng xoay người rời đi khỏi đây!

Cuối cùng còn lại được gì? Bây giờ chỉ còn có một mình Hạ Phong Thần ngồi trong căn phòng đó, chẳng nói năng..

Anh cầm lấy chai rượu hạng nặng đưa lên miệng uống hết một hơi, có phải vì rượu đắng rượu chát hay không, nước mắt của anh lại không ngừng rơi được mà nó vẫn cứ chảy thành dòng xuống!

Thật sự bây giờ đã hối hận rồi, nhưng không một ai chịu tin anh cả. Cũng có vẻ đúng, làm tổn thương người ta đến như vậy mà. Còn nói được gì cơ chứ?.

Đột nhiên nghĩ ra điều gì đó, mặc cho vẫn còn say khướt, anh lái xe rời khỏi.

- -----

Biệt thự gia tộc Lucas mười giờ khuya.

- Quản gia, ông gọi chú Lăng ra đây có được không? _ Thì ra anh lại chạy đến đây, lại còn muốn nói chuyện cùng với Lăng Hiến vào lúc mười giờ đêm sao!!

- Vậy cậu đợi tôi một chút. _ Ông quản gia nghe vậy cũng đi vào bên trong, vì giờ này ông bà chủ vẫn chưa có ngủ a.

Vài phút sau, Lăng Hiến cùng vợ mình Từ Gia Tuệ đi ra, khuôn mặt lạnh thật.

- Chú cô, con vừa mới tới. _ Dù có chút men trong người nhưng vẫn lễ phép...

- Cậu còn tới đây làm gì nữa? Tiểu Nhi nhà tôi với cậu hình như đã hết ở bên nhau rồi, không phải sao? _ Lăng Hiến đi ra thấy bóng dáng anh đứng đó ông có hơi bất ngờ, không nghĩ anh sẽ tới?

- Chú Lăng, con xin chú, con thật sự là hối hận lắm rồi. _ Phong Thần bây giờ cũng không biết nói gì hơn ngoài việc xin lỗi và bảo bản thân mình hối hận!

- Cậu hối hận vì đã làm việc đó với nó, chứ thật sự cậu đã hết thương yêu rồi.

Lần này câu nói của Lăng Hiến nói ra đúng là đánh vào trọng tâm tim anh!

Ngày trước anh đã từng nói chán Diệu Nhi, nhưng thật sự lúc đó cũng là lí do anh quá bí bách mệt mỏi vì công việc!

- Con không có, con rất yêu cô ấy. Cuộc đời này của Hạ Phong Thần con.. chắc chắn chỉ yêu một mình Diệu Nhi thôi!

Giọng nói anh chắc nịch, anh quả thật nhớ cô đến mức muốn điên lên luôn!!

- Tôi vẫn chưa thấy thành ý của cậu ở đâu hết. Cậu về đi, trời đã khuya rồi..

Lần này chính là Từ Gia Tuệ nói, thiếu gia nhà họ Hạ đã nói như vậy. Thật sự khiến bà có chút mũi lòng rồi, chỉ biết khuyên như vậy thôi. Mặc dù chính là anh làm con gái bà đau khổ, nhưng có anh ở bên cạnh cô, bà mới yên tâm ha.

- Chỉ cần cô chú hứa thôi, hứa rằng sẽ nói ra đất nước mà Diệu Nhi đang du học. Từ hôm nay con sẽ cho cô chú có thể thấy được thành ý muốn lấy cô ấy về làm vợ của con. _ Ý thức của anh ở hiện tại chỉ hướng về một mình cô a!

- Xi! Tùy cậu, để xem cậu thành ý bao lâu. _ Ông Lăng đứng là bị anh dọa ra hồn một trận rồi có phải không chứ?

- Vậy cô và chú cứ nghỉ ngơi đi. Con về trước đây. _ Hạ Phong Thần nghe rõ ra như vậy liền biết ngay cô chú ít nhất.. cũng mũi lòng được một phần nào rồi.

Chiếc xe sang trọng của anh rất nhanh đã biến mất trong bóng tối. Hai ông bà Lăng cũng đi lại vào trong nhà, Từ Gia Tuệ nắm tay chồng mình hỏi: " Ông có thể nhẹ nhàng với nó một chút không! Nhìn nó như vậy chắc cũng hối hận a"

- Tôi hỏi bà, bây giờ bà bệnh cục cựa của mình, hay là con rể? _ Lăng Hiến nói xong liền ngay lập tức đi lên lầu!!

Từ Gia Tuệ bị đờ ra, sau một lúc cũng ngờ ngợ ra điều gì đó. Lăng Hiến chịu gọi Hạ Phong Thần là con rể rồi sao?

Ây da con rể ời, con chỉ cần chịu khó một chút là ba vợ sẽ tha thứ ngay ha.

- -----

[Tác giả: @seunghyunttop]

Bạn đang đọc truyện *Bà Xã: Tôi Sủng Nịnh Em Cá Đồi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 13

Sau buổi tối ngày hôm đó, anh tự hiểu biết được mình chính là người có lỗi ở trong chuyện cãi nhau với Diệu Nhi a!

Bây giờ cả Lăng Từ Vương lẫn gia tộc Lucas đều phong tỏa hết dấu hiệu về cô nên anh không tài nào tìm được ở nơi nào hết. Hiện tại Hạ Phong Thần nhớ cô đến phát điên lên được rồi đó.

Hằng ngày anh đến tập đoàn làm việc chỉ trưng ra bộ mặt lạnh như băng đó nên không một ai dám đến gần, ngoại trừ trợ lý ra thì anh không gặp một ai.

- Chủ tịch, mọi thông tin liên quan tới tiểu thư đều được ém đi kỹ càng rồi..

Trợ lý đứng ở bên ngoài gõ cửa, sau đó đợi được hai chữ " vào đi " của anh thì mới dám đi vào bên trong, rồi e dè nói

- Tiếp tục tìm kiếm đi, bằng mọi cách cũng phải cố gắng mà kiếm cho kĩ đi!

Anh xoa xoa huyết tâm ở giữa hai đầu lông mày, thở dài một hơi. Giọng khàn khàn phát ra, dạo này uống rượu thật là quá đà nên ảnh hưởng đến cổ họng.

- Vâng, chủ tịch. _ Trợ lý gạt đầu chuẩn bị rời đi sau khi nhận lệnh từ anh, thì chưa đi được mấy bước đã bị anh kêu!

- Cậu chuẩn bị xe đi! Tôi đi công việc..

Sau khi Phong Thần nói, trợ lý lúc này mới thật sự rời đi. Mặc dù đứng trong phòng máy lạnh nhưng người của anh ta toát ra mồ hôi đầm đề như là mưa?

Cũng không phải gì to lớn đâu, đã mấy năm rồi anh ta hoàn toàn quen với vẻ mặt lúc nào cũng tươi cười khi có tiểu thư Diệu Nhi ở bên cạnh. Nhưng vì cái lí do nào đó, mấy ngày nay mặt anh cứ như là muốn giết người không bằng??

Xe đã được nhanh chóng chuẩn bị, Hạ Phong Thần tạm giao công việc ở ngay tập đoàn ngày hôm nay lại cho trợ lí..

Anh một mình lái chiếc siêu xe đến tại trung tâm thương mại lớn nhất thành phố của Mỹ. Thân ảnh cao lớn hết như soái ca đi vào bên trong rất nhanh thu hút được sự chú ý của rất nhiều người

Ngày trước khi còn Diệu Nhi ở kế bên cạnh mình, vào ngày nghỉ hay ở cuối tuần, anh đều đi với cô tới trung tâm thương mại để mua sắm, có lúc thì sẽ mua đồ cho cô, có lúc thì mua một tí đồ cho hai ông bà thông gia hai bên..

Cảm thấy bây giờ đi một mình đúng là có chút không quen, còn cảm thấy khó chịu cô đơn nữa chứ. Ngày trước Diệu Nhi hay lúi lo nói chuyện bên cạnh kẻ anh. Bây giờ có muốn cũng hết được...

- Hạ Tổng, anh có gì muốn mua sao ạ?

Anh ghé vào một cửa hàng trà thượng hạng, định bụng sẽ mua một chút loại trà lá ngon cho ông bà Lãng, anh thấy ngày trước cô hay chọn mua loại này!

- Trà lá, gói đẹp một chút. _ Bây giờ có thể biết được đất nước mà cô đang du học, phải làm người giận ông bà Lãng

Mua xong vài gói trà, Phong Thần tiếp tục đi tới một tiệm bán đồ thời trang..

Trong trí nhớ của anh vẫn nhớ rõ đây chính là một cửa hiệu thời trang Diệu Nhi thích nhất. Anh vẫn hay cùng với cô đi vào trong đây mua đồ, chưa lần nào lại đi một mình như hôm nay cả!

Đứng đó xét nét vài bộ, cuối cùng anh cũng ưng ý chọn ra ba mẫu đầm khác nhau, phong cách cũng rất hợp thời.

Nhanh chóng chạy xe đến biệt thự của gia tộc Lucas, hai tay thì cầm rất tận là nhiều túi. Mua cho vợ cũng có, rồi còn mua cho cả ba mẹ vợ nữa nha. Thật là.

- Phong Thần, cậu lại đem cái đồng hồ gì qua đây vậy? _ Chú quản gia đã sớm đi mua một chút đồ, hôm nay chính là ba mẹ vợ mở cửa cho anh, chưa kịp rõ sự tình ra sao thì họ đã thấy anh xách vào một đồng hồ đi vào bên trong rồi!

- Con có chút quà cho cô chú! Hai hộp trà lá được nhập khẩu chính hiệu về! Ngày trước con hay cùng tiểu Nhi ghé vào trung tâm tự tay mua cho cô chú..

Hạ Phong Thần trên mặt vẫn giữ một nụ cười tươi nhất có thể, nếu anh mà không mặt dày thì không biết bao giờ mới kiếm được vợ để cùng đi về nhà.

- Tôi đây mới không thêm uống! _ Ông Lãng Hiền chấp hai tay trước ngực rồi lườm sang chỗ anh, cái tên ngốc này..

- Chú bây giờ lại không thích hiệu trà này nữa sao? Vậy một chút con ghé đi qua trung tâm thương mại mua tiếp..

Lãng Hiền cùng vợ mình là Từ Gia Tuệ thật sự là muốn té ngựa ra luôn rồi nè.

- Tiểu Thần, được rồi.. Không cần đâu.

- Con có mua cho tiểu Nhi vài bộ đầm mẫu mã mới.. Đây cũng là hãng hiệu mà cô ấy thích nhất. _ Anh cứ liên tục mở từ túi này đến túi khác, lấy ra các món đồ khác nhau để lấy lòng cả hai!

- Hạ Phong Thần, con gái tôi không có còn ở đây nữa, cậu mua cho phí sao à.

- Tính tình con thì có chút rộng rãi, vợ con thích thì con cứ mua thôi. Chút ít tiền đó thì có nhằm nhò gì chứ? Lucas Diệu Nhi khi về nước nếu cô ấy thích.. thì cứ mặc thoải mái. Còn nếu tiểu nhi không thích, con lại đi mua mẫu khác.

Câm nín! Ông bà thật sự không có cái khả năng nào nói lại được với anh hết.

Hạ Phong Thần muốn ngang tàn sao...

- Tôi.. tôi chưa nói sẽ gả con gái cưng của mình cho cậu đâu. Dựa vào cái gì mà cậu có thể mặt dày phách lối chứ?

Ông bà Lãng thật không hiểu nổi anh!

- Dựa vào con yêu tiểu Nhi là được rồi không phải sao? Chú chắc chắn không gả sao, con liền ăn vạ ở đây liên tục ba ngày ba đêm. Cô chú nói xem có đúng không? Nếu con không mặt dày ở đây, thì làm sao con có thể lấy được vợ chứ

Cái gì mà dựa vào anh yêu cô ấy được rồi, giọng nói còn cực kì tự tin nữa à?

- Tôi nhất định sẽ đem tiểu Nhi gả cho một người khác tốt gấp trăm lần cậu..

- Chú Lăng, con dám đứng ra trước đất trước trời rồi thề rằng, cuộc đời này.... không một ai yêu thương Diệu Nhi hết cả kiếp sống của họ giống được như là Hạ Phong Thần con đâu. Chú dám đưa đám gả tiểu Nhi của con cho ai khác á, con liền cướp dâu cho cô chú xem! Số trời đã định con và cô ấy một cặp rồi..

Khí chất ngời ngời, anh đúng là tự tin hết sức tưởng tượng của ba mẹ vợ đó.

Anh lấy chiếc kính râm được treo giữa hàng nút áo sơ mi đeo lên, đẹp trai hệt như các anh diễn viên phim điện ảnh!

Cúi đầu lễ phép chào ba mẹ vợ rồi anh xoay người đi về. Để lại Lăng Hiên với vợ của mình đơ ra như một cây cột!!!

- Tôi đã nói rồi, ông làm sao mà có thể đấu lại con rể được chứ? Tuổi trẻ hiện tại nó yêu ghê lắm, khi nào cưới được nhau mới thôi! Đâu có giống với ai kia đâu, nghe tin vọt tôi đi lấy chồng thôi.. đã khóc ba ngày ba đêm ăn vạ rồi đó!!

Nói xong, bà Từ Gia Tuệ cười thầm rồi cũng xoay người đi lên lầu. Chuyện bà vừa mới nói là có thật chính xác nha..

Ngày còn trẻ, lúc đó Từ Gia Tuệ được đi du lịch với gia đình, hào hứng hết biết nên bà quên báo cho ông nghe...

Lăng Hiên qua nhà kiểm bà thì không thấy đâu, lại nghe được cái tin vọt rằng bà bỏ xứ đi lấy chồng. Những người kẻ bên kẻ lại mồn một, lúc đó ông vừa rõ nghe người ta kể, liền nằm trước cổng nhà bà khóc sụt sùi tận ba ngày đó nha. Ngày bà về, Lăng Hiên vẫn là còn nằm đó, khóc cho đến phát sốt luôn....

Ba mẹ của bà thấy như vậy liền bị làm cho cảm động, mau chóng gả bà đi với ông. Sau này mới sinh được Từ Vương và Diệu Nhi chứ đâu. Nhiều lúc ngẫm nghĩ lại bà vẫn thấy mắc cười chết đi!

- -----

[Tác giả: @seunghyunttop]

Bạn đang đọc truyện *Bà Xã: Tôi Sủng Nịnh Em Cả Đời* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 14

Tính tới đây là cũng được nửa tháng từ khi Hạ Phong Thần nói rằng sẽ thể hiện thành ý của bản thân mình cho ông bà Lăng thấy. Và cái gọi là thành ý của Phong Thần đây chính là hằng ngày..

Anh đều đi mua đồ tới cho hai ông bà, nào là quần áo rồi tới những loại trà thượng hạng, chung quy lại cái nào anh thấy vừa ý của mình là đều mua hết. Còn chưa kể đến những bộ váy, đầm từ những thương hiệu nổi tiếng dành cho đàn bà con gái anh đều mua đầy đủ hết. Để trong phòng của Diệu Nhi bây giờ cũng phải gọi là mở được một cửa hàng thời trang để bán luôn cũng được!

Hôm nay, Lăng Hiên có nhã hứng muốn cùng bà xã của mình đi mua sắm ở một khu trung tâm thương mại sầm uất nhất nhì nước Mỹ, đương nhiên vệ sĩ của ông bà kiêm luôn người xách túi không ai khác chính là Hạ Phong Thần. Ban đầu cả hai người ai ai cũng đều cự tuyệt nhưng tại anh vẫn một mực năn nỉ vò vĩnh đi theo, nên ông bà cũng không nói gì nhiều nữa mà đi cùng.

Nhiều lúc ông bà Lăng còn sợ người ngoài hay hàng xóm nhìn vào sẽ nói hai người bóc lột con rể lắm nhưng mà đây là chính anh nói sẽ tự nguyện cho hai người thấy được thành ý mà, phải vậy..

Chủ yếu ông bà mua một vài thứ để gửi qua cho Diệu Nhi, mặc dù biết rõ bên đó con gái cưng của mình vẫn có thể tự lo cho bản thân nhưng mà hai ông bà vẫn không an tâm chút nào hết.

Chỉ chưa đầy một tiếng đồng hồ trôi qua thôi mà bây giờ trên tay của Hạ Phong Thần đã cầm rất nhiều túi đồ, hôm nay anh còn lại mặc đúng ngay một bộ vest đen nữa. Có người vệ sĩ nào mà lại cao một mét tám, khuôn mặt góc cạnh không chỗ nào chệch như vậy không? Điều này có chút ngộ nghĩnh, nên từ này đến giờ rất nhiều người con gái khác đi ngang qua cứ ngoái đầu lại nhìn thôi!

- Phong Thần, bây giờ tôi mới biết cậu có sức hút phụ nữ đến như vậy. Nếu tôi mà rộng lượng tha thứ cho cậu thì chỉ e là sau này con gái tôi phải chịu

thật nhiều ủy khuất. _ Lãng Hiến thấy hết tất cả những ánh mắt si mê của người khác nhìn vào anh, trong lòng có chút đắn đo suy nghĩ bối rối.

- Về việc gì chứ về việc này thì chú yên tâm, sau này cưới về con chắc chắn không bao giờ để vợ mình chịu ủy khuất đâu. Với lại, ngoài Diệu Nhi ra, con không chấp nhận thêm một ai khác nữa.

Anh cười ranh ma nói, mặt anh bây giờ chắc cũng dày ngang ngựa với lớp bê tông mặt đường rồi.

- Tôi nghe đồn chính cậu mới là người không chịu kết hôn, vậy mà tự nhiên gọi con gái tôi là vợ?

Ông thật sự muốn lời ra hết những chuyện cũ, các câu hỏi hóc búa để làm khó dễ với cậu con rể này, để xem cách trả lời và thái độ của anh ra sao, thì ông mới ngấm nghĩ mà có thể suy xét lại!!

- Con cũng đã suy nghĩ lại rồi. Nếu bây giờ kiếm được tiểu Nhi về, ý định du nhất của con chính là cùng với cô ấy xây dựng một gia đình hạnh phúc. _ Anh trông có vẻ dư thừa cái sự tự tin kia quá?

- Được rồi được rồi. Mau mau đi về nhanh, hai người định lập quán coffee ở đây luôn hay gì? _ Từ Gia Tuệ bức xúc lên tiếng nói, cuộc chiến ba vợ con rể vẫn chưa có một hồi kết nhất định nào hết.

Hạ Phong Thần nghe vậy thì cười trừ, sau đó anh cùng ông và bà định đi sang đường để xuống tại bãi đậu lấy xe. Nhưng không ngờ được rằng lúc đó lại có một chiếc xe màu đen mất lái đang chạy thẳng tới đây, hướng ngay vào chỗ của ba người đang đứng. Tình huống bây giờ có chút hoảng..

- Tránh ra, mau tránh ra. Xe của tôi mất lái rồi. _ Người cầm lái bên trong nói vang vọng rất lớn ra!

- Cô chú, cẩn thận một chút. _ Phong Thần lúc này chỉ vừa kịp đẩy ông bà Lãng sang một bên kia đường, nhưng bản thân mình thì lại không kịp thể tránh né được chiếc xe ô tô bốn chỗ đang tới..

Đương nhiên Phong Thần chính là người bị va quệt với chiếc xe, ngã lăn ra đường sau cú tông khi nãy, anh cảm thấy cơ thể mình rất đau, nhưng phần đầu có lẽ chính là đang chảy máu rồi không?

Cơ thể của anh máu bắt đầu tràn ra mặt đường nhiều hơn, chiếc xe khi nãy do có lực cản rồi cũng nhanh chóng đâm sầm vào góc cây ven đường. Khung cảnh bây giờ thật sự rất là hoảng loạn rồi.

- Tiểu Thần, tiểu Thần.. Con không sao chứ? _ Hai ông bà nắm bắt được tình hình, Phong Thần là người vừa rồi đã cứu nguy họ khỏi cái chết đang cận kề. Nhưng bây giờ anh mệt quá, cả cơ thể có cảm giác thật buồn ngủ. Chỉ nghe thoang thoảng được tiếng la sợ hãi của mẹ vợ và nhiều người..

Khúc cuối, chỉ khi mơ hồ nghe được câu Lãng Hiến nói sẽ cho anh biết được đất nước mà con gái ông đang du học, chỉ cần anh không xảy ra chuyện gì là được. Lúc này có lẽ thỏa mãn anh rồi, lọt tai được câu đó, Hạ Phong Thần mỉm cười một cái, rồi lăn ra xỉu, máu vẫn không ngừng tràn ra...

"Tôi không muốn con gái mình sau này phải chăm sóc cậu cả đời đâu, cậu phải thật mạnh khỏe để còn chăm sóc nữa chứ. Cảm ơn cậu đã cứu hai vợ chồng chúng tôi, Hạ Phong Thần. "

- - - - -

[Tác giả: @seunghyunttop]

Bạn đang đọc truyện *Bà Xã: Tôi Sủng Nịnh Em Cả Đời* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 15

Bệnh viện Stanford, bang California...

Lúc Hạ Phong Thần được đưa vào đây với một tình trạng rất tệ, băng ca được chuyển vào phòng cấp cứu rất nhanh.

Không biết sẽ có chuyện gì xảy ra hay không, tình hình có nguy hiểm không.

Nhưng mà khi nãy xe đẩy băng ca anh nằm dính đầy máu tươi màu đỏ từ tay và phần trán của anh chảy ra là nhiều

Ông bà Lãng ngồi phía bên ngoài ngay phòng cấp cứu đợi, khi nãy chính ông bà cũng không ngờ được rằng anh cứu bọn họ thoát khỏi cái chết gang tấc đó.

Từ Gia Tuệ vẫn khóc sụt sùi, bà bị dọa một trận thật đáng sợ. Nhưng tiểu Thần thật sự cũng quá ngang bướng a!

- Ông, tiểu Thần.. nó sẽ không sao chứ ông? _ Bà dựa cả người mình vào ông.

Chuyện khi nãy xảy ra đúng là làm bà một phen hoảng sợ rồi. Bà cùng ông là chỉ bị xây xước nhẹ khi anh đẩy mạnh ra rồi té xuống mặt đất. Còn anh mới..

Mới là bị thương nặng nhất trong kia!

- Bà yên tâm, nó mặt dày còn chưa hết nữa mà. Bà không nhớ rằng tiểu Thần nó nói nó nhất định chắc chắn phải đi tìm tiểu Nhi sao? Không sao, đừng sợ!

Lăng Hiên xoa nhẹ đầu bà, người phụ nữ của ông thật sự cũng có lúc yếu dạ như vậy đây. Đèn ngay phòng cấp cứu vẫn chưa tắt màu đỏ, ông cũng có lo..

- -----

Khoảng chừng một tiếng sau trôi qua.

Tấm bảng có ghi chữ phòng cấp cứu ở trên mới chịu tắt đi màu đèn đỏ, Lăng Hiên vội diu Từ Gia Tuệ đứng dậy đến ngay cửa đợi bác sĩ đi ra nói tình hình.

Từ bên trong phòng cấp cứu, bác sĩ và vài người y tá bắt đầu bước ra, tháo ở trên mặt mình khẩu trang y tế xuống.

- Bác sĩ, tiểu Thần, tiểu Thần.. nó có gì hay không? _ Bà có chút kích động hỏi dồn dập vào người bác sĩ đứng ở trước

- Cậu ấy không sao, phần đầu có hơi bị va đập mạnh một chút, cũng may mắn là không để lại máu bầm, chúng tôi đã khâu năm mũi rồi. Cánh tay trái thì bị trầy một mảng lớn, khâu trùng là được!

Vị bác sĩ này có hơi xồm xồm, lật từng tờ hồ sơ bệnh án ra rồi nói. Rất nhanh sau đó cáo từ đi lui đi vì còn có việc....

Hạ Phong Thần được chuyển sang đến phòng VIP ở bệnh viện, Lăng Hiên chỉ ngại bỏ tiền ra để chăm sóc tốt cho Hạ Phong Thần đâu. Dù gì sau này chung quy lại cũng là người một nhà mà thôi

Nghe bác sĩ thông báo tình hình, Lăng Hiên cùng Từ Gia Tuệ mới là thở phào nhẹ nhõm. Hạ Phong Thần đã cứu ông bà một mạng rồi, cũng thật là may đi..

Chuyện này cả hai ông bà cũng không biết có nên báo lại một tiếng cho họ ở Italy hay không nữa. Tạm gác chuyện đó sang một bên, ông bà đi thăm anh!

Vào phòng VIP thì Hạ Phong Thần vẫn còn nằm trên giường, cánh tay vừa có dây truyền nước biển vừa bị băng bó.

Trên phần trán cũng được quấn băng gạc màu trắng, có một chút máu tươi.

- Ông xem, tiểu Thần nó đã thành ý tới mức như vậy rồi. Thôi thì cứ nói rõ đi, còn việc hai đứa nó có tới được chung với nhau không thì tùy duyên phận đi.

Từ Gia Tuệ ôm lấy cánh tay của chồng mình, bà nói. Thật ra Hạ Phong Thần.. vẫn luôn là con rể mà bà đã chọn rồi!

- Tôi biết! Đợi nó tỉnh lại rồi nói. _ Ông đương nhiên tuyệt đối nghe theo bà....

- Vậy ông ngồi đây đi, tôi đi xuống căn tin mua một chút gì cho tiểu Thần ăn!

Bà vừa dứt lời xong cũng xoay đi khỏi phòng đi xuống căn tin, ở phòng hiện giờ chỉ còn có Phong Thần và ông thôi

Ông nhìn anh thờ dài, chuyện khi nãy giống như là một giấc mơ vừa trôi đi!

- Chú Lăng, _ Giọng nói trầm ấm trong phòng đột nhiên vang lên làm ông hơi giật mình. Xoay qua thì đã thấy anh ở trên giường đã tỉnh từ lúc nào rồi đây.

- Mãi mới tỉnh đây, cậu còn thấy đau?

Nhìn thấy anh mỉm cười như vậy, nên Lăng Hiên cũng thở phào nhẹ nhõm..

- Con không sao rồi. Chú về nhà nghỉ..

Chưa kịp nói hết câu, ông đã rót nước ra ly rồi đưa cho Phong Thần uống đỡ.

- Chuyện lúc nãy, cảm ơn cậu đã cứu... Sau khi tỉnh dậy rồi, thì mau chóng lại book vé đi Anh một chuyến đi ngay đi.

Trong phòng có chút ngột ngạt khi nói tới chuyện này, thật sự ông không biết phải mở lời như thế nào mới hợp tình.

- Đi Anh? Bên đó có chuyện hả chú...?

Anh đương nhiên chưa nghĩ tới Lucas Diệu Nhi sẽ du học ở bên đó, cả khuôn mặt cứ đơ ra nhìn thật sự giông gổc..

- Tiểu Nhi đang du học ở bên đó, tôi đã cho cậu biết rồi. Mọi chuyện còn lại ra sao thì cậu tự giải quyết đi. _ Ông thật sự không nghĩ tới cậu lại ngây ngô thế.

- Chú Lăng, à không... Ba, ba thật sự là cho con đi qua đó kiểm tiểu Nhi sao??

Đang uống nước thì nghe ông nói vậy, anh lập tức bị sặc nước, như không tin vào tai của mình vừa nghe thấy vậy a.

- Ủ! Kiểm vợ về rồi kết hôn nhanh hơn một chút, ba muốn bằng cháu ngoại...

Ông cười khoái chí, sau đó lại có chút nghiêm giọng: " Cậu mà làm Diệu Nhi buồn hay đau khổ một lần nữa, tôi lại đem con gái mình đi trốn, mãi mãi cả đời không cho cậu tìm ra được đâu..."

- Cảm ơn ba, sau này kết hôn tiểu Nhi ở bên con chỉ có hạnh phúc, thật sự là không có chuyện như vậy nữa xảy ra.

Giọng nói anh chắc nịch, ánh mắt cực kì sáng lên long lanh như muốn khóc.

Tiểu Nhi, đợi anh thêm một chút nữa! Anh sẽ qua bên đó bắt em về làm vợ..

- -----

[Tác giả: @seunghyunttop]

Bạn đang đọc truyện *Bà Xã: Tôi Sủng Nịnh Em Cả Đời* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 16

Với tính tình ngang bướng, không để ý nghe lời một ai hết, anh chỉ nghỉ đúng hai ngày tịnh dưỡng liền tạm gác công việc sang hết một bên, chuẩn bị đi qua nước Anh kiểm bằng được tiểu Nhi về.

Máy bay tư nhân nhanh chóng bay lên phía bầu trời vừa cao vừa xanh kia, có cảm giác trong lòng thật hồi hộp.. Bây giờ anh chỉ muốn nhanh nhất có thể..

Gặp được Diệu Nhi, anh nhớ cô... Thật sự là rất nhớ, nhớ đến phát điên được!

- Chủ tịch, anh nghỉ ngơi một chút đi..

Nhìn thấy Hạ Phong Thần đang ngồi ở trên máy bay mà ánh mắt đắm chiều.. Cứ nhìn mãi ra bầu trời xanh ngoài đó cho dù vết thương trên đầu cũng chưa lành, cơ thể cũng chưa được nghỉ ngơi nhiều nên quản lý lên tiếng nhắc nhở.

- Không cần, định vị được tiểu Nhi bên đó ở chỗ nào chưa? _ Anh không hề lo cho thân thể mình sẽ ra sao, chỉ muốn gặp được cô bây giờ chính là tốt nhất..

- Thiếu phu nhân hiện đang học ở chỗ đại học Cambridge, chỗ ở của cô ấy kề cạnh gần đó, là một căn nhà có vẻ ổn!

- Gặp cô ấy xong thì tôi mới yên tâm ở tại khách sạn nghỉ ngơi mới mới được.

Người quản lý rất nhanh đọc ra thông tin mà mình tìm kiếm được về cô, đọc lại cho anh nghe. Hạ Phong Thần nghe vậy thì cũng yên tâm hơn được tí xít..

Từ nhỏ tới lớn Diệu Nhi chỉ đi học với ở tại nước Mỹ, lúc nào cũng có ba mẹ, anh chị chăm lo. Lúc ở bên Italy ở với anh rồi nên cũng chẳng sao. Hiện bây giờ cô lại một mình đi du học ở Anh..

Với tính tình có hơi hậu đậu của cô thì thật sự anh có chút không yên tâm mà để cô một mình như vậy. Thật tình mà có nhiều lúc anh ngồi ngẫm lại, không hiểu sao bản thân mình lúc đó lại ngu đến mức độ đuổi vợ đi được chứ hả??

Nếu lỡ như cô không chịu tha thứ cho anh rồi sao, con mẹ nó Phong Thần ơi.

Cuộc đời này làm cái gì cũng đúng chỉ có duy nhất chuyện đó là sai lầm thôi.

- - - - -

Chuyến bay của Hạ Phong Thần rất là nhanh đã đáp tới nước Anh, anh chưa tới khách sạn để nghỉ ngơi nữa mà tại thay vào đó chính là tự mình lái xe tới chỗ của Diệu Nhi đang sinh sống ở đó!

Căn nhà gần với đại học Cambridge rõ ràng trông rất bé bé xinh xinh, chắc là đủ để một người sinh sống hay chăng?

Cửa hàng rào cũng được sơn lên hồng nhạt, đúng là giống với tính cách Diệu Nhi mà. Một chút bảnh bèo dịu nhẹ....

Hạ Phong Thần cho xe đậu gần ngay ở đó, chăm chú nhìn vào bên trong phía căn nhà. Cửa sổ bên trong vẫn có sáng đèn, Diệu Nhi vẫn đang ở nhà hay sao.

Anh nóng lòng muốn gặp cô, nhớ điên cuồng lắm rồi. Hình bóng nhỏ nhắn ở Italy lúc nào cũng quan tâm lo lắng về anh, bây giờ có muốn gặp cũng là khó.

Nói xem anh nên làm gì đây hả? Lấy ở đâu ra một cái lý do thích hợp để nói!

Đại loại như chào em, em sống vẫn tốt chứ, anh đang đi công tác bên đây sao.

Nói như vậy thì con mẹ nó sao mà anh ôm cô vào lòng được, Lucas Diệu Nhi..

Bây giờ, anh lấy tư cách gì đòi mặt em!

Trong khi anh vẫn đang chìm đắm với cái đồng suy nghĩ kia thì từ bên trong căn nhà một bóng dáng nhỏ bé đi ra...

Khuôn mặt đó, bóng dáng đó, là người mà cả đời anh không bao giờ quên cả.

Chính là Diệu Nhi, bà xã tương lai của anh chứ còn gì nữa? Nhưng mà khoan mừng hựt.. Con mẹ nó chuyện gì vậy!

Anh nhú mắt nhìn thẳng vào phía kia thì một bóng dáng một cậu trai kia, từ bao giờ lại đứng trước cửa, đợi cô sao?

Chưa rõ chuyện gì hết, cả hai người đó đã đứng nói chuyện cười đùa vui vẻ à!

Máu ghen trong người anh lúc này bắt đầu dâng trào lên. Cậu trai thanh niên kia có phải là bạn trai mới của cô sao?

Chỉ cần vừa nghĩ tới cái viễn cảnh vừa nghĩ ra thôi là lòng anh cảm thấy đau.

Phải chi ngày trước anh không trách..

Không nói điều ác ý với cô thì bây giờ có lẽ cả hai người vẫn còn hạnh phúc.

Bình tĩnh, bình tĩnh Hạ Phong Thần à!

Mở cửa xe bước xuống, vì Diệu Nhi đã đứng ngược lại về phía anh nên không thấy được anh đang tiến tới. Cậu trai ở đó cũng phớt lờ hoàn toàn luôn, ày da!

Khoảng năm phút say, hai người ở kia rốt cuộc cũng đã nói chuyện xong rồi.

Nhưng mà không biết nói về cái gì mà lại cười đùa vui vẻ như vậy chứ? Diệu Nhi, em là của tôi cơ mà, ghẹo trai gì?

Nhưng mà bao nhiêu đây hóa ra cũng chưa nhằm nhò gì hết, cậu trai kia lại có thể xoa đầu cô rồi cười, đôi mắt lại còn ôn nhu như vậy? Mẹ kiếp biến đi!

Lúc này sau khi chàng trai kia rời đi..

Lucas Diệu Nhi định xoay người lại đi vào trong thì từ phía sau vang lên rất rõ một giọng nói đã từng quen thuộc.

" Lucas Diệu Nhi, ông xã em còn sống sờ sờ ở đây. Thả lỏng em hai tháng kia rồi em ăn gan hùm có phải không? Bỏ chồng đi của trai trẻ hơn, là có ý gì?"

- - - - -

[Tác giả: @seunghyunttop]

Bạn đang đọc truyện *Bà Xã: Tôi Sủng Nịnh Em Cả Đời* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 17

" Lucas Diệu Nhi, ông xã em còn sống sờ sờ ở đây. Thả lỏng em hai tháng kia rồi em ăn gan hùm có phải không? Bỏ chồng đi của trai trẻ hơn, là có ý gì?"

Giọng nói quen thuộc vang lên từ phía sau khiến cô tự nhiên rùng mình lo sợ mà không hiểu lý do vì sao phải là vậy

Trái tim co rút lại từng đợt không biết diễn tả như thế nào. Giọng nói này, cả mùi hương thoang thoảng này cô biết cô có dùng cả đời cũng không thể nào quên đi được cả. Lần nào cũng vậy cả, chỉ cần nghe đến giọng nói từ anh mà lồng ngực cô ảm áp đến lạ thường đó!

Nếu như những lần trước có cãi vã và xung đột gì, chỉ cần anh xuất hiện mà thôi Diệu Nhi cô sẽ rũ bỏ tất cả không màng gì hết để chạy lại ôm chặt anh..

Nhưng bây giờ, mọi chuyện khác rồi!!

Người đàn ông này, vốn dĩ từ lâu rồi..

Đã không còn thuộc về một mình cô...

- Hạ Phong Thần anh còn muốn gì nữa?

Lucas Diệu Nhi biết, trốn tránh anh ra khỏi cuộc đời của cô là điều khó khăn.

Thà rằng bây giờ mặt đối mặt như vậy có lẽ sẽ khiến lòng cô nhẹ nhõm hơn..

- Tiểu Nhi, anh nhớ em. _ Anh tiến lại ôm lấy cô vào lòng, bao ngày qua thân anh không có ngày nào là ớn hết.. Lần nào bản thân anh cũng muốn ở gần cô hết nhưng anh biết cô sẽ rất giận anh.

Diệu Nhi như đơ hết cả người, trái tim không khỏi loạn nhịp. Nhưng rốt cuộc thì có gì cơ chứ? Cô mệt mỏi lắm rồi..

- Anh đừng có ấu trĩ, buông ra rồi nói.

Nghe vậy, anh liền buông cơ thể cô ra.

Nhưng ánh mắt vẫn nhìn chăm chăm.

Tại sao chỉ mới hai tháng qua trôi qua thôi mà cô lại ớn như vậy chứ? Cơ thể gầy gò có phần xanh xao. Cặp đồng tử này, ngày trước nhìn anh với ngập đầy sự yêu thương, bây giờ chỉ chán ghét?

- Anh nhớ em, thật sự rất nhớ. _ Buông cô ra, anh lấy hết dũng khí để nói rằng anh thật sự yêu cô, thật sự nhớ cô mà.

- Hạ tiên sinh, nếu tôi nhớ không lầm! Thì chúng ta đã kết thúc rồi, đúng vậy.

Ánh mắt cô nhìn anh thập phần trong đó là sự lạnh nhạt, nhưng làm sao anh biết được là trái tim cô cũng loạn nhịp

Chỉ là thời điểm bây giờ, mệt mỏi lắm.

- Anh không đồng ý, hôm đó chỉ là anh vô tình thôi, anh thật sự là không cố ý!

- Không cố ý sao? _ Cô cười nửa miệng.

" Bà xã, anh biết sai rồi. Mau mau trở về nhà, chúng ta làm đám cưới thôi "

Anh chớp lấy thời cơ cô vẫn đang nghĩ ngợi liền nói. Diệu Nhi đơ ra một chút.

" Hạ Phong Thần, anh nằm mơ sao? "

Lấy lại tinh thần, cô vững vàng nói với anh như vậy. Mặc dù đó việc kết hôn..

Với anh là điều mà cô hằng mong ước! Nhưng hiện tại, nó kết thúc từ lâu rồi.

- Tiểu Nhi, chúng ta kết hôn, anh đồng ý hết mọi thứ. Em nói như thế nào thì anh đều nghe theo hết. Nhưng anh xin em, đừng rời xa anh nữa được không!

Anh giăng co với cô, nắm chặt lấy bàn tay cô mà khấn cầu nói. Ánh mắt hôm nay tha thiết chứa đầy sự nhớ nhung!

- Hạ Phong Thần, tôi chưa bao giờ liên tưởng tới việc sẽ rời xa khỏi anh, cuối cùng thì sao hả? Tôi không rời bỏ anh! Chính anh là người đã đẩy tôi ép buộc tôi chia tay không phải sao? Anh chưa muốn kết hôn tôi cũng không nói tới.. Anh nói anh chán mà, bây giờ còn xáo trộn cuộc sống của tôi làm gì nữa chứ! Làm ơn đi, anh là có thể buông tha tôi như hai tháng trước được không? Lúc đó tôi cũng đã nói rồi, nếu anh đi, sau này chúng ta coi như người xa lạ hết."

Lucas Diệu Nhi gồng mình nói, cô biết đối mặt với nhau vẫn là biện pháp tốt nhất cho cả hai. Nếu cứ dây dưa mãi..

E là người chịu tổn thương về sau, chỉ có mỗi một mình cô mà thôi. Anh vẫn đứng đó nhìn cô với ánh mắt đau đớn.

Anh buông bỏ cô trước, bây giờ lấy tư cách gì để mà quay lại được? Nhưng..

- Phải! Chính anh người từ bỏ em, anh hối hận rồi, em hài lòng chưa? Chúng ta thành người xa lạ. _ Đột nhiên, anh nói tới việc đau lòng này. Sau đó quay người trở về xe. Cõi lòng của cô khi đó như muốn tan nát hết, đau thêm đau!

Cô không muốn bản thân mình sẽ yếu đuối trước mặt anh, liền mỉm cười gắt đầu rồi quay người định đi vào trong.

Thì đúng lúc này Hạ Phong Thần xoay người lại đi tới trước mặt chặn đường đi của cô, mỉm cười nói: "Chào em, có thể cho anh làm quen có được không"

Con mẹ nó thật là trở mặt, lật mặt còn nhanh hơn lật bánh tráng, tồ đĩ chén sù nữa chứ. Trong khi cô vẫn còn đơ..

- Anh tên là Hạ Phong Thần! Xét về gia thế thì anh có tiền, sau này cưới em về thì em chỉ cần hưởng thụ là được rồi.. Em nghe cho kĩ đây, kể từ ngày này trở đi, anh sẽ theo đuổi em lại từ đầu đó!!

Cô còn tưởng anh dễ dàng bỏ cuộc rồi, ai ngờ lại thành ra như vậy. Đúng thật là muốn điên lên luôn đó, đồ hết mặt.

- Anh.. anh đúng là một cái đồ điên á!

Cô tức giận xoay người vào trong, anh cũng không hề cản lại. Nhưng thật thì trong lòng cảm thấy vui mừng lắm ha.

- Đúng rồi! Vì anh yêu em nhất yêu em đến mức điên rồi. _ Trước khi cô xoay người vào hẻm trong nhà, anh vẫn hét lớn lên để nói ra câu này. Anh yêu em!

- -----

[Tác giả: @seunghyunttop]

Người yêu của mình comeback rồi nè nên mình cũng comeback luôn hí hí..

Bạn đang đọc truyện *Bà Xã: Tôi Sủng Nịnh Em Cá Đồi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 18

Kể từ buổi chiều ngày hôm đó, thì hầu như là lần nào anh cũng lẻo đẻo đi với cô mặc cho cô đánh đuổi rồi cự tuyệt!

Hôm nay cũng là một ngày đẹp trời cô thức dậy sau một buổi tối mệt mỏi vật lộn với đồng bài tập về nhà. Buổi sáng thì phải vận vẹo với Hạ Phong Thần á.

Từ hôm đó tới giờ cũng đã một tuần đi qua rồi, cô vẫn không biết anh đang ở đâu hay sống ở đâu hết. Đơn giản nhất là vì cô không quan tâm, đúng nhất là không muốn bản thân mình bận tâm!

Lucas Diệu Nhi sợ rằng bản thân mình sẽ dễ dàng tha thứ cho Phong Thần, và một lần nữa lại động tâm trước anh a.

Chuẩn bị xong một chút, vệ sinh xong cô bắt đầu uống đỡ một ly sữa nóng là đủ. Sau đó lại xách balo lên đi học rồi.

- Tiểu Nhi, em ăn sáng đi rồi anh chở.. _ Vừa mở cửa ra, Diệu Nhi đã mém xiù vì bị anh dọa cho một trận hết hồn. Tự nhiên ở đâu ra đứng lù lù trước cổng..

- Phong Thần, anh muốn dọa tôi chết?

Cô hung dữ gần giọng dù trong lòng là đang có một chút ảm áp len lỏi ở phía trong. Chuyện như vậy xảy ra cũng đã được một tuần rồi, hôm nào anh cũng hù cô đủ kiểu như vậy, muốn điên lên.

- Ăn nói bậy bạ, em đừng nghĩ tới việc chết mà có thể trốn thoát anh. Em chỉ cần nhớ cho kĩ, em đi đâu anh bám đi theo. Sau này em mà không chịu cưới anh thì anh ở giá như vậy suốt đời đi!

Hạ Phong Thần cốc nhẹ vào trán Diệu Nhi một cái, cầm lấy túi bánh trên tay mình nhét vào tay cô rồi đi ra chỗ xe.

- Anh đúng là bị hâm. Trên đời này rất nhiều người muốn cưới anh mà, đúng không? _ Cô tức giận hét lớn lên, quay người khóa cửa rồi cũng leo đèo ở sau.

- Quan trọng là anh chỉ muốn cưới em làm vợ thôi, bớt nói rồi đi học đi bà cô của tôi ơi. _ Hạ Phong Thần mở miệng cười, cô gái của anh vẫn đáng yêu vậy.

" Hừ " _ Cô tức giận lấy cái bánh trong túi của anh đưa cho rồi đưa lên miệng ăn. Vừa ăn vừa lăm bằm trong miệng!

Chửi rủa anh bao nhiêu cũng chả hết!

Đại học Cambridge thật ra cũng khá là gần căn hộ của cô ở nhưng mà anh rất muốn chính mình sẽ hộ tống cô đi tới!

- Nay, anh đang sống ở đâu vậy mà sao hôm nào cũng đi với tôi? _ Diệu Nhi là vẫn còn rất giận anh, nhưng thật sự là nói chuyện bình thường với nhau vẫn không tệ. Chỉ là có hơi lạnh lùng thôi.

- Quan tâm tới anh sao? Bà xã, em làm cho anh cảm động quá. _ Anh thật quá quái cực kì, kết hôn rồi hay sao mà bà xã với không bà xã ngay tại đây chứ??

- Tôi với anh kết thúc rồi. Bà xã anh để ở đâu ra vậy hả? _ Cô không hề biết rõ được Hạ Phong Thần đang cố tình anh đánh trống lảng với cô. Vòng xe chở cô đi một vòng xa hơn vì vẫn là khá sớm!

- Anh không phải đã nói rồi hả? Em có hai sự lựa chọn, một là lấy anh về làm chồng, hai là anh lấy em về làm vợ ha!

- Con mẹ nó, khác cái gì với nhau hả...

Cô như bị chọc cho tức điên lên tới sự đỉnh điểm, đánh mạnh vào cánh tay ở phía bên trái của mình. Sau đó liền bị anh nắm lấy cánh tay, Phong Thần cho xe tập vào bên đường, xoay qua nhìn!

- Tim anh đau lắm, em không yêu anh nên anh đau lòng lắm. Hay là em rộng lượng một chút, chúng ta yêu nhau đi!

Hạ Phong Thần cầm lấy bàn tay của cô đặt lên trên ngực trái của mình, chả gì ngần ngại mà nói ra. Khiến cô đỏ mặt.

- Tôi không quay lại với anh đâu, nằm mơ đi. _ Cô vùng vằng giật tay mình về.

- Không yêu cũng phải yêu, dù gì thì... sau này em cũng làm bà xã của anh!!!

Dù anh nói vậy, trên môi vẫn giữ trọn vẹn nụ cười nhưng trong lòng vẫn còn chút gì đó buồn sâu thẳm không thể là diễn tả bằng lời được. Nhưng chả sao!

Anh là Hạ Phong Thần mà, nói được là làm được không bao giờ dễ nản chí tới vậy đâu. Chỉ là.. Anh muốn ở bên cạnh cô lâu hơn một tí, bởi vì anh yêu cô.....

Khuôn mặt của anh chùng xuống nhìn giống như hai cái bánh bao, anh lại cố tình dùng tay mình bóp véo nó vài cái.

- Hạ Phong Thần, sao tới bây giờ tôi rõ ra anh lại trẻ con như vậy chứ? _ Diệu Nhi bất mãn nói, nhưng nhìn anh thật sự rất là dễ thương nha. Chỉ hận là tới bây giờ không được lại gần anh, chúng ta phải làm giá của phụ nữ một chút...

- Lại còn mặt dày nữa.. _ Cô phì báng!

- Ô! Anh còn không biết mặt anh dày.. Em nói xem, trẻ con thì cần người lớn quản chặt, em có muốn quản anh suốt đời hay không? Anh trao tấm thân bạc tí này cho em hết. _ Anh mặt dày ghê..

- Tôi đây mới không thèm. _ Cô đỏ mặt nói, người đàn ông này thật sự là haiz.

- Bao nhiêu người muốn anh còn khó. vậy mà em lại chê sao? Cơ bụng có sáu múi, cơ bắp thì cuộn cuộn trắng trẻo.. Nhà còn giàu nữa, em chê cái gì được?

Lucas Diệu Nhi đúng là không còn nói được gì với anh nữa, cãi qua cãi lại rồi cũng gần tới sát giờ học! Mãi một chút sau anh mới vòng xe lại đưa cô tới lớp tại đại học Cambridge, mặt thật sự ha!

Cô bước xuống xe định chạy thẳng tới bên trong luôn thì bị anh nắm tay lại!

Mắt thẳng băng lại còn bắt ngờ nữa là nên cả người cô dựa hẳn vào sát anh..

Anh dịu dàng hôn lên trán của cô một cái nhẹ nhàng, tiếng chuông cũng vừa vãn vang lên. Diệu Nhi đẩy nhẹ cơ thể anh ra rồi chạy vào bên trong trường.

" Cô bé của tôi, đi học phải vui vẻ đấy"

- - - - -

[Tác giả: @seunghyunttop]

Bạn đang đọc truyện *Bà Xã: Tôi Sùng Nịnh Em Cả Đời* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 19

Sau khi kết thúc các tiết học, Diệu Nhi sắp xếp lại đồ để đi về. Vừa ra tới cổng trường thì chưa gì đã thấy cái tên chết bầm kia từ bao giờ đã đậu xe ở đó rồi?

Trên thân người anh còn mặc theo bộ vest đen của hãng Armani nữa chứ. Ở trên mặt thì còn đeo thêm cả cặp kính râm màu đen, nhìn hảo soái ca cực kì!

Anh đứng dựa vào cửa xe, hai bàn tay đút vào trong túi quần. Mái tóc có hơi hướng màu nâu đỏ tuy được vuốt đầy đủ keo nhưng vẫn bồng bềnh với gió!

Khi còn ở bên nhau, cô từng nói rằng cô rất thích nhìn anh khi anh mặc đồ vest, vậy mà còn nhớ sao hả? Anh cứ nhìn chăm chăm về phía của cô, cười lên một cái. Nhưng mà thật sự có khá nhiều các cô gái khác đang nhìn.

Tuy ngoài mặt không quan tâm nhưng trong lòng cô vẫn rất khó chịu, cô ghét nhìn thấy anh quyến rũ nhiều người..

Nói là Lucas Diệu Nhi cô ích kỉ, không quan tâm đến cảm giác của người đối diện cũng được. Nhưng bản thân cô....

Thật sự chỉ muốn Hạ Phong Thần mãi mãi thuộc về một mình cô mà thôi ha!

- Coi như anh cũng có sức hấp dẫn, coi thử đi xem bao nhiêu cô gái nhìn anh!

Lucas Diệu Nhi bước lại gần, cánh tay ôm lấy hai ba cuốn sách hậm hực nói.

- Anh còn không biết? Trong mắt anh, em vẫn luôn luôn là nhất mà! _ Phong Thần vui sướng khi nghe cô quan tâm.

Diệu Nhi trề môi, thật sự cô rất muốn tạo khoảng cách với anh, không tại vì anh mà làm bản thân thêm đau khổ..

Nhưng mà, anh vẫn cứ mặt dày thế đó thì làm sao cô nỡ lòng mà từ chối đây?

Phía sau lưng cô đột nhiên phát ra hai chữ " tiểu Nhi " nghe thật ngọt ngào là sao. Cô theo quán tính quay đầu xoay người lại theo tiếng phát ra tiếng kêu.

Một chàng trai tầm tuổi cô dần đi gần tới đây trên môi nở nụ cười thật tươi!

Anh hoàn toàn phớt lờ cô không thèm để ý tới, xoay người tiến lại chỗ người kia. Hạ Phong Thần nhìn thật tức tởm.

- Gia Kiên, cậu có chuyện gì muốn nói với mình sao? _ Qua lời của Diệu Nhi. Cậu con trai kia có tên là Gia Kiên gì á!

Nhìn thoát ngoài cũng có vẻ là hơi thư sinh một tí, trên mặt cậu ta thì đeo cặp kính cận vuông màu đen, trên tay cầm hai ba cuốn sách để học? Nhưng mà lạ ở chỗ, nam sinh bây giờ biết yêu sớm?

Đối với anh là vậy, nhưng mà có của ai thì của, trừ bà xã của anh ra đi. Không khéo anh lại cho thành thái giám cũng khổ đấy! Nhìn ánh mắt của cậu ta kia.

Liên tục nhìn lấy tiểu Nhi của anh khá giống kiểu thèm thuồng ham muốn cả đến nổi chảy nước bọt. Mẹ kiếp nó oi..

Điều nhỏ nhặt này thôi mà anh cũng ý tứ tới nữa, máu ghen của anh lên rồi!!

- Diệu Nhi.. Chuyện là... Ừm mình với cậu, có thể cuối tuần đi ăn không ha?.

Anh chàng thư sinh kia ngập ngừng lẹ làng nói, nhưng mà anh đã tự hứa bản thân rằng, thằng nào mà có ý định len lỏi trong lòng rằng sẽ của bà xã anh á.

Duy nhất chỉ một chữ là THIÊN THÔI!

- Được chứ, thứ bảy cậu có thể qua tới nhà đón mình không? _ Diệu Nhi nhìn qua có vẻ rất hào hứng với buổi hẹn...

Phong Thần không biết rõ cảm giác đó của anh là gì, là ghen, là ích kỉ, vì sao?

Cả hai người nói chuyện qua nói lại về buổi hẹn hôm đó, cô hoàn toàn không hề quan tâm anh. Tại sao vậy chứ nhỉ?

Không phải anh nói anh biết sai rồi à?

Chuyện hôm đó anh hoàn toàn có lỗi..

Nhưng Diệu Nhi làm như vậy, tìm anh đau đớn gấp cả trăm ngàn lần hơn đó!

- Xin lỗi, cậu muốn rủ vợ của tôi đi ăn sao? Có thông qua tôi hay chưa vậy..?

Không nhận được, anh tiến tới ôm cô ở trong lòng, nhủu mày nhìn người kia...

- Vợ.. vợ sao? Xin lỗi, em không biết là Diệu Nhi đã có chồng. _ Người kia thật sự bị hoảng hồn một trận, mặt tái lại..

- Không có, Gia Kiên.. Cậu đừng nghe! Cuộc hẹn đi ăn tối cuối tuần như cũ a.

Diệu Nhi vội can ngăn lại, xong rồi lôi tay anh đi thẳng vào trong xe. Mặt hơi đỏ lên rồi, có vẻ rất tức giận thật sao?

- Hạ Phong Thần, anh thôi đừng quản tôi những việc như thế nữa, làm ơn đi.

Cô tức tối nói, mọi tức giận đều đổ lên đầu anh hết. Không khí thật âm trầm!

- Anh quản em? Diệu Nhi, em mãi vẫn là bạn gái của anh, bạn gái mình lại đi chơi với tên khác. Em hỏi thử xem, có ai trên đời lại đi chấp nhận việc đó hả.

Tính khí anh cũng không hề tốt, dù rất muốn kiềm chế đối với cô nhưng khó.

"Chát " _ Cô bị anh chọc giận lên đỉnh điểm, không nhân nhượng đánh anh! Một cái tát thật rõ vào bên má phải...

- Hạ Phong Thần, chúng ta kết thúc rồi anh có nhớ không? Về sau này việc mà tôi có đi với ai, anh làm ơn đừng để ý! Tôi mệt mỏi lắm rồi, anh tha cho tôi đi có được không? _ Cô khóc, khóc thật...

Cay đắng nhìn Diệu Nhi rơi nước mắt.

Anh không thể nào chấp nhận được!!!

- Em thật sự muốn anh buông tha khỏi em có đúng không? _ Trong lòng anh.. Lúc này đang nhói lên từng hồi không ngừng, cả cơ thể run rẩy lên từng đợt!

Cô im lặng, đối với anh, im lặng chính xác là chấp nhận sự thật. Viên mắt đỏ lên, anh chỉ biết nhấn ga chờ cô đi về!

Không khí trên xe như là có bão lớn...

Mỗi người mỗi suy nghĩ, chìm vào thế giới của riêng ta. Không ai còn để ý tới ai nữa, liệu như vậy có là đáng không?

Chiếc xe của anh dừng trước cửa nhà của cô, Diệu Nhi ngập ngừng có muôn lời muốn nói ra: "Hạ Phong Thần em"

- Đi xuống! _ Anh lạnh nhạt quát lớn!

Cô bị quát một lần, chợt im lặng rồi đi xuống khỏi xe, cơ thể cũng run rẩy rồi nấc lên thành tiếng. Nhưng chất giọng trầm ấm của anh lại vang lên, anh nói là: "Nếu việc anh rời khỏi em làm em cảm thấy hạnh phúc, anh sẽ làm. Thật xin lỗi vì ngày trước đã làm em vì anh mà đau khổ. Anh sẽ không dày vò nữa đâu, anh cũng xin em một điều cuối... Phải hạnh phúc nhé, có được không?"

Cô im lặng nhìn anh, anh nhìn cô lòng đau không thể tả nổi. Nước mắt anh...

Lại một lần nữa không thể kiềm được!

" Cô bé của tôi, sự chú ý của em ở quá khứ đều dành hết cho tôi.. Chỉ tiếc là, bây giờ không còn nữa thôi! Tôi ở đây, mãi mãi vẫn luôn yêu một mình em "

" Tạm biệt mong là không hẹn gặp lại"

Anh nhún ga rời đi, trái tim của cả hai dần như ngã khụy xuống không có lối thoát. Tại sao.. tại sao lại không thể.?

Không thể tha thứ cho nhau một lần?

Anh nói anh không muốn gặp lại, anh nói như vậy vì anh biết rõ..... Nếu còn gặp lại cô, trái tim anh vẫn thổn thức!

- - - - -

[Tác giả: @seunghyunttop]

Bạn đang đọc truyện *Bà Xã: Tôi Sùng Nịnh Em Cả Đời* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 20

Quả thật là sau ngày hôm đó, Diệu Nhi hoàn toàn không thấy Hạ Phong Thần.

Không thấy anh tới đưa đón cô đi học.

Không thấy anh đứng dưới mưa cầm ô đón cô đi học thêm về tới tận cửa nhà!

Không còn thấy anh sáng nào cũng tới gõ cửa nhà đưa đồ ăn sáng cho cô nữa.

Có phải là... bản thân cô rất ích kỉ hả?

Lucas Diệu Nhi cô thừa nhận cô vẫn là rất còn yêu anh. Nhưng nếu ai kề cạnh cô sẽ biết, cô thuộc dạng yếu đuối lắm.

Mà thường là những người thuộc tuýp người yếu đuối sau khi có một chuyện gì đó xảy ra với họ.. Mà vấn đề đó cho đến sau này vẫn là một nỗi ám ảnh họ thì tự khắc họ sẽ cảm thấy bản thân là vô dụng, chỉ muốn rời xa chốn xa hoa.

Trong trường hợp này cũng vậy, Lucas Diệu Nhi mặc dù còn thương còn yêu!

Nhưng quá khứ chuyện anh nạt nộ rồi đẩy cô té, nó như một nỗi ám ảnh vậy..

Nói ngắn gọn dễ hiểu nhất, thí việc đó có thể được coi là ám ảnh cưỡng chế..

Vô bọc mà họ tạo ra cũng chỉ là để bản thân mình được an toàn mà thôi! Thật sự nghe rất giả dối nhỉ? Vì hầu hết hết như vậy, vết thương lòng quá lớn, đến nỗi bản thân chỉ muốn chết quách đi!

Chiều hôm nay lại mưa, bầu trời xanh thường ngày nay lại được bao phủ hết lại bởi một màu xám đen. Sấm sét vẫn cứ giáng xuống, Diệu Nhi ôm lấy chân.

Cô ngồi trên giường mà khóc thút thít.

Cô sợ hãi vì mình không còn ai ở bên..

Ngày hôm qua, rõ ràng cô thấy cặp đôi đồng tử của anh u ám đến lạ, nhìn hao hao giống như sắp khóc đến nơi. Anh..

Nếu hôm nay đã biết hồi hận, vậy sao.. lúc trước lại còn đối xử với cô vậy hả?

Diệu Nhi cầm lấy điện thoại của mình bật lên xem, cũng không có tới cả một tin nhắn hay cuộc gọi nào anh gọi hết!

Như vậy.. Có phải là được xem anh từ hôm qua có phải đã buông tay rồi sao.

Nếu mọi chuyện đã xảy ra tới mức đó.

Thì coi như nhắm mắt cho qua đi, mọi chuyện đến đó là kết thúc được rồi. Cả hai chẳng ai dày vò nhau nữa. Có phải là sẽ tốt hơn chăng? Có thật như vậy!!

Bên căn hộ của anh vẫn không kém gì hết. Anh vừa chuyển tạm đến đây thôi cho mọi chuyện lắng xuống! Vừa tuần trước mua căn nhà ở kế bên cô, không ngờ rất nhanh như vậy anh đã dọn đi.

Cô nói cô không muốn anh quản? Chẳng thích ai xen vào chuyện riêng của cô..

Nói sao nhỉ? Chia tay xong là bắt buộc phải hà khắc với nhau vậy sao. Huống hồ chỉ anh không hề muốn chia tay cô chứ, tại sao ông trời cứ tạo ra là muôn kiểu khó khăn cho tình yêu hai ta hả?

Nhưng nói đi cũng phải nói lại, anh là người đã đánh mất cô mà, đáng thật...

Trên sàn nhà làm bằng gỗ đang có cực kì nhiều chai bia và rượu nằm lăn lóc.

Hạ Phong Thần cứ cầm lấy chai này là nốc hết vào miệng một lần, tiếp tục lại lấy một chai khác. Liên tiếp như vậy...

Căn nhà sớm đã ngập tràn mùi bia rồi.

Thử hỏi xem bây giờ buồn, không làm bạn với bia với rượu thì ta còn có thể làm bạn với ai được nữa cơ chứ? Thật là nực cười. Nước mắt trên khóe mi ở mắt anh vẫn còn đọng lại, ai nói rằng đàn ông lại không thể khóc được chứ!

Phía dưới cả hai bọng mắt cũng sưng.

"Tiểu Nhi, nếu biết trước rằng anh xa em sẽ đau khổ như vậy. Anh đã không để chuyện tình của hai ta dang dở rồi"

"Anh hối hận rồi, em có biết không?"

"Phải làm sao em có thể tha thứ được cho anh đây? Cách em dày vò anh còn đau hơn sự xuống thử mười tám tầng địa ngục nữa. Anh thật sự rất nhớ em"

Phong Thần tự ngồi cầm chai rượu lên uống rồi lẩm bầm một mình. Tim anh thật sự đa lắm, em muốn anh từ bỏ thì anh cũng làm rồi. Nhưng mà đó chính là sự cam chịu của bản thân anh thôi!

Còn trong tim anh, mãi mãi chỉ có con người của em mới làm anh xao động.

Tại sao hai người vẫn còn thương yêu nhau nhiều đến vậy, lại mãi không thể quay lại với nhau được sao? Liên tục.. Cứ liên tục hành hạ nhau âm thầm từ chính những hành động và lời nói thế này, liệu có phải là một quyết định tốt.

Tại sao.. Hai chúng ta cứ mãi dày vò... Cứ mãi làm đau khổ nhau như vậy hả!

[Tác giả: @seunghyunttop]

Bạn đang đọc truyện *Bà Xã: Tôi Sủng Nịnh Em Cá Đồi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 21

Dù có buồn có đau đớn ra sao thì Diệu Nhi cũng gác tạm thời qua một bên đã rồi tính sau. Hôm nay lại có cuộc hẹn.

Đi ăn cùng với Gia Kiên nữa, bản thân cô cũng chẳng quan tâm gì mấy tới lại cậu bạn thư sinh này. Vì vốn dĩ từ lâu!

Trái tim của cô kiên định chỉ có anh...

Cô tự cười giễu bản thân mình, chẳng phải mình kêu anh ấy từ bỏ sao? Hiện tại còn buồn chán đau khổ cái gì chứ?

Diệu Nhi mở tủ đồ ra, chọn đại lấy cái váy màu hồng nhạt, chân mang bata..

Coi như vậy cũng là ổn quá rồi đi nhỉ?

Từ rất lâu rồi, cô chỉ muốn bản thân...

Mặc đồ đẹp trước mặt anh mà thôi bởi vì lúc đó sẽ được anh khen rằng đẹp!!.

Tại sao lại yếu lòng như vậy? Tại sao ở đâu kỉ niệm nào cô nghĩ tới, cũng chỉ.

Là đều quay quanh về một mình anh!

Tuyệt đối không khóc, mọi chuyện lúc đó cũng kết thúc rồi Lucas Diệu Nhi à!

Nhân lúc đó có điện thoại, chính là tới từ Gia Kiên, cậu nói rằng cậu đang đợi cô ở phía dưới nhà. Cô nghe vậy thì lại ừ ừ vài câu rồi chạy xuống dưới nhà...

Gia Kiên đứng trước cửa cùng với đời mới của một chiếc xe mô tô màu đen.

Quần áo thì chủ yếu đều là màu đen...

Diệu Nhi có hơi bất ngờ với cách phối đồ "lạ lẫm" này của cậu bạn, bởi vì số lớn hàng ngày nhìn Gia Kiên có vẻ hơi thư sinh một chút, giống một sách ả...

- Diệu Nhi, chúng ta đi thôi. _ Gia Kiên có lẽ vui vẻ ra mặt, nhanh chóng xoay người ra sau lấy chiếc nón bảo hiểm 3 phần 4 rồi đội lên cho cô. Cô có hơi từ từ nhận thức được, cảm giác bài xích!

Nhưng thôi cũng không sao, cả hai rất mau đã lên xe rồi phóng đi tới chỗ mà đã đặt sẵn để cùng ăn tối? Cùng lúc đó trong góc tối của một căn hẻm gần đó.

Bóng dáng một người đàn ông bước đi ra nhanh chóng ngồi lên chiếc xe đậu gần đó, dáng vẻ cũng có chút gấp gáp.

"Mau lái theo chiếc mô tô kia đi, nhất là tuyệt đối đừng để mất dấu với tôi."

Người ngồi chỗ bác tài cũng gạt đầu từ tốn coi như đã hiểu ý rồi nhấn ga chạy đi theo phía sau chiếc mô tô ở trước!!.

- -----

Chiếc xe mô tô tầm sau mười phút tới ngay tại một nhà hàng ngay trung tâm của thành phố nước Anh. Diệu Nhi tới đây ăn cùng với một vài người bạn rồi nên cũng không lấy làm lạ cho lắm ha.

- Cậu thích chỗ này không? Nếu cậu....

Chưa đợi Gia Kiên nói hết câu, cô phải ngay lập tức cắt đứt câu nói của cậu a!

- Không cần đâu! _ Lucas Diệu Nhi bày ra vẻ mặt khá lạnh nhạt, ngoài Phong Thần ra, ba ba và anh hai ra.. Cô chưa từng thân mật với người khác giới lạ!!

Nam sinh Gia Kiên cũng chỉ gạt đầu ừ ừ vài câu rồi cười trừ. Phục vụ bắt đầu lên menu dần dần, cô chỉ nói bản thân mình sao cũng được, không quan tâm!

Nhưng mà ngẫm đi ngẫm lại cũng khá là kì cục.. Cô vì chuyện riêng làm ảnh hưởng đến bạn bè cũng không tốt cho lắm, nên khi phục vụ bắt đầu đưa đồ ăn lên, cả hai mới bắt đầu nói cùng nhau một vài vấn đề nào đó chung cả.

Rất nhiều cô gái đi vào nhà hàng sang trọng này ăn đều liếc nhìn sang bàn ở phía của cô một cái, sau đó lại bắt đầu thì thào to nhỏ. Diệu Nhi có chút hơi không được tự nhiên cho lắm nên bắt đầu nhìn qua nhìn lại trên bàn của cô.

Thì ra bàn mà Gia Kiên cùng cô chung với nhau được trang trí hơi lãng mạn.

Nào là vài ba ngọn nến, rồi chính giữa còn được trang trí hoa nữa? Cũng lạ á.

- Cậu uống được rượu không? Có cụng ly với mình được không. _ Cậu bạn tay cầm ly rượu đưa trước mặt cô. Cô cười qua loa cho có lệ rồi cũng nhận lấy nó.

Cả hai bắt đầu cụng ly, bản thân cô từ lâu đã uống được rượu rồi nên không sao. Cũng đưa lên miệng uống một tí..

Lúc này đột nhiên ngược lên thì chính mắt cô thấy Gia Kiên lại đang nhếch ở môi trái lên một chút, nhưng cô chả là để ý đến mấy. Cứ tiếp tục bữa hẹn thôi cũng ổn. Nhưng được tầm năm phút...

Đầu của cô bắt đầu ong ong lên. Nhức không thể tả nổi, chỉ muốn xỉu ngay...

- Tiểu Nhi, tiểu Nhi cậu không sao chứ hả? _ Gia Kiên quan tâm lo lắng thăm.

- Tổ về trước.. Không sao, chỉ là nhức đầu một tí thôi mà. _ Cô xua tay rồi tự mình loạng choạng đứng dậy. Cậu thư sinh kia lúc này mới lộ rõ bản mặt kia của mình ra, giọng nói thay đổi hẳn...

- Nào nào, để mình đưa cậu lên phòng.

- -----

[Tác giả: @seunghyunttop]

Bạn đang đọc truyện *Bà Xã: Tôi Sủng Nịnh Em Cá Đồi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 22

Cơ thể của Lucas Diệu Nhi cứ hệt là đang bị ong đốt khắp toàn thân vừa là nóng vừa là khó chịu, cô thật sự là lần đầu tiên bị rơi vào trường hợp này đó.

Cái tên nam sinh Gia Kiên kia mãi đến bây giờ mới bộc lộ bản chất thật sự ra!

Gia Kiên ôm eo cô bước đi lên tầng lầu trên của khách sạn, hắn ta liên tục mò sờ đụng vào người của cô lúc đi lên đó khiến cô cảm thấy cực kì hoảng sợ mà không có một cách nào không chế hết.

- Gia Kiên, cậu buông. mình ra. Mình có thể, tự mình làm được. _ Cô rất khó chịu, uốn éo nói, dù làm gì thì làm mà tính tình của Diệu Nhi ghét nhất là bị người khác giới không phải anh động chạm vào thân thể của mình như vậy.

- Diệu Nhi, cậu sao vậy? Cậu đã ra vậy rồi, còn muốn cự tuyệt mình nữa sao!

Trong thang máy, giọng nói hòa mình cùng với tiếng cười của Gia Kiên thật sự làm cô thấy phát sợ hết lên. Cái lúc mà thang máy " ting " lên một tiếng..

Tiếng quẹt thẻ phòng, mở cửa phòng!

Lucas Diệu Nhi cảm thấy chưa bao giờ như bây giờ mà cô tuyệt vọng đến như thế này. Cơ thể thì từ trong ra ngoài có lửa nóng rạo rực đến khó chịu, lại chả ngờ tới lại bị tên nam sinh này lừa hả?

Lúc này, Gia Kiên đẩy mạnh cô xuống giường, tuy mất hơi lò mò vì thuốc đó nhưng ít nhiều gì cô vẫn thấy được cả ánh mắt lẫn vẻ mặt dục vọng kia ở Gia Kiên. Cô bất lực hoàn toàn vào lúc này mà không biết bản thân nên làm gì cả.

- Gia Kiên, mình xin cậu, tránh ra đi...

Diệu Nhi lồm cồm ngồi dậy lấy hai tay chấp vào năn ni Gia Kiên nhưng luôn luôn nhận lại sự bất thành. Hắn ta mở dần dần các cúc áo sơ mi ở trên người.

Sau đó bắt đầu tiến lại gần đến chỗ cô ở trên giường, Diệu Nhi ngày càng lùi lại nhưng cuối cùng vẫn bị hấn bắt lại.

- Cục cưng, đêm nay sớm muộn chúng ta sẽ là của nhau mà thôi, đúng không.

Cúi xuống, Gia Kiên chặn hai cánh tay của cô không ngừng đánh vào hấn ta..

- Buông ra.. Đồ khốn khiếp! Buông tôi ra. _ Thân là con gái chân yếu tay yếu!

Làm sao mà cô có thể phản kháng hấn ta ngay lúc này được chứ? Môi hấn ta bắt đầu mon trón trên cổ của cô rồi ở cả ngực nữa. Cô có muốn né cỡ nào cả cũng hoàn toàn là không thể được rồi.

" Xoạc " _ Tiếng xé vang lên thật lớn vì Gia Kiên đang xé đi phần váy trên của cô. Chỉ biết như vậy, cô vô lực thật rồi!

Thân thể ở phần trên của Diệu Nhi thì từ từ lộ ra trước mắt hấn ta, cô khóc...

Nếu lúc đó cô chịu nói chuyện với anh một cách đàng hoàng, nghe lời anh rồi không nhận đi cuộc hẹn này, kết cuộc làm sao có thể thảm hơn như vậy chứ.

Hạ Phong Thần, anh ở đâu vậy? Phong Thần, cứu em với. Suy nghĩ của cô dần đứt mạch đi, hấn ta liên tục hành hạ ở trên người cô. Phong Thần, nếu lỡ

như chuyện đó xảy ra, em không thể xứng! Không thể xứng với anh được nữa rồi!

Đúng lúc này phía bên ngoài có ai đó..

Đạp vào đây một lực thật mạnh khiến cánh cửa phòng cũng bung ra hẳn, cô không quan tâm ai là ai cũng được cả.

Chỉ cần ngay bây giờ cứu cô, đã là trời đãi ngộ cho cô tốt quá rồi. Hắn ta đột ngột dừng hẳn động tác của mình lại!

- Mẹ kiếp! Ai có gan mà dám phá việc đại sự của tao vậy? _ Gia Kiên to tiếng.

- Lí Gia Kiên, từ bao giờ cậu lại có gan động tới người phụ nữ của tôi vậy hả?

Giọng nói băng lãnh này, chính là anh.

Hạ Phong Thần, thật sự tới cứu cô rồi?

- Anh.. anh là? _ Gia Kiên lấp bắp nói!

Cô khép hờ mắt lại, thân thể như rã ra hết rồi, thật là mệt mỏi lắm. Thật mệt!

Phong Thần điên cuồng khi thấy Diệu Nhi phải rơi vào tình trạng giống vậy.

Anh lao tới không nói trước, liên miên bắt tận đám thật mạnh vào Gia Kiên..

Đôi mắt của anh đỏ ngầu lên trông rất đáng sợ, không biết phải nói như nào!

Gia Kiên không thể nào chống cự từng đòn đánh đám của Phong Thần được!

Máu me chảy khắp sàn, anh tức giận..

Nắm cả cổ của Gia Kiên lôi lên ở giọng nói phát ra cực kì nguy hiểm: " Nói đi, tay nào mày đụng vào người cô ấy, tao chặt rồi gửi về cho ông bà nhà mày.. "

- Xin anh, tôi xin anh.. đừng làm vậy!

Gia Kiên nài nỉ máu me khắp cả mồm.

- Mày nói tao đừng làm vậy? Vậy ở đâu mày lại có gan đụng tới cô ấy? Cô ấy là con gái, còn sợ hơn gấp trăm lần mày!

Hạ Phong Thần như hóa thành hổ dữ.

- Tôi van anh, tôi sai rồi sai rồi sai rồi!

Phong Thần rút từ trong túi ra súng...

- Mày đụng tới vợ tao đúng không? Thì tay mày nên đi phết cho chó ăn mẹ đi!!

" Bằng " _ Không khoan nhượng. Anh bấm cò nhắm thẳng vào lòng bàn tay của Gia Kiên mà bắn. Tiếng la hét thê lương của hắn ta vang lên, thật đau....

- -----

[Tác giả: @seunghyunttop]

Bạn đang đọc truyện *Bà Xã: Tôi Sủng Nịnh Em Cả Đời* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 23

Tiếng hét thê lương của Gia Kiên vang vọng khắp cả căn phòng khách sạn đó rồi dần dần hắn ta cũng ngất lịm hẳn.

Hạ Phong Thần chán ghét nhìn hắn ta rồi xoay người lại nhìn hai tên vệ sĩ ở phía sau ra hiệu. Hai người mặc cả bộ vest đen đứng phía sau đeo kính râm đương nhiên là hiệu dấu hiệu anh ra!

Hai người bắt đầu tiến lại gần chỗ đó.

Xốc nách của Gia Kiên lên, kéo lê hắn ta đi ra ngoài. Trước khi bước, tới cửa còn bị giọng nói của Hạ Phong Thần ở phía trong làm cho hoảng sợ tột cùng!

- Chặt hết hai tay của hắn, quăng lại ở tổng bộ cho chó ăn. Cuối cùng gói đẹp đẹp một chút, gửi về cho Lí Gia vui vẻ một chút đi. _ Nghe anh nói vậy thì cả hai người đều gật đầu rồi tiến hành...

Cho dù có ác cũng phải chịu thôi, hiểu không sao hiểu được cái tên chết bầm bị lão đại bắt hết hai tay này cũng coi như là đáng đời đi. Lão đại của họ cực kì thương chị dâu mà lại còn đung tót!

- Diệu Nhi, Diệu Nhi... _ Anh tiến tới ở chỗ của cô, lòng đau như cắt khi nhìn cô đang dùng móng tay của mình bấu chặt vào thịt của mình để tự kiềm lại.

- Thần.. em mệt quá! _ Cô thều thào....

Có ông trời mới biết được, lúc anh vào được tới đây, cô đã vui mừng thế nào!

Nhưng mà để Phong Thần nhìn thấy ở cô bộ dạng như thế này, cô không cam lòng mà chịu được. Nước mắt vẫn rơi!

- Không sao, ổn rồi. Sẽ có anh bên em.

Anh dịu cô dậy rồi bế xốc lên tiến vào nhà vệ sinh, mở đầy bồn tắm bằng với nước lạnh. Nhẹ nhàng đặt cả cơ thể cô xuống, dịu dàng lấy sữa tắm tắm lên.

Nếu như hôm trước anh không nóng..

Phải chi chúng ta lúc đó chịu ngồi nói chuyện với nhau, có thể kết cuộc việc này sẽ không tệ đến mức như vậy đâu.

Lòng anh làm sao không đau được hả? Người con gái của mình, mà mình vẫn không bảo vệ được thì có gì tệ hơn hả!

- Phong Thần.. Anh nói xem, có phải.. Em không xứng với anh nữa không a!

Được ngâm mình trong nước lạnh nên cơ thể của cô coi như cũng giảm đi tí.

Tiếng khóc của cô thật sự vang vọng!!

Nhưng cô khóc, thì ai đau chứ? Là anh chứ còn ai vào đây nữa. Thà lúc đầu ở Italy anh không nóng giận chán ghét..

Giá như anh có thể dung hòa được cả hai, chúng ta không dằn vò nhau mãi!

Thì chúng ta sẽ không mất nhau vậy..

- Đừng khóc! Cuộc đời này chỉ có mình em mới xứng với anh thôi, không sao!

Hạ Phong Thần ôm cô vào lòng vỗ về!

Anh cũng khóc, chúng ta dằn vò nhau mãi như vậy cuối cùng vẫn được gì à!

- Thần... Em sai rồi, chúng ta có thể sẽ quay lại không? _ Giọng nói của cô êm dịu tựa như một dải lụa mềm đất tiền.

Anh sửng người, không gian trong đây im ắng chỉ còn nghe mỗi tiếng nước...

- Diệu Nhi... Nếu em còn tiếp tục cạnh bên anh, anh nghĩ em sẽ không thể có hạnh phúc được! Đến việc bảo vệ em, còn không xong nữa, anh vô dụng mà.

Giọng nói của anh như nghẹn lại, cay đắng trong lòng nhưng không thể nói.

Liêm sỉ của một thằng đàn ông có thể được coi là rất lớn. Không bảo vệ được người phụ nữ của mình, không khác ở đâu nó chính là một sự sỉ nhục cực kì!

- Hạ Phong Thần, anh làm sao vậy. Em chỉ cần một mình anh thôi mà? _ Còn nói đến việc này, cô vẫn sẽ còn khóc...

Anh im lặng không dám đối diện? Bởi vì anh biết, nhược điểm lớn nhất anh có chính là yếu lòng trước nước mắt..

Nước mắt của cô làm anh khó xử thật!

Đợi cô chìm vào suy nghĩ một chút thì anh liền xoay người chạy ra bên ngoài mà không nói lời nào. Lucas Diệu Nhi gọi đến cỡ nào cũng không thể

được?.

Áo khoác của anh vẫn còn để đó, Diệu Nhi mặc kệ thân người cô ướt sũng lại khoác tạm cái áo đó rồi chạy đi theo..

Lucas Diệu Nhi xuống tới trước cổng!

Bên ngoài tối tăm không còn bóng ai.

Cô thật sự bị rơi vào tuyệt vọng, anh ở đâu rồi? Tại sao lại như vậy được chứ.

- Hạ Phong Thần, anh bước ra cho em

- Phong Thần, anh đừng trốn nữa mà!

- Không phải anh nói anh yêu em sao? Em biết sai rồi, em chỉ cần mình anh!

Trời bắt đầu có mây đen kéo đến dần.. Rồi sấm sét một cái, mưa nặng hạt rơi dần xuống, Diệu Nhi đứng ôm người..

Một phần vì lạnh phần còn lại là vì sợ.

- Có phải anh chê em đúng không? Dơ bẩn có đúng không! Hạ Phong Thần.. Anh đừng trốn tránh nữa em xin anh!

Diệu Nhi điên cuồng gào thét, chiếc áo vest trên người được cô cởi xuống. Cô dùng tay của mình chà mạnh khắp cơ thể, hấn ta đụng vào rồi, anh chán rồi.

Cô không muốn như vậy, không muốn như vậy đâu. Chưa được năm phút thì cô đã chịu không nổi mà ngã khụy xũ đi, cơ thể cũng bị cô chà đến đỏ lên cả.

- -----

[Tác giả: @seunghyunttop]

Bạn đang đọc truyện *Bà Xã: Tôi Sủng Nịnh Em Cá Đồi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 24

Nhìn thấy người con gái mình yêu rất cuộc vì tình yêu mà hi sinh như vậy là Hạ Phong Thần cảm thấy thật đau mà.

Anh chạy thật nhanh ra phía chỗ Diệu Nhi xũ, lập tức bế xốc của người cô ở dưới mặt đất lên. Da thịt của cô bị chà cho đến ửng đỏ, có chỗ còn toét máu..

Mặc kệ cho nước mưa thấm ướt người nhưng anh vẫn lấy thân mình để chắn hết lại cho cô. Nhưng mưa ngày lớn rõ hơn, máu của Diệu Nhi chảy xuống từ từ hòa vào với nước mưa. Nhìn rất rất đáng sợ, đây chắc có lẽ là hình ảnh về sau anh mãi mãi vẫn không thể quên!

Không suy nghĩ gì thêm, anh đau lòng cố gắng đứng đó vẫy một chiếc taxi tới rồi đến ngay tới bệnh viện gần nhất, ở đâu cũng được, em bình yên là được..

Lucas Diệu Nhi.. Em vì anh đã chịu hi sinh nhiều thứ lắm rồi. Tại sao không bao giờ em biết nghĩ đến bản thân hả!

Anh đúng là một người hèn mọn, ở đây hèn mọn chính là không dám đứng ra hi sinh cho tình yêu như cô. Tự từ bao giờ một tình yêu đôi lứa đẹp đẽ mộng thơ của em và anh lại rồi mù thế này?

Từ này đến giờ anh chỉ đứng núp phía sau một góc tối đằng đó đau lòng nhìn về phía của cô mà thôi. Chứ Hạ Phong Thần chưa hề đi, cô gái nhỏ của anh..

Em vẫn còn ở đây vì anh hi sinh nhiều như vậy, làm sao anh có thể rời đi hả?

Nhìn cô nghĩ lắm về anh, sau đó hành hạ bản thân mình thì lòng anh cứ như bị ai đó hung hăng khứa vào thật đau!

Đúng lúc anh định bước ra tiến lại chỗ cô đứng thì hoảng hồn rằng cô lại xũ.

- -----

Bệnh viện nước Anh, từ nãy đến giờ ít nhất cũng là hai tiếng trôi qua khi hai người vào đến đây rồi. Phòng cấp cứu vẫn chưa chuyển bảng đèn sang xanh làm lòng anh vẫn lo lắng không thôi..

Người anh lúc nãy dính nước mưa rất nhiều, ướt sũng hết cả người. Phải có khoảng hai ba người y tá bác sĩ lại nói rằng anh phải đi thay đồ truyền nước biển một chút cho cơ thể khỏe lại! Thì lúc đó họ mới bắt đầu cấp cứu cho cô.

Vì họ không muốn khi đang cấp cứu ở trong cho bệnh nhân này thì lại thêm một bệnh nhân khác vì cố chấp vào a!

Tất cả vì muốn tốt và lo lắng cho cô, ít phút sau anh đã đi thay đồ, ngồi trước cửa phòng cấp cứu truyền xong hết cả bình nước biển cung cấp đường chất?

Nhưng mà sao tới mãi bây giờ rồi vẫn chưa một ai ra thông báo tình hình cả.

Dòng suy nghĩ của anh ngay lập tức là bị dập tắt ngay vì cánh cửa phòng cấp cứu đã được mở ra, anh liền đi tới hỏi han vị bác sĩ về tình hình bên trong..

- Anh không cần lo! Cô ấy chỉ là bị trầy sơ sạt ở bên ngoài, chúng tôi sát trùng hết cả rồi. Cô ấy có lẽ vừa trải qua một cú sốc đúng không? Anh nên để ý một chút thì chắc sẽ ổn hơn. _ Vị bác sĩ già tháo bỏ khẩu trang xuống, vừa nói rồi vỗ vai anh động viên. Tầng đá nặng ở trong lòng ít nhiều cũng đã bỏ xuống!

Hạ Phong Thần phải đi làm thủ tục cả mọi thứ cho cô, rồi chăm sóc cho cô ở trong phòng bệnh đến tận tờ mờ sáng mới chợp mắt được một chút! Nhưng anh vẫn không biết đối diện với cô ra sao hết, mọi chuyện có lẽ vẫn khá rối!

Cầm bàn tay cô lên, anh nâng niu như bảo ngọc, dạo này có vẻ cô gầy hơn rồi thì phải, đúng không? Tay đã lộ đường gân lên rồi, nhìn sao lại đau lòng quá!

- Phong Thần, anh còn định bỏ em sao hả? Bao lâu nay... Vẫn không đủ đau?

Chợt thấy bàn tay của Diệu Nhi nhích nhích ở ngón út, anh biết rằng cô sắp tỉnh rồi nên định xoay người rồi đi....

Không ngờ chính bản thân mình nghe được giọng nói của cô thì liền đứng im thin thít cứ hệt như một chú mèo nhỏ!

- Chúng ta quay lại đi, em nhớ anh sắp không chịu nổi nữa rồi... _ Giọng Diệu Nhi như nghẹn lại, đúng hơn là khóc..

- Tiểu Nhi, anh xin lỗi. Em nín đi.. Sức khỏe vẫn chưa ổn định đâu. _ Anh chả bao giờ kiểm lòng được trước cô hết...

Anh xoay người lại nhìn cô gái nhỏ bé của mình, ngắm nhìn cô thật kĩ rồi lại ôm cô vào lòng mà vỗ về. Chính anh..

Cũng không ngờ được rằng mình khóc đâu, chỉ là tình yêu, ai biết trước được điều gì đâu chứ! Ai yêu mà chưa từng trải qua những hi nộ ái ố cùng nhau!!

Nước mắt của Diệu Nhi thấm đẫm hết cả một mảng áo phía sau của anh mặc kệ anh dỗ dành từ nãy đến giờ vô ích!

- Chúng ta sẽ quay lại, anh nhận ra rồi. Anh không thể sống mà không có em!

Anh đó giờ khá kiêu lời, không biết là phải nêu rõ cảm xúc của mình ra sao.

Chung quy lại là sống đơn giản nhất đi cho tiện. Sống sao mà bản thân thích..

- Không rời xa nữa.. Được không? _ Là em sai, em ích kỉ khi không thể nào có thể hiểu được cảm xúc của anh chúng ta xa nhau bao lâu cũng là đủ lắm rồi.

- Ủ! Không bao giờ rời xa em nữa. Tiểu Nhi em là đồ ngốc. Cuộc đời của người đàn ông có tên Hạ Phong Thần này chỉ có em là tất cả của anh thôi, yêu em..!

- -----

[Tác giả: @seunghyunttop]

Bạn đang đọc truyện *Bà Xã: Tôi Sủng Nịnh Em Cả Đời* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 25

Những ngày sau đó, Phong Thần luôn ở trong bệnh viện để chăm sóc cho cô!

Có thể nói là gương vỡ lại lành rồi đây.

Nhìn xem, bọn họ còn rất hạnh phúc!

Buổi sáng thì anh sẽ thức dậy sớm, để giúp cô làm vệ sinh cá nhân! Sau đó đi mua cháo về tận tình dứt cho bà xã ăn luôn nha, nào là gọt táo các thứ nữa....

Buổi tối thì bắt đầu cuộc hành trình là kể chuyện cho bà xã dễ ngủ nữa chứ!!

Hai người này thật sự đúng là làm cho con dân cảm thấy thật sự rất ghen tị a.

Lúc chia tay từ bỏ nhau thì ác liệt, đau lòng dữ lắm! Sau khi quay lại thì hạnh phúc đầu vào đó lại đọng đầy hơn hết!

Phong Thần đưa Diệu Nhi xuất viện là quay về hẻm căn nhà mà cô đang ở, tại vì cô một mực không muốn xa anh! Vì thế nên buổi tối anh cũng túc trực lại?

- Thần, chúng ta đi chơi đi. Em thật sự chán quá rồi. _ Lucas Diệu Nhi nằm từ trên giường rồi sang đến ghế sofa, tìm phim hay để coi rồi kiếm trò chơi! Mà chán vẫn là chán anh không cho cô đi.

- Em vẫn không khỏe đâu, hay nằm đó đi. Đợi anh một chút! _ Anh đang loay hoay với cả một đồng văn kiện vẫn cứ bận bịu mà chưa duyệt được, hơi mệt.

Anh thật sự lo cho sức khỏe của Lucas Diệu Nhi, cơ thể từ nhỏ đã ốm yếu rồi!

Sau khi chia tay lúc trước cô lại còn là ốm hơn nữa, thì làm sao mà yên tâm?

- Em ăn sữa chua đi, bổ sung được các dưỡng chất. _ Anh đi ra ngoài bếp, lúc sau quay lại với hộp sữa chua trên tay.

Ừa? Hạ Phong Thần, anh ngày càng là nhạt nhẽo thiếu muối luôn rồi đó nha.

- Phong Thần, anh giận mặt với em à!

Cô cảm gỏi đánh mạnh vào người anh, giọng nói thập phần tức tối. Kêu người ta chờ, tưởng dẫn đi chơi chứ ai ngờ là như vậy đâu đúng là chọc điên cô rồi!

- Tiểu Nhi, để anh nói em nghe cái này đã. Hạ Phong Thần anh có cương vị là chồng của em, đương nhiên bổn phận của anh là phải chăm sóc cung chiều.. em chứ! Bà xã em nên nghe lời anh đi.

Nhìn ánh mắt của anh ôn nhu, nếu có mười phần là hết chín phần sủng cô a!

Vừa nói anh vừa bóc cái lớp màng của hũ sữa chua kia, dịu dàng lấy từng lần dứt cho cô ăn. Giống như bón cho bé..

- Bây giờ mới thấy anh ngọt ngào thật.

Lucas Diệu Nhi cũng ngoan ngoãn làm theo lời anh nói, nhưng vẫn chọc anh.

- Ý em là chê anh đó giờ không ngọt có đúng không? _ Anh trừng mắt với cô!!

- Em nào có, anh đây là tự nhột à? Mắc quá thì em ra ngoài kiếm đại một tiểu ca ca nào đó cũng được. _ Thói quen là một điều gì đó thật sự rất khó để bỏ đi

Thói quen của Diệu Nhi chính là chọc anh cả ngày cũng không biết chán đó!

- Để anh xem có tiểu ca ca nào lại dám nhắm trúng em không hả bà xã? _ Hạ Phong Thần nói ra câu này đúng giống như anh đang phi báng cô không vậy!

- Đúng rồi, làm gì còn ai nhắm trúng? Anh đi đâu cũng đánh dấu chủ quyền hết, hỏi xem còn ai dám chứ. _ Cô thật là tức chết đi được, cái người đàn ông này đi chơi cứ hết năm câu là bốn câu nói Diệu Nhi là người phụ nữ của tôi..

Nhưng mà như vậy thật là hạnh phúc.

- Lucas Diệu Nhi, anh.. anh có đúng là mối tình đầu của em không? _ Anh lấp bắp hỏi tự nhiên lại tò mò chuyện này.

- Xi! Không những là tình đầu mà là cả nụ hôn đầu đời, lần nắm tay đầu tiên! Tất cả của em đều chỉ có anh mà thôi.

Cô liếc xéo anh, ngồi kể ra thứ tự từng thứ đều có anh là lần đầu tiên hết tất..

- Tiểu Nhi anh nói nhỏ cái này cho em

Nghe Phong Thần nói vậy, cô áp sát lại vào gần người anh thì chưa gì đã bị từ phía anh đẩy về sau. Diệu Nhi đúng là bị anh giam lại hai tay, còn nằm đè lên cô ở trên giường nữa chứ. Cảm giác có chút khoái cảm, nhìn anh lúc này thật sự quá là đẹp trai đi chứ, tôi chết mất!

- Sắp tới đây, lần đầu tiên của em cũng chính là của anh! Em yên tâm, zin anh còn nguyên, em là người đầu khai phá đó, cho anh được không em, tiểu Nhi?

- -----

[Tác giả: @seunghyunttop]

Bạn đang đọc truyện *Bà Xã: Tôi Sùng Nịnh Em Cả Đời* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 26

- Thần, anh có hứa.... Sẽ không rời xa em nữa được không? _ Diệu Nhi nhìn chăm chăm vào ánh mắt của anh, dịu dàng nói. Trái tim của cô thật sự luôn luôn mềm yếu, cực kì là dễ tin theo lời hứa của một ai đó mà không cần lí do gì nhiều cả! Phong Thần ôn nhu nhìn cô bằng ánh mắt chứa đầy sự cứ giống như là sùng nịnh tuyệt đối vậy đó!!!!!!

- Trên đời này có ba thứ anh không bao giờ dám để bản thân của mình lạc mất được. Điều đầu tiên là em! Thứ hai chính là tình yêu của em... Cuối cùng chính là gia đình. Nếu lỡ hôm đó anh buông bỏ và đến chậm hơn thì anh sẽ thật sự mất em rồi.

Hạ Phong Thần dùng tay của mình vuốt ve lọn tóc được uốn xoắn của Diệu Nhi, giọng nói phát ra thật là thâm tình! Lời nói của anh thật sự làm trái tim bất giác mà lỡ nhịp, là do cô quá yêu anh có phải không?.

- Cảm ơn anh, đã không từ bỏ em!

Cô như một người lên chủ động hôn vào môi anh, nụ hôn cuồng nhiệt là thay cho cái gật đầu đồng ý chính.

Làm sao Phong Thần lại không thể thích được chứ? Nhận được ám chỉ như vậy, anh cũng rất khôn ngoan phối hợp theo bà xã của mình nữa.

Lucas Diệu Nhi hôm nay đúng thật là rất chủ động, cúc áo sơ mi trên người anh dần dần lại được những ngón tay mảnh khảnh của cô mở...

Rất nhanh sau đó, cúc áo sơ mi ở trên người anh đã bị chủ của nó không hề thương tiếc mà vứt xuống đất!

Anh nắm lấy hai tay của cô rồi cố định phía trên bằng cách kẹp chặt lại. Hung hăng chiếm lấy bờ môi đỏ mọng của Diệu Nhi, một bàn tay ở trên của anh hạ xuống dưới rồi còn cố tình chọt lét cô vài cái. Lúc mà Lucas Diệu Nhi mỉm cười vì bị chọt lét, môi cũng hơi hé ra một tí thì...

Lúc này anh bắt đầu dùng lưỡi của mình cắn phá bên trong, ra sức cứ như muốn chiếm lấy vị ngọt ở môi..

Giống như là người đã có rất nhiều kinh nghiệm từ trước, anh dần dần coi hết đồ của cả hai đang mặc ra.

Môi chuyển động từ từ xuống ngực rồi bụng, còn cổ tình cắn vào khiến da cô bị đỏ lên. Những vết hôn óng ánh màu đỏ này sẽ thay anh đánh dấu chủ quyền lên người của cô ha.

- Aaa.. _ Phía dưới, anh bắt đầu ở tay trước, dần dần mò vào tới cửa hang của người con gái. Điều mà làm anh ngạc nhiên nhất chính xác hơn là....

Là cô bé nhỏ của Diệu Nhi đã sớm bắt đầu chảy nước tự bao giờ rồi? Và quan trọng hơn là còn làm ướt đầm hết một mảng giường nữa chứ. Điều này khiến anh thật sự rất rất rất là thích thú đó..

Đúng là cô gái nhỏ của anh mà, không ngờ rằng cô cũng nhạy cảm đến vậy a!

Ngón tay của anh liên tục xoa xoa đến tận tận phía dưới hang động bí mật..

Có lẽ vì mới quen với hành động này.. thân mật trên giường của trai gái nên Diệu Nhi cảm thấy nó thật sự rất đau?

Cả người cô cứ liên tục ưỡn lên, miệng cứ nhanh nhẩu phát ra những âm tạp quyến rũ đối phương kia! Mặc dù thật sự cô đã cố kiềm rồi, nhưng bắt thành.

Nói sao nhỉ? Đau thì đau thật đấy nhá.

Nhưng mà vẫn rất khoái cảm lắm nha.

- Bà xã, không ngờ em lại ra nhiều còn hơn anh tưởng tượng nữa đó. _ Phong Thần mờ ám cúi xuống ghé sát vào tai cô nói. Nghe anh nói như vậy.. mặt của cô đặc biệt là hai gò má đỏ hết cả lên..

- Anh.. Thôi mà! _ Lucas Diệu Nhi thật sự xấu hổ trước mặt anh khi mà nghe anh nói câu đó. Đâu phải cô muốn thế đâu, chỉ là... cùng với anh làm chuyện này lại tuyệt vời đến như vậy! Mặc kệ đây mới chỉ là bước dạo đầu mà thôi..

d*m thủy ngày càng chảy ra lại nhiều khi anh bắt đầu cho các ngón tay vào.

Mẹ kiếp! Hai ngón tay thôi mà bên đó lại khít chặt như vậy rồi. Mặt cô hồng hồng lên vì ngại nhưng khi nhìn vào..

Thì thật sự đối với anh, cô cứ hết như là đang quyến rũ anh vậy. Gần như tới cực hạn của anh rồi, anh một lần nữa nói ra những câu ngọt ngào tận tim a!

- Cảm ơn em đã một lần nữa tin tưởng vào tôi như vậy! Nếu như em đã chắc chắn ở bên tôi rồi, tôi nguyện dùng cả đời về sau của mình nắm tay em đi tới tận cùng của thế giới, chăm sóc hết tất cả cho em! Bà xã, tôi sủng nịnh em cả đời. "

Nói xong, Hạ Phong Thần hạ người tới xuống một tí hôn lên môi của cô, phần bên dưới cũng dần dần giải phóng cho cự vật của mình đi vào sâu bên trong.

- Ừm.. đau..! _ Diệu Nhi mặc dù được anh hôn nhưng bên dưới đau như đến chết đi sống lại vậy, thật sự rất là đau.

Anh rất quan tâm đến cảm nhận ở cô! Liên tục vỗ về rồi vuốt ve cô đủ kiểu...

Lucas Diệu Nhi cảm nhận được trong cô có một dòng nước nóng đang chảy?

Đó chính là máu, lần đầu tiên của hầu hết đa số phụ nữ đều ra máu thế này!

Anh đương nhiên nhìn thấy, dịu dàng hôn lên trán của cô: " Tiểu Nhi, từ nay trở đi em chính là người của anh rồi. "

- -----

[Tác giả: @seunghyunttop]

Mãi mới thấy có cái chương liên quan tới cái tên truyện mng oi =))))

Bạn đang đọc truyện *Bà Xã: Tôi Sủng Nịnh Em Cả Đời* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 27

Hạ Phong Thần nói xong câu đó thì cứ hôn vào trán của cô liên tục giống như là một lời trấn an tinh thần vậy! Nhìn cô đau như vậy, làm sao anh chịu chứ!

Anh chịu khó không động một chút để cho cô quen dần dần mới được, giờ thì anh cứ trấn an cô, dùng tay mình quẹt đi nước mắt còn vương trên mí và má.

Mặc dù bên dưới của anh đã căng đến phát đau, nhưng mà biết làm sao được chứ, đối với anh, vợ con chính là nhất.

- Nếu anh khó chịu.. ừm anh động đi!

Lucas Diệu Nhi đương nhiên cũng đều hiểu được cảm giác của anh một chút!

- Không! Đợi đến đi em hết đau, chúng ta cùng nhau làm, như vậy mới sung..

Mẹ kiếp! Anh nói một câu thôi mà tựa như cô muốn mất hết liêm sỉ mà la lên rằng: " Vậy anh mau động nhanh đi..."

Nhưng mà quan trọng là, dù gì cô hơn anh rất nhiều, cô là con gái thì phải có giá chứ, đúng không? Như vậy mới ổn.

- Thần... Sao mà, anh không xài bao??

Cô bẽn lẽn hỏi lí nhí, tâm lý của cô hết như vẫn còn ám ảnh vụ trước vậy đó!

- Đối với tình lực của anh mà xài bao.. Chỉ sợ được năm phút là bao rách liền. Cả đêm nay mười hộp đối với anh thật là cũng không đủ đâu? Bà xã à, chúng ta làm thật như thế mới là sướng chứ?

Phong Thần trả lời lại một câu thật sự cô cũng muốn cầm nín luôn không hề nói được gì nữa chứ! Nhưng mà quan trọng là.. Tại sao bên dưới của cô bây giờ lại khó chịu và ngứa đến vậy chứ?

- Anh, em.. có chút khó chịu. _ Đối với cái tình cảnh này mà nói, cô thật sự là rất ngại, nhưng mà bên dưới rất rất là khó chịu. Hết như là muốn có cái gì từ từ luân động bên dưới để khuấy khỏa!

- Bây giờ anh lại không muốn động ha. Em làm gì cho anh xiêu lòng đi bà xã!

Đây có được gọi như là kích bom xong rồi bỏ trốn không vậy? Phong Thần là cực kì cực kì khôn khiếp! Cô như khóc ròng rã sau khi nghe anh nói câu đó...

Bà đây ghim! Anh đợi đi, sau đêm nay thôi ngày mai tôi cho anh ra đường á!

Tình huống cấp bách, bây giờ bí bách quá, coi như bà đây hạ mình xuống ạ!

- Ông xã... Anh thật là đẹp trai nha, lại còn rất soái nữa đó. _ Cấp độ một đáng yêu của Lucas Diệu Nhi, nịnh bợ nha.

- Chồng yêu ơi, em rất là yêu anh á ha! Em cũng không tin là mình yêu anh là nhiều đến vậy luôn. _ Mặt cô đỏ bừng!

Một phần vì khó chịu ở bên dưới phần còn lại là vì cái tên hỗn đản đáng chết.

- Thật là yêu không? Sao em lại có thể đuổi anh đi nhẩn tâm như vậy chứ hả.

Anh còn chọc ghẹo cô nữa nữa, không phải lúc đó là anh đuổi cô đi trước hả.

- Thế bây giờ anh có làm không? Tôi là tôi nói cho anh biết, tôi cực kì mệt rồi đây. Anh không làm đúng không? Thế thì bà đây đi kiếm trai. _ Cô bực mình!

Cắn mạnh vào tay của anh mà hả tức!

- Thò con, em lọt vào hang sói rồi, còn có ý định bỏ trốn sao? Vừa rồi cỡ năm phút trước em vừa cướp lấy đời trai ở thân thể anh còn gì? Mau mau nhanh chóng chịu trách nhiệm đi cực cưng?.

Nói dứt lời, thân dưới của anh cũng từ từ bắt đầu luân động. Anh cố gắng dịu dàng nhất có thể, tránh để cô đau lắm.

Hạ bộ bên dưới từ từ đi ra đi vào cô bé của Diệu Nhi, bên trong đây thật khít!

Anh muốn đi vào vào sâu hơn nữa mà cô thì chắc chưa được đâu, phải nhịn.

- Ừm, ông xã.. mạnh lên đi, em muốn!

Người ta thường nói, trên giường làm tình ai cũng đều hoàn toàn biến thành một con người khác! Giống như là thư sinh tổng tài thì hóa thành sói, còn lại tiểu bạch thỏ... Lúc nào lúc nào cũng bị sói ăn sạch sành sanh không còn gì!

Tiếng thân thể va chạm vào nhau dần chiếm lấy hết âm thanh ở xung quanh nghe trông thật ma mị và kiêu diễm.

Cứ mỗi lần anh đi vào, y như rằng anh tiến tới vào điểm sâu nhất bên trong.

Làm cô vừa đau vừa khoái cảm hết là muốn chết đi sống lại không bằng vậy.

Bên dưới anh làm, bên trên anh cũng không hề chừa lại mà xoa bóp đều tất cả. Nhiều lúc còn cúi xuống ngậm lấy đầu nhũ hoa của cô mà cắn mút nữa?

Chiếc giường ngày càng kêu lên nhiều thứ tiếng khó hiểu..? Nói vậy cũng là đủ hiểu, bọn họ làm sung thể nào rồi!

- -----

[Tác giả: @seunghyunttop]

Bạn đang đọc truyện *Bà Xã: Tôi Sùng Nịnh Em Cả Đời* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 28

Sau đó vài ngày, Hạ Phong Thần thì có gì phải nói nhiều nữa chứ? Liên tục là ba ngày anh đều làm người giúp việc!

Lucas Diệu Nhi gọi đó là đáng đời, kêu là nhẹ thôi nhưng mà dám làm bà đây đau đến chết đi sống lại như thế đấy?

Hành hạ người ta cả buổi tối nhắm cở bốn hiệp, muốn chết luôn cho rồi. Bởi vậy ba ngày sau, làm người giúp việc!

Mà chưa kể đến, ba ngày đó anh chỉ là ngủ ở ngoài phòng khách, thật ra anh thêm ôm cô ngủ gần chết. Nhưng mà..

Số trời đã định sẵn mọi thứ hết cả rồi!

" Bà xã, em nhắm em cho anh làm thế này được bao lâu? Về sau khi cưới rồi. Hạ Phong Thần anh chắc chắn phải là làm em một ngày năm hiệp, mỗi hiệp một tiếng. Nếu em phản hồi là không sợ anh cũng không ngại làm tiếp."

Anh tức tối vừa ở trong bếp nấu ăn lại vừa nói vọng tiếng ra phía bên ngoài!

Còn Diệu Nhi phía ngoài vì đang ngồi coi phim vừa ăn cherry rất ngon lành.

Nhưng mà nghe anh nói xong, là máu điên của cô muốn dồn lên tới tận não.

- Hạ Phong Thần anh bị điên sao? Thế rồi anh không định đi làm sao? Không phải là nói không muốn có tiểu bảo à?

Cô cũng không vừa gì mà cãi lại, đúng thật là.. Anh có bị ma nhập không đó.

- Bà xã, anh không có bị điên. Em cấm dục anh lâu như vậy, em có từng nghe qua quân tử trả thù mười năm vẫn là không muộn chưa? _ Phong Thần vừa từ bên trong nhà bếp bước ra, trên cổ vẫn còn đeo tạp dề, tay thì cầm cái vá múc canh ra đứng cãi lộn với cô nha!

- Còn nữa, anh là chủ tịch, nếu anh đi làm hay không đi làm thì cũng không sao! Em yên tâm, tiền anh rất nhiều... Ít nhất đủ để nuôi em và cở mười một tiểu bảo đi học đi chơi và đi shopping.

Nghe vô lý thật nhưng mà lại rất ư rất ư là thuyết phục. Hạ Phong Thần giàu là sai, mà phải là rất giàu và rất giàu!

- Anh nói em nghe, liêm sĩ anh để đâu hết rồi Hạ Phong Thần? _ Cô hét lớn..

- Em hỏi liêm sĩ của anh đó hả. Vợ yêu, Anh tặng em hết rồi còn đâu nữa. _ Lạ đời thật, nói xong câu đó, anh là lại đi vào bếp nấu ăn cho bà xã tiếp tục đó?

Thật sự mà nói thì Lucas Diệu Nhi chả có ý muốn cãi lại anh chút nào, ngoài miệng rõ ràng cô mạnh miệng thế đấy.

Nhưng nói đi thì phải nói lại, anh luôn nói được là làm được. Cô không muốn cứ mỗi ngày cứ phải năm hiệp đầu ha!

- -----

Ăn trưa xong, cả hai cùng nhau đi đến trung tâm thương mại mua một ít đồ!

Nói chung đều là Hạ Phong Thần trả..

Anh nói nào là muốn bù đắp, là muốn đem đến cho cô một cuộc sống tốt đẹp nên đang làm hết công lực, cô chỉ cười vì cái sự ngốc nghếch này của anh á....

Mặc dù cô đã nói là tha thứ rồi, nhưng anh một mực vẫn muốn đem đến thấy là mọi thứ tốt đẹp nhất trong cuộc đời chỉ để dành tặng cho cô! Phong Thần:

" Xin lỗi vì lúc trước anh đã không đối xử tốt với em, lại còn quá đáng nói tới những điều không tốt đẹp. Nhưng chỉ cần em cho anh thêm một cơ hội nữa, anh dám đảm bảo với em sau này chả bao giờ có chuyện như trước kia nữa"

Tay của anh nắm thật chặt lấy tay của cô, giọng nói phát ra đều là thật tâm!

- Không phải lúc trước anh nói rất hay sao? Sao bây giờ lại vậy rồi! _ Điều mà cô muốn hỏi nhất chính là việc này....

- Em nói đúng, anh thật sự chỉ biết nói những câu làm người khác đau lòng... Đó cũng như là khuyết điểm của anh! Nhưng từ sau khi em đi, anh liền giận bản thân mình rất hối hận. Rõ ràng là yêu em nhiều đến thế, mà tuyệt nhiên lại làm em đau lòng! Trong đời anh có người đến cũng có người rời đi, bất cứ ai cũng được, chỉ có em là không thể.. Mãi mãi, đừng rời xa anh được không.

Mặc kệ là cả hai đang đi mua sắm dạo phố cùng nhau, mà anh là luôn miệng nói ra những câu ngọt ngào như vậy a.

Lucas Diệu Nhi cũng không biết mình nên nói gì cho đúng vào hoàn cảnh tại đây, chỉ bèn lên gật đầu. Sau đó siết cả cánh tay của anh mà ôm thật chặt hệt như đang đánh dấu chủ quyền rằng là chàng trai này chính là của riêng cô!!.

Cả hai cùng nắm tay nhau đi dạo ở tại đường phố rất ngọt ngào. Bây giờ cũng có thể hiểu thấu lòng nhau hơn rồi, có cảm giác giống như là vợ chồng là vừa mới cưới vậy. Tưởng chừng rằng là cứ lạc mất nhau rồi, cả hai ai cũng đều là có cái tôi rất cao, cũng mạnh miệng...

Nhất là Hạ Phong Thần, vậy mà lại trơ mặt ra dừng hết công việc là để đi của lại vợ. Đối với ai cũng vậy, cái tôi từng người rất cao, sống trong đời có thể là họ chưa bao giờ hạ cái tôi xuống! Nếu chỉ cần gặp đúng người, bất kể là mọi hoàn cảnh nào, nếu họ yêu ai, họ đều hoàn toàn hạ cái tôi xuống, chỉ vì để..

Niu kéo lại người xứng đáng với tất cả mọi điều bản thân mình đang có. Điều đó mới thật sự gọi là yêu yêu sâu đậm

[Tác giả: @seunghyunttop]

Bạn đang đọc truyện *Bà Xã: Tôi Sùng Nịnh Em Cả Đời* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 29

Vài hôm sau, Hạ Phong Thần là đến cả trường đại học để xin nghỉ cho cô. Chi là nghỉ một tuần thôi không phải nghỉ luôn, cùng nhau quay về nước làm cái việc mà người ta gọi là " quân sự " ha?

Cả hai đặt vé máy bay chuyển về nước Mỹ sớm nhất có thể, cũng không có gì gấp gáp đâu. Chi là anh và cô muốn về thăm gia đình, và lại còn muốn nói tất cả mọi việc ra. Chính là hiện tại cả hai đều đã quay lại rồi, chuyện trọng đại!

Tầm chiều tối ngày hôm sau Diệu Nhi cùng Phong Thần đã về tới, lần này về cô chưa báo cho ai hết. Muốn làm cho mọi người một trận bất ngờ linh đình.

Đứng trước cổng biệt thự Lucas, trong lòng anh quả thật không thoát khỏi là tất cả sự hồi hộp. Đang suy nghĩ lời để nói sao cho hợp tình hợp nghĩa, trong tay anh đang nắm chặt tay cô vậy thôi mà vẫn cháy mồ hôi không ngớt đây?

- Thần, nếu nhắm không được, chúng ta về khách sạn nghỉ ngơi một chút đi.

Lucas Diệu Nhi lo lắng quan tâm rằng anh sẽ bị ba của cô dọa đến sợ chết á!

- Không sao. Bây giờ chúng ta vào đi...

Anh lấy hết quyết tâm mở cửa bước đi vào! Trong lòng anh biết rõ mặc dù đã được cả Lăng Hiến cùng Từ Gia Tuệ là cho phép rồi, nhưng mà mỗi lần là hệt như một hoàn cảnh khác nhau mà ha!

Cả hai vừa bước vào bên trong liền tất cả mọi người đều bất ngờ, hôm nay là điều tụ tập ở đây hay sao chứ? Để xem, chết mất, nay là ngày mà mỗi tháng cả hai gia đình cùng tụ tập mà anh quên!

- Tiểu Nhi, tiểu Nhi của mẹ về rồi. _ Từ Gia Tuệ kích động đến mức khóc, lòng bà lúc nào cũng lo sợ con gái sẽ bị ám ảnh chuyện cũ mà không chịu về nữa!

- Ba mẹ, con thật sự rất nhớ hai người.

Diệu Nhi chạy lại ôm chầm lấy cả nhà của mình, mặt anh thì vẫn đang đơ ra.

Chưa gì thì Angela Lạc Hinh là mẹ anh đã đi lại đưa ngón cái trước mặt anh...

" Con làm thế nào lại dụ dỗ được cô bé đáng yêu đó về rồi hả? " _ Bà thăm thì.

- Mẹ, dụ dỗ vào hang sói trước phải là rất khó đấy, không thể đùa được. _ Thì thăm vào tai mẹ mình xong, là anh lại nhớ lại chuyện quá khứ, cái lúc mà cô ruộng bỏ anh quả thật rất đau lòng á!

- Cậu lại dụ dỗ được con gái của tôi về, đúng thật là không coi thường được...

Lăng Hiến quay sang cười khẩy với rề của mình. Ông đang suy nghĩ, là do có ai đó mặt dày theo đuổi, hay là con gái ông đã quá nhẹ dạ cả tin rồi hay sao?.

- Hạ Phong Thần, xem ra những lời tôi nói với cậu cũng có ích quá đi? _ Lăng Từ Vương lúc này đang ầm bảo bảo từ trên tay vợ mình sang cũng nói rõ ra!

- Làm sao? Phong Thần hôm nay lại ra mắt mọi người ở đây với tiểu Nhi, thật sự chị đây rất tò mò nha.. _ Bối Doanh vẫn đẹp như ngày nào, điều này đúng tới mức không thể chối cãi được gì cả!

Hạ Phong Thần chỉnh lại áo vest và cà vạt một chút, sau đó nắm chặt lấy tay cô mà nói: "Hôm nay con mạn phép.. Nói với mọi người một chuyện, con là biết tiểu Nhi còn phải học ba năm tại Anh nữa, con thì cũng không ý kiến... Chỉ là sau ba năm xin mọi người rằng là cho con được kết hôn với cô ấy. Tại đây hôm nay con chỉ muốn thông báo chủ quyền mà thôi. " _ Chưa bao giờ..

Chưa bao giờ trong cuộc đời anh phải đối diện với mọi người mà run rẩy hết như một chú thỏ như vậy. Có chí khí!.

- Em rě, em nói xem. Gia đình của anh lấy gì từ em làm niềm tin đây? _ Trước đó tiểu Nhi của anh đã một lần bị làm cho tổn thương rồi. Lần này Từ Vương chỉ muốn chắc chắn thêm một chút....

- Con hứa, con sẽ không để bản thân là làm ảnh hưởng đến chuyện học hành của tiểu Nhi. Một tháng sẽ sắp xếp hết công việc mà bay sang Anh chăm sóc.. lo lắng cho cô ấy! Với con hiện tại, tiểu Nhi chính là điều quan trọng nhất, chỉ cần sự đồng ý của mọi người thôi! Bản thân Hạ Phong Thần con chắc chắn sẽ nguyện ý đợi tiểu Nhi học xong tất cả!

Không gian xung quanh đột nhiên rơi vào trầm mặc, ai cũng có phần hoang mang khi một người từ nhỏ không thể nào giỏi nổi môn Văn lại có thể nói tất cả những lời này trước mặt bọn họ ha!

- Hảo tốt, đúng là chuyện vui nhân lại càng thêm nhân rồi. _ Đồng Chính này giờ im lặng bây giờ đã liên tục vỗ tay?

Chúc mừng cho đôi trẻ hạnh phúc rồi!

- Em đừng lo gì hết, chỉ là cần cố gắng học hành cho thật tốt. Anh ở đây, mãi mãi nguyện ý chờ đợi em tốt nghiệp!!

Cả hai ôm nhau trong sự vui mừng rờ này, phụ huynh ngồi đó cũng yên lòng rồi, hai ông bạn già nói với nhau." Tốt thật, cuối cùng cũng tổng khứ hết thấy hai cái mầm mống này đi được rồi đó"

- -----

[Tác giả: @seunghyunttop]

Bạn đang đọc truyện *Bà Xã: Tôi Sủng Nịnh Em Cả Đời* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 30

Ba năm sau - Cambridge University.....

Hôm nay chính là ngày mà tất cả sinh viên chính thức tốt nghiệp! Mọi người đều háo hức vui mừng vì sau ngần đó năm, bao nhiêu công sức nỗ lực bỏ ra!

Cuối cùng cũng là được tốt nghiệp rồi.

Buổi lễ chúc mừng này giờ cũng đang được diễn ra tầm mười lăm phút rồi..

Lucas Diệu Nhi mặc lên mình lễ phục tốt nghiệp màu đen với nón rồi được viền bên ngoài là một lớp lông trắng..

Đây chính là trang phục truyền thống tốt nghiệp của trường đại học lừng lẫy Cambridge này, người phát biểu ở bục đang lần lượt chúc mừng các bạn đây!

Nhưng mà vấn đề là cô đợi này giờ rồi, vậy sao mà gia đình và cả anh vẫn chả thấy đâu hết vậy? Nghĩ đến đây, trong lòng cô đột nhiên có chút thấp thòm!!

Đọc một lượt các sinh viên ưu tú cũng có cả tên của cô, Lucas Diệu Nhi nghe đến tên mình liền bước lên! Giống hệt như hôm nay là lễ tốt nghiệp chỉ một mình cô tự đón thôi vậy, thật buồn đó.

Không nghĩ nhiều nữa, cô hạ thấp đầu mình xuống nhận lấy vòng hoa từ các giảng viên trong trường và bằng khen.

- Look behind you! _ Giáo sư đột ngột, lại vỗ vai của cô một cái rồi chỉ ra sau.

Diệu Nhi quay lại thì màn hình ở trên đó đã được sửa đổi lại thành chữ khác là: " Congratulations on graduation..... MY GIRL, YOU DID VERY WELL!!!!!! " "

Cô đọc liền biết đây chính là anh làm!

Định xoay người lại để dáo dác xem là anh đang ở đâu thì bất ngờ lại đến với cô, anh hiện tại đang đứng trước mặt?

Hạ Phong Thần diện lên cho mình tại lễ tốt nghiệp của cô một bộ vest xám!

Nhìn trông rất chừng chặc, anh nhích người lên một tí, xoa đầu cô rất vui vẻ.

Sau đó cùng nhau chụp vài bức ảnh..

Ở phía dưới, gia đình hai bên đều liên tục vỗ tay chúc mừng. Bạn nghĩ xem?.

Còn gì hạnh phúc hơn khi tốt nghiệp..

Lại được cả chồng tương lai lẫn cả hai bên gia đình đến chung vui như vậy a!

Trái tim cô đến giờ vẫn còn đập mạnh.

Anh nắm tay cô rồi cùng đi xuống sau khoảng một tiếng nữa, buổi lễ ở trong đây kết thúc. Các học viên đều là cùng gia đình mình ra ngoài khuôn viên, cả hết thấy mọi người đều vui mừng mà!

Bây giờ có lẽ là thời gian chụp ảnh lưu niệm, tất cả học viên ai ai cũng đều có riêng một chiếc máy ảnh, để lưu lại cả những khoảnh khắc thật đáng nhớ đó.

- Phong Thần, anh nói em nghe sao lại làm được cái dòng chữ đó vậy? _ Diệu Nhi cùng với anh đi dạo xung quanh..

- Em đoán xem? Với anh, không có cái gì là không thể! Nhất là những chuyện anh muốn làm cho em. Đồ ngốc. _ Anh nhẹ nhàng xoa đầu cô, chẳng hiểu sao từ lúc nào mà anh lại có sở thích này..

- Ông xã em là giỏi nhất. _ Cô không hề ngại mà khen anh như vậy, còn nói tới hai từ " ông xã " khiến anh sung sướng.

Trong lòng Phong Thần nghe được thế đã vui lại càng vui hơn. Không hiểu từ bao giờ nữa, anh đã yêu cô, ngày càng nhiều thêm chứ chưa bao giờ giảm hạ.

Chính giữa khuôn viên trường thật sự đang có chuyện gì xảy ra sao? Dường như tất cả mọi người đều đang tụ tập!

Cô cùng anh tay đan tay đi đến chỗ đó xem, thì ra là đột nhiên lại có một dàn người ngồi ở đây chung với rất nhiều.

Rất nhiều dụng cụ như đàn piano các thứ, phía trước lại có một chiếc micro nhưng tại sao lại chưa ai ngồi vào hát.

Đến lúc này, Hạ Phong Thần đột nhiên buông lỏng tay của Diệu Nhi ra, là anh đang đi vào chỗ ngồi hát đó hay sao a?

Không ngoài dự đoán, Phong Thần rất nhanh đã ngồi vào vị trí hát chính đó.

Khiến cô ngạc nhiên tới độ không ngờ tới được, bây giờ mọi người bắt đầu là tán tăn ra xung quanh, là chừa lại chỗ đó cho cô, những điệu nhạc bắt đầu..

Vang lên đầm thắm bên tai, Hạ Phong Thần bắt đầu đặt tay lên micro, cả đôi mắt anh luôn chăm chăm nhìn về cô..

Giọng hát của anh bắt đầu cất lên, làm cô thật cảm động. Quen nhau bao lâu.

Nhưng lại không biết anh hát hay vậy!

在没风的地方找太阳

Zài méi fēng dì dìfāng zhǎo tàiyáng

Tìm kiếm ánh nắng ở nơi vắng gió

在你冷的地方做暖阳

zài nǐ lěng dì dìfāng zuò nuǎn yáng

sưởi ấm chốn lạnh lẽo nơi em

人事纷纷 你总太天真

rénshì fēnfēn nǐ zǒng tài tiānzhēn

đòi người nhiều nhưng, mà em thì khờ khạo quá

往后的余生 我只要你

wǎng hòu de yúshēng wǒ zhǐyào nǐ

quãng đời còn lại, tôi chỉ cần có em

往后余生 风雪是你

wǎng hòu yúshēng fēng xuě shì nǐ

quãng đời còn lại, gió tuyết là em

平淡是你 清贫也是你

píngdàn shì nǐ qīngpín yěshì nǐ

bình dị là em, bản hàn cũng là em

荣华是你 心底温柔是你

rónghuá shì nǐ xīndǐ wēnróu shì nǐ

vinh hoa là em, tâm lòng dịu dàng chính là em

目光所致 也是你

mùguāng suǒ zhì yěshì nǐ

điều mà đôi mắt tôi hướng về cũng là em

想带你去看晴空万里

xiǎng dài nǐ qù kàn qíngkōng wànlǐ

muốn mang em đi ngắm nhìn bầu trời quang xa xôi

想大声告诉你我为你着迷

xiǎng dàshēng gàosù nǐ wǒ wèi nǐ zháomí

muốn hét lên thật lớn với em rằng tôi vì em mà say đắm

往事匆匆 你总是会感动

wǎngshì cōngcōng nǐ zǒng shì huì gǎndòng

chuyện cũ vội vã trôi, rồi cuối cùng em cũng sẽ cảm động mà thôi

往后的余生 我只要你

wǎng hòu de yúshēng wǒ zhǐyào nǐ

quãng đời còn lại, tôi chỉ cần có em

往后余生 冬雪是你

wǎng hòu yúshēng dōng xuě shì nǐ

quãng đời còn lại, tuyết mùa đông là em

春华是你 夏雨也是你

chūn huá shì nǐ xià yǔ yěshì nǐ

hoa mùa xuân là em, mưa mùa hạ cũng là em

秋黄是你 四季冷暖是你

qiū huáng shì nǐ sìjì lěngnuǎn shì nǐ

mùa thu vàng là em, bốn mùa âm lạnh luân phiên chính là em

目光所致 也是你

mùguāng suǒ zhì yěshì nǐ

điều mà đôi mắt tôi hướng về cũng là em

往后余生 风雪是你

wǎng hòu yúshēng fēng xuě shì nǐ

quãng đời còn lại, gió tuyết là em

平淡是你 清贫也是你

píngdàn shì nǐ qīngpín yěshì nǐ

bình dị là em, bản hàn cũng là em

荣华是你 心底温柔是你

rónghuá shì nǐ xīndǐ wēnróu shì nǐ

vinh hoa là em, tâm lòng dịu dàng chính là em

目光所致 也是你

mùguāng suǒ zhì yěshì nǐ

điều mà đôi mắt tôi hướng về cũng là em

目光所致 也是你

mùguāng suǒ zhì yěshì nǐ

điều mà đôi mắt tôi hướng về cũng là em

.

END

.

Nước mắt cô rơi không ngừng, là chưa lần nào cô nghĩ tới rằng anh sẽ có một lần vì cô mà làm như thế này. Thật sự!

Trong lòng tim vẫn đang đập mạnh từ lâu vẫn không ngừng được, tâm trạng của cô thật lạ. Vừa kích động lại hạnh phúc, muốn tiến tới ôm anh rồi hôn...

Nhưng mà hiện tại vẫn chẳng biết làm gì ngoài cảm động mà đứng khóc hết?

Hạ Phong Thần mỉm cười nhẹ, sau đó rồi dần dần đứng dậy, nhận lấy từ bên cạnh một đóa hoa hồng rất to tiến tới!

Anh đứng trước mặt cô, dùng bàn tay to lớn lau đi nước mắt của cô, rồi quỳ một chân xuống, một tay đút vào bên bên trong túi áo, lấy ra một chiếc hộp bằng nhung có màu tím sậm mở ra!!.

Lucas Diệu Nhi đã bất ngờ nay lại còn bất ngờ hơn rất nhiều. Cô nhìn thấy là một chiếc nhẫn lấp lánh màu bạc, anh thật sự đã cầu hôn cô rồi sao? Làm gì.

Chuyện này cô có nghĩ cũng không thể mơ mộng tới, từ sau khi chuyện ở bốn năm trước, cô chưa từng nghĩ sẽ đề lại với anh chuyện kết hôn của hai

người.

Nhưng mà bây giờ lại là khác rồi đây..

- Diệu Nhi, hôm nay ở đây anh thật sự muốn nói với em rất nhiều điều! Thật sự nói làm sao nhỉ! Ba năm trước anh nguyện ý đợi để em học xong. Bây giờ ba năm trôi qua rồi trong lòng anh là không thể nào đợi được nữa. Anh chỉ muốn từ nay về sau cùng em nắm tay nhau đi đến cuối đời, mọi chuyện kia có không vui hay đau khổ như nào đi nữa, chúng ta đều bỏ qua cho nhau... có được không? Bây giờ em có thể trả thù lao cho anh được rồi, tiểu Nhi, có thể cùng anh kết hôn được không???

Thật ngạc nhiên, xung quanh đây dần dần náo nhiệt hết cả lên, mọi người từ im lặng đến vỗ tay kịch liệt mong rằng cô có thể đồng ý lời cầu hôn ngọt ngào này đó. Diệu Nhi nhìn anh xúc động..

Cô nhanh chóng lấy lại tinh thần, mỉm cười duyên dáng với anh, sau đó liền..

Gật đầu đồng ý, đưa tay của mình ra ở phía trước cho anh. Hạ Phong Thần là quá kích động luôn rồi, mau chóng lấy nhẫn ra đeo vào ngón tay áp út của cô.

Sau đó đứng dậy ôm nhau thật chặt, là anh đợi cô ba năm.. Đây chính là điều hạnh phúc lớn nhất rồi còn gì nữa hả?

Mọi người đồng loạt vỗ tay vui mừng!

Reo hò trong sự hạnh phúc, thật ra vụ này Phong Thần đều sắp xếp từ trước rồi, ít nhất là cách đây khoảng ba bốn tháng gì đó. Hai bên gia đình tất cả là từ nãy giờ đều đứng quan sát hết thấy!

Cuối cùng hai móng còn lại cũng được với nhau rồi, hai ông bà già chính vui nhất. Bên đây, hai người liền trao đến cho nhau một nụ hôn nồng nàn đến là bóng mắt người xem luôn chứ gì nữa!

" Lucas Diệu Nhi, anh đợi em ba năm. Bây giờ lại được cưới em về làm vợ, có được em bên cạnh, như vậy là hời rồi"

" Cho dù sống chết ra sao, em yên tâm, vì bên em luôn có anh, anh yêu em.. "

- - - - -

[Tác giả: @seunghyunttop]

Bài hát: Quảng Đồi Còn Lại - Dịch phía trên chính là do bạn naxiaholic làm!!.

Cảm ơn tất cả các bạn đã chờ mong mỗi và đón đọc truyện này! Dù đây chỉ là truyện ngắn cho đôi phụ thôi.

Bạn đang đọc truyện *Bà Xã: Tôi Sủng Nịnh Em Cả Đời* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.